

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Wednesday, 14th March 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Maternity and Child Welfare Centres in Malabar district

* 42 Short notice question—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) with reference to item No. 237 on page 143 of the Budget Memorandum whether this Government have any proposal to start Maternity and Child Welfare Centres in Kamkol, Peringom and Eramam amsams in Chirakkal taluk, North Malabar; and

(b) if so, when these centres will be opened?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) & (b) The Government propose to start 120 Maternity and Child Welfare Centres during 1956-57. No decision has yet been taken as to the places at which these centres are to be located.

SRI K. P. GOPALAN : Sir, are the Government aware of the fact that last year out of the funds provided by the Central Government, it was decided to open Maternity and Child Welfare Centres in these three amsams in Chirakkal firka, and then the proposal was dropped? Will the Government be pleased to consider the question sympathetically and see that Maternity and Child Welfare Centres are opened in these three amsams?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Sir, 26 centres were to be opened in backward regions, and out of these two were given to Malabar. Out of the 600 centres to be opened in the next Five-Year Plan period, Malabar will get a large share.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : May I know, Sir, how many of these centres to be opened in Malabar will go to South Malabar, which is very backward in the matter of medical relief?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The centres are proposed to be located in rural areas. South and North Malabar will get their proper shares.

SRI K. P. GOPALAN : Are the Government aware, Sir, that Kamkol, Peringom and Eramam amsams are interior places and no medical facilities are available there, and also that the people there are suffering for want of Maternity and Child Welfare

[14th March 1956]

Centres? Will the Government be pleased to consider this aspect of the question when they decide upon the places at which these centres are to be located?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Yes, Sir.

Malayalee teachers

* 3398 Q.—

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri V. R. Krishna Ayyar is not in his seat. The question and answer will be printed in the proceedings.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Director of Public Instruction, Madras, has issued any instructions to all the Government educational institutions in Tamil districts to terminate the services of all Malayalee teachers who have not been confirmed in their posts?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir.

Government Agricultural College, Coimbatore

* 3399 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state —

(a) whether it is a fact that in 1955 the candidates for admission to the Government Agricultural College, Coimbatore, were interviewed at Madras; and

(b) if so, the reasons for changing the place for interview from Coimbatore to Madras?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The answer is in the affirmative.

(b) No change in the venue for the interview has been made as alleged. The interviews were held only at Madras even in the previous year.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : May I know, Sir, whether the practice was to hold the interviews in the Agricultural College, Coimbatore, up to the year 1955? May I also know why this change was made and whether the Government have received any complaint regarding the change of venue for these interviews?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : After the partition of the State, the Government considered whether it was necessary to have the venue in two centres. It was pointed out that candidates who came for interview seeking admission to this college might also have applied for admission to other colleges and, therefore, invariably they might prefer to come to Madras for interview. It was also considered that one centre would be the most convenient from all points of view. Therefore, this change of venue was made even last year.

14th March 1956]

SRI S. PANCHAKSHARAM : Sir, are the Members of the Selection Committee residents of Madras or Coimbatore or of other parts of our State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Notice, Sir. Year after year, the Members of the Selection Committee are appointed. There is no permanent Selection Committee.

Hospital Advisory Committee, Tiruvallur

* 3400 Q.—**SRI M. DHARMALINGAM :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the recommendation of the Hospital Advisory Committee, Tiruvallur, and the District Medical Officer, Chingleput, regarding the sanction of two lakhs of rupees for the construction of a new Headquarters Hospital building, is under the consideration of the Government; and

(b) if so, the decision taken thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) & (b) The matter is under consideration. No recommendation of the Hospital Advisory Committee at Tiruvallur has been received by the Government.

SRI M. DHARMALINGAM : Sir, in view of the fact that the building in which the hospital is located is unsuitable, insufficient, and insanitary, and is also likely to collapse, will the Government come to a decision in the shortest period of time and consider the urgency and importance of granting this sum of Rs. 2 lakhs for putting up a new building at Tiruvallur for the Headquarters Hospital?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The matter will be duly considered.

Extension of electricity supply, North Malabar

* 3401 Q.—**SRI K. P. GOPALAN :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have decided to extend electric supply from Pappinisseri up to Cherukkunnu in North Malabar; and

(b) if so, whether the work has been taken up?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI K. P. GOPALAN : Sir, in view of the fact that there are very few villages in Malabar where electricity is supplied and also in view of the fact that this is an area included in the National Extension Service, will the Government be pleased to take steps to extend electricity from Pappinisseri up to Cherukkunnu at least?

[14th March 1956]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : The difficulty is this, Sir. Pappinisseri is in the licensed area and Cherukkunnu is in the Government area. The proposal is to acquire the West Coast Electric Supply Corporation in 1957-58. So I am afraid that nothing can be done in the meantime. Once we acquire that Corporation, we can consider the suggestion of the hon. Member.

Pathway for Harijan quarters

*** 3402 Q.—SRI M. JAGANNATHAN :** Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether a memorandum, dated 1st November 1955, was received by the Government from the Harijans of Pudukkamm village, Marakanam firka in Tindivanam taluk of South Arcot district, regarding the formation of a pathway connecting the Harijan quarters with the caste Hindu locality in the village; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Pillaiyarkulam Panchayat Board

*** 3403 Q.—SRI P. SELVARAJ** (on behalf of Sri R. Krishnaswamy Naidu) : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the present President of Pillaiyarkulam Panchayat Board (Srivilliputtur taluk) presented a petition, dated 23rd March 1955, regarding the misappropriation of the Board funds by the ex-President; and

(b) if so, the steps taken by the Government on the petition?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYATCHI : (a) Yes, Sir.

(b) An enquiry into the matter revealed that the ex-President had misappropriated panchayat funds and also caused pecuniary loss to the panchayat. The question of recovering the amount from him by means of surcharge proceedings apart from criminal proceedings, is engaging the attention of the Inspector of Municipal Councils and Local Boards.

States Reorganization Commission Report

*** 3404 Q.—SRI A. M. RATHNASWAMY :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that some of the Ministers of this Government had a discussion with the Prime Minister of India regarding the States Reorganization Commission proposal;

14th March 1956]

(b) whether the possibilities of forming the Dakshina Pradesh were discussed; and

(c) whether the feelings of the people of the State were conveyed to him regarding Peermedu and Devikulam?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) Yes, Sir. The discussions were of a general nature.

(c) The answer is in the affirmative.

SRI A. M. RATHNASWAMY : Sir, was a suggestion made at any stage in the course of the talks at Bangalore either by the Prime Minister of India or by the other participants in the talks that in view of the unprecedented commotion and confusion created in the country as a result of the publication of the States Reorganization Commission Report, this report should be shelved for some time at least?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The discussion was of an informal nature. The very many propositions involved and the difficulties involved were discussed, and perhaps in the course of the discussion, this was also one of the points mentioned.

SRI K. VINAYAKAM : I quite well remember that the Hon. the Minister for Finance made a statement before going to Bangalore that he would also be consulted along with the Hon. the Chief Minister by Pandit Nehru. If so, may I know, Sir, what was the opinion expressed by the Hon. the Minister for Finance as far as the formation of Dakshina Pradesh was concerned and what was also the opinion expressed by the Hon. the Chief Minister on the same subject?

9-10
a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : If I remember aright and I think I have a fair recollection of what I stated on the floor of the House, the answer I gave was "I do not know whether I will be consulted". I do not think it will be possible to give very many details with reference to the informal discussion we have had in Bangalore.

SRI V. R. NAGARAJAN : May I know whether the talks held at Bangalore related also to the settlement of the boundary questions?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir. The question of the desirability of having bi-lingual or multi-lingual States were discussed.

SRI S. PANCHAKSHARAM : May I know whether the Hon. the Minister for Finance will be pleased to tell us whether any tentative decisions were arrived at as a result of these discussions?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I have already stated that these were informal discussions and I am sorry I do not have a record of what all had happened there, and it may not be advisable to give out also what exactly had happened, in view of the fact that it was merely an informal discussion.

[14th March 1956]

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAF'EE : The Hon. the Minister for Finance was pleased to state that the feelings of the people with regard to Devikulam and Peermede were conveyed to the Prime Minister of India. May I know whether he has conveyed the feelings of Malayalees in this matter also?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Of course, the feelings of both sides were represented to him.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : May I know from the Hon. the Minister for Finance, what was the reply of this Government to the Prime Minister about the feelings of the people with regard to Devikulam and Peermede taluks?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There was no question of any reply there. The point was that it had to be brought to the notice of the Prime Minister that there were strong feelings with regard to Devikulam and Peermede and that they would like to have them along with the Madras State. That was the point represented before the Prime Minister.

SRI A. M. RATHNASWAMY : May I know whether the Hon. the Minister will please to make a categorical statement on the floor of this House that in regard to disputed areas in general and in regard to particular areas, viz., Devikulam and Peermede the Central Government have accepted the principle of plebiscite?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think that has been accepted, as far as I know. If the hon. Member has any further information, certainly he can pass on that information to me.

SRI K. VINAYAKAM : Referring to this much discussed problem of Devikulam and Peermede taluks, may I know, when the Delegation from Madras went to New Delhi it was mooted by the Prime Minister of India and the Home Minister whether the Madras Government would compromise if Devikulam and Peermede taluks were given away to Travancore-Cochin State and the Madras State was allowed to retain Gudalur taluk? May I know, whether on that issue there was a compromise? Did the Madras Government agree to give away Devikulam and Peermede taluks to Travancore-Cochin State and to retain only Gudalur taluk in the Madras State as was alleged by Sri Panampilli Govinda Menon in a statement made at Trivandrum?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There is a good deal of confused and wishful thinking in this matter, viz., that this Government compromised on certain issues and gave away Devikulam and Peermede taluks for Gudalur taluk or that we were prepared to give away Gudalur taluk if Devikulam and Peermede taluks were handed over to us. On the other hand, we were all along urging that Gudalur taluk should be retained in Madras and so also Devikulam and Peermede taluks should be handed over to Madras.

14th March 1956]

SRI S. RAMAMLINGAM : எல்லையில் ஏற்பட்டிருக்கும் தகராறுகள் விஷயத்தில் சம்பந்தப்பட்ட இரண்டு சர்க்கார்களும் தாங்களாகவே கூடிப் பேசி ஒரு முடிவுக்கு வர முடியாவிட்டால் அந்தத் தகராறு எல்லைக் கமிஷன் மூலமாக தீர்த்துக்கொள்ளலாம் என்பது அரசாங்கத்தினுடைய எண்ணமாக இருந்தால், அதை மத்திய சர்க்காரிடம் வலியுறுத்துவார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எந்த விதத்தில் கடைசியில் முடிவாகப் போகிறது என்பதைத் தீர்மானம் செய்ய வேண்டியது பார்லிமென்டில் மக்களுடைய பிரதிநிதிகள். மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் எப்படி முடிவு செய்கின்றார்களோ, அதை ஏற்றுக்கொண்டு நடப்பதுதான் சரி என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

SRI M. PALANIYANDI : தேவிசூளம், பீர்மேடு சம்பந்தமாக சட்ட சபையில் எந்தக் கருத்தையும் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் வலியுறுத்தினார்களோ, அதையே சம்பந்தில் மேலிடத்தில் நடந்த பேச்சுவார்த்தைகளின்போது வலியுறுத்தினார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன். இந்தியப் பிரதமர் மந்திரி பண்டித் நேரு அவர்கள் பார்லிமென்டில் பேசும்போது, 'அங்குள்ள மக்கள் போராடவில்லை' என்று பேசியிருக்கிறார். ஆகவே, தேவிசூளம், பீர்மேடு போன்ற தகராறுள்ள பகுதிகளிலுள்ள மக்களின் எண்ணத்தை வோட்டு எடுப்பின் மூலம் தெரிந்து கொள்வதற்கு சர்க்கார் தயாராக இருக்கிறார்களா? அங்குள்ள மக்கள் வோட்டு எடுப்பின் மூலம் தங்கள் எண்ணத்தைத் தெரிவிக்கத் தயாராக இருப்பார்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : வோட்டு எடுத்துத்தான் முடிவு செய்வதா இல்லையா என்பதை முடிவு செய்யவேண்டியது மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய பொறுப்பு. தேவிசூளம், பீர்மேடு பகுதிகளிலுள்ள மக்களின் நிலைமை மத்திய அரசாங்கத்தில் இருப்பவர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். மத்திய அரசாங்கத்தில் இருப்பவர்கள் எங்கேயோ இருந்து வந்தவர்கள் அல்ல. அங்குள்ள நிலைமையை அனுசரித்து ஒரு நல்ல முடிவு அவர்கள் செய்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். அவர்கள் எந்த முடிவு செய்தாலும் அதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய விண்ணப்பம்.

SRI K. P. GOPALAN : May I know from the Hon. Minister whether this Government have made any suggestions at the meeting to implement the recommendations of the States Reorganization Commission and leave all the disputed matters to a Boundary Commission?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : With regard to the details that were discussed at that meeting, I have already stated that the possibility of forming bi-lingual or multi-lingual States was explored. That is all and no decisions or conclusions were reached there.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister be pleased to state whether he has met a deputation elected at a Conference of Malayalees in Kerala held at Kozhikode? This deputation was elected to represent the views of Malayalees with regard to the problem of Devikulam and Peermede taluks and also to suggest a solution to solve the difficulties that had arisen consequent on the formation of States on a linguistic basis. May I know whether this opinion was also communicated to the Central Government by this Government?

[14th March 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do remember that a few persons met me from Malabar but I do not know who they were and what their representative capacity was. It is open to make any representation but it does not mean that every representation made would be passed on to the Central Government.

SRI K. T. RAJU : நம்முடைய மந்திரி சபையானது தட்சிணப் பிரதேசம் சம்பந்தமாக ஏகோபித்த ஒரு முடிவுக்கு வராத காரணத்தினால் மத்திய சர்க்காரும் ஒரு முடிவுக்கும் வரமுடியாத கஷ்டம் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, இப்போதாவது மந்திரி சபையினர், 'தட்சிணப் பிரதேச அமைப்பை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது' என்று ஏக மனதாக முடிவு செய்து மத்திய சர்க்காருக்கு உதவி செய்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் அங்கத்தினர் யோசனை கூறியதற்கு என்னுடைய மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சர்க்கார் எந்தக்காலத்திலுள்ளன செய்யவேண்டும் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். கனம் அங்கத்தினருடைய யோசனை தேவைப்படும்போது அவரையும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Was it pressed on the side of Travancore-Cochin State that Devikulam and Peermede taluks were absolutely necessary for strengthening the position of the Congress in Travancore-Cochin State in spite of the feelings of the people in those two taluks?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I cannot say what the representation on the Travancore-Cochin side was. As far as I could understand, they also had very strong feelings with reference to the question of retention of Devikulam and Peermede taluks in Travancore-Cochin State.

SRI S. PANCHAKSHARAM : Last month, while speaking on the States Reorganization proposals, the Prime Minister of India was categorically stating that the opinion of the people in the border areas—in this connexion he particularly stressed Devikulam and Peermede areas—would be taken into account when any decision was reached. May I know whether this Government have any information about it and whether the Central Government have addressed any letter in that connexion?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir. We have not received any such communication from the Centre. Once this is admitted, this question of plebiscite may have to be applied for all disputed areas. Therefore, that also will have to be borne in mind.

SRI V. R. NAGARAJAN : Now that representative Government in Travancore-Cochin State is in a chaotic state, will this Government take advantage of the same and fish in troubled waters to annex Peermede and Devikulam taluks to our State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : We are not in the habit of fishing in troubled waters. But if the hon. Member has any such temptation he may try it.

14th March 1956]

SRI K. VINAYAKAM : If the Government are serious in convincing us regarding their stand as far as Devikulam and Peermade taluks are concerned, why do they not come forward to refute the statement issued by Sri Panampalli Govinda Menon that the Madras State Government compromised with the Travancore-Cochin Government with regard to giving away Devikulam and Peermade taluks and retaining Gudalur taluk with the Madras State. Instead of trying to silence the Opposition why do not the Government come forward and state that they have not compromised?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : As far as I remember I have not seen the statement wherein the Hon. the Chief Minister of Travancore-Cochin State had stated that we have come to some compromise with reference to Devikulam and Peermade taluks and Gudalur taluk. What he stated, if I remember aright, was with reference to Shenkottah and even there he was not correct. We cannot be refuting every statement appearing in the papers. After all the position of this Government is well known and our bonafides need not be doubted. We need not be going about affirming these bonafides at every stage.

SRI O. KORAN : May I know, Sir, the attitude of this Government towards Gudalur?

9-20
a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The attitude is well-known and that attitude is that Gudalur should remain part of the Nilgiris district, wherever the Nilgiris district may be.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Sir, may I know the nature of opinion or suggestion conveyed to the Prime Minister by our Ministers regarding the feelings of the people of Malabar district?

AN. HON. MEMBER : About what?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : We cannot be going into the feelings of every individual here. As I have already stated, it was an informal and general discussion. So, Sir, I cannot say with reference to each detail what the point made was or what the representation made was.

SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR : Sir, arising out of the answer of the Hon. Minister, am I to understand that the Nilgiris district is to go to the Karnataka State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not know the wishes of the hon. Member on that point; it is quite irrelevant. As far as we are concerned, we have stated that the Nilgiris district belongs to Madras State and that position has been accepted; I do not think there is any chance of that question being re-opened even though the hon. Member may wish it.

SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR : It is not my wish. The Hon. Minister said with reference to Gudalur that it went along

[14th March 1956]

with the Nilgiris district, ' wherever it might go ' and arising out of that, I wanted to know whether he could clarify the doubt which it has given rise to.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Because it was well-known where the Nilgiris district belonged, I thought that it was not necessary to mention it again.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : Sir, the other parties are going about saying that they are more interested in the formation of pure Tamil Nad; are not the Government here equally interested in taking public opinion into consideration?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : After all political parties should exist and they should have some points to make. I think we should not deny them even that much of advantage which they should have for their existence.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : While answering my earlier supplementary question, the Hon. Minister stated that he did not know the representative character of the delegation that met him and that a few persons met him and that they represented nobody. May I know from the Hon. Minister whether he has received a written representation from the people stating that they represented such and such a Conference, etc., and if so, whether with reference to that the Hon. Minister is right in saying that those people did not represent anybody? May I also know whether he is aware of the fact that he, the Hon. Minister, does not represent the wishes, hopes and aspirations of Malabar or the people of Malabar, but that he represents only himself and some sections of the people, except the people of Malabar?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not claim to represent Malabar or the wishes of the people of Malabar. But with regard to the point mentioned, it was stated that some conference of some people was held somewhere. Not only sectional conferences are held like this; we know that even International Conferences are being held inside a room and it cannot be said that it is representative of international opinion—I made that known when Mr. Nambiar was also present. Simply because some conference of some people is held somewhere, it cannot be said that it represents the wishes of the people.

Block Development Officer, Alangudi

* 3405 Q.—**SRI V. BALAKRISHNAN :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Block Development Officer, one Sri S. Narayanaswamy Ayyar who started the Alangudi Block Development Area in Tiruchirappalli district was transferred from Pudukkottai at the request of the Secretary of the Pudukkottai Congress Committee; and

(b) if so, why?

14th March 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) The transfer was made for administrative reasons.

SRI K. P. GOPALAN : May I know whether the transfer was made at the request of the Secretary, Pudukottai Congress Committee?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I should say ' No ', Sir.

SRI K. P. GOPALAN : Are Government aware that in the work of the officers of the National Development Works, the ruling party as well as Congress Committee are exercising much influence and will Government be pleased to see all parties co-operate in the work of the N.E.S. and National Development and no one political party has a dominating influence on the works themselves and the work of the officers also?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not think that any political party as such has any particular influence with the work or the staff. But those who work the schemes and who co-operate will necessarily have some influence with the organisation.

SRI M. DHARMALINGAM : Are Government aware of the fact that there is inordinate delay, disturbance and handicap in the successful implementation of the N.E.S. Community Development Scheme and Local Development works because of frequent transfers of officers and will the Government be kind enough to consider the necessity of avoiding such frequent transfers merely on the representation of other people who are influential in the locality?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Transfers are never made frequently and transfers are not made on the representations of any political party or any individual. But transfers are made only when it is found that the particular officer had not turned out any work or when other serious complaints are found against such officers.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Sir, with reference to the second part of the main question, I would like to know whether in fact any request from the Secretary, Pudukottai Congress Committee, was made for the transfer of this officer?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : If I remember aright, I do not think, I have got any such request from the Secretary, Pudukottai Congress Committee, or any other Party. But there were complaints about the work turned out in that block; I have myself heard complaints that no work was turned out in the Block.

Rural water-supply wells

* 3406 Q.—**SRI N. PARAMASIVA UDAYAR :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the public have to contribute 25 per cent of the cost of construction of Rural Water-supply Wells;

[14th March 1956]

(b) whether any classes of people are exempted from paying this contribution; and

(c) if so, which classes have been so exempted?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) & (b) Yes, Sir.

(c) Harijans and other poor and backward people.

SRI M. DHARMALINGAM : May I know from the Hon. Minister whether the Collectors of districts have been empowered to use their discretion in fixing the percentage of contributions to be met by the public or is it compulsory on the part of the public to offer 25 per cent contribution even under Rural Water-supply Schemes?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : So far as the Comprehensive Rural Water-supply Scheme is concerned, the beneficiaries should contribute 25 per cent for Rural Water-supply; for works under the National Water-supply Schemes and Local Development Works programme, the share of contribution from beneficiaries has not been definitely fixed.

SRI K. R. VISWANATHAN : May I know who are the backward classes that are eligible for this exemption?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : There is a list of backward classes approved by the Government, Sir.

SRI M. JAGANNATHAN : Am I to understand, Sir, that Harijans and backward class people are given total exemption in the matter of payment of contributions?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Yes, Sir.

SRI S. PANCHAKSHARAM : Sir, in the case of water-supply to Harijan quarters, the entire work is entrusted to the District Welfare Officers who have to cater to the needs of the cheris in the district. Therefore, will Government consider the possibility of bringing this Local Development work also under the Harijan Welfare work and see that this contribution of 25 per cent is waived as a special case in the case of Harijans?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : That is a matter for consideration by my Hon. Colleague who is in charge of that department.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : Even though it has been repeatedly assured by the Government that backward classes are exempted from paying any contribution, the officers who are responsible for the construction of such wells do not particularly devote so much attention to execute the works so far as Harijans and particularly the backward classes are concerned. Will the Government come forward to issue a circular to the officers concerned drawing their attention to this and instructing them to execute the works particularly where Harijans and backward classes are concerned?

14th March 1956]

THE HON. SRI A. B. SHETTY : No such report has come to the Government. If specific instances are quoted, it will be looked into.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, what is the exact connotation of the phrase 'backward class people'—does it mean economically backward or economically poor or otherwise? For, from experience we have found in Chingleput, the Collector has not exempted any backward class from payment of this contribution of 25 per cent. All villages which asked for this sinking of wells have been made to pay, even though they happen to be backward. What is the attitude of the Government in regard to this?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I suppose 'backward classes' are people who are educationally backward. So far as the instances mentioned by the hon. Member are concerned, he may kindly give me full information.

Highways Workers, South Malabar

* 3407 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

9-30
a.m.

(a) whether the Government have received a memorandum recently from Sri Mariappan, Secretary, South Malabar Range of the Highways Workers' Union, requesting them to increase the salary, dearness allowance, etc., of the workers of the Highways Department; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : (a) Yes.

(b) The matter is under consideration.

SRI K. P. GOPALAN : Sir, are the Government aware that after the workers sent the memorandum to the Hon. Ministers as well as to the Government there has been victimisation and dismissal of workers not only in South Malabar but in many other places in Malabar district? Will the Government be pleased to make an enquiry into the matter and see that no victimisation takes place on account of the normal trade union activities

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : Sir, I have no knowledge of the allegations made by the hon. Member. If he gives me details about the incident in writing, I shall have it enquired into.

Transport Advisory Boards

* 3408 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state whether the Government have decided to constitute Transport Advisory Boards in all districts in the State?

[14th March 1956]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : The answer is in the affirmative.

SRI K. P. GOPALAN : Sir, may I know who are the Members of the District Advisory Boards?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Sir, the Collector of the district, the District Superintendent of Police, the President of the District Board and the Chairman of the Headquarters Municipalities are the Members.

SRI R. V. SWAMINATHAN : Sir, may I know what kind of work do the Government expect that these Advisory Bodies will turn out? May I also know why there is such kind of confusion in the mind of the Government? Why should not the Government straightaway constitute a Statutory body who can function properly? I ask, cannot the Government find some honest people in each district to constitute the body?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Sir, there is no confusion in the mind of the Government. The District authorities are composed of the Collector, the District Superintendent of Police, the Divisional Engineer and the President of the District Board. When the Government divested themselves of the power from 1st May 1955 they thought that they should constitute a new District authority and the Collector himself has been constituted as the District authority. There is an Advisory Committee to advise him. The decisions of that Advisory Committee will not be binding upon the District authority. The Committee advises the Collector on all matters relating to bus transport in the district. There is no need for any powers to be given to the Advisory Body because it is purely advisory in character.

SRI R. V. SWAMINATHAN : Sir, according to the Hon. Minister, there were originally four persons, namely the Collector, the District Superintendent of Police, the Divisional Engineer and the President of the District Board in the Regional Transport Authority. Now they have changed that and they have entrusted the authority to one man who acts like a monarch or a Nawab. How can the Government expect that only the Collector can do justice and how is the Advisory Body going to help him?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Sir, over and above the decisions of the District Transport Authority, there is the Appellate Tribunal to which the aggrieved persons can appeal.

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR : Sir, will the Government consider the desirability of reverting back to the old system of having the District Superintendent of Police, the Collector and the President of the District Board, inasmuch as the advices of these Advisory Bodies are not of any value to the Collector?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Sir, the Collector gets the advice of the Advisory Body in all matters except in the matter of granting permits. There was a lot of complaint received by the

14th March 1956]

Government from the public when the original body was there. Therefore, they wanted to save the non-officials from this botheration. It is with that intention that we have constituted this authority and if the parties are aggrieved, they can appeal to the appellate authority. Besides, we wanted that non-officials should be associated in some way or other. Therefore, non-officials are now associated with these bodies.

SRI M. PALANIYANDI : மாகாணத்திலுள்ள மாவட்ட மன்றங்களின் தலைவர்கள் எல்லாம் சிபார்சு போர்டிலே தங்கனையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள், இல்லாவிட்டால் அவர்கள் ஒத்துழைக்க மறுப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறதே. சர்க்கார் என்ன செய்யப்போகிறார்கள் ?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : அப்படி ஒன்றும் தகவல் இல்லை. முனிசிபல் சேர்மென்களில் எந்தச் சேர்மெனைப் போடவேது என்பதில் தகராறு இருக்கிறது. நாங்கள் ஹெட் குவார்டர் சேர்மெனைப் போடவேண்டுமென்று உத்திரவு போட்டிருக்கிறோம்.

SRI M. DHARMALINGAM : Sir, is it not a fact that the Members of the Advisory Committee have been allowed to travel in almost all the buses in Madras City and in the mufassai? Why should not the same facility be extended to the other Members of this House, at least during the Assembly Session?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I do not know whether all the Member of the House agree with the suggestion made by the hon. Member.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : Sir, the Hon. Minister said that Members other than the Collector constitute the Advisory Body and that the advices of the Advisory Body are not binding on the Collector. May I know whether the Government have issued confidential instructions to the Collector as to circumstances under which the Collector can overrule the advice given by the Advisory Body?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Sir, it is purely an Advisory Body and the Collector can take the advice of that body. The Government have not issued any instructions to the Collector. The Collector has been empowered to issue permits when he constitutes himself as the Regional Transport Authority, but we must have some confidence in higher officers like the Collector. Otherwise, I do not know how the administration can be carried on.

SRI S. PANCHAKSHARAM : The hon. Minister has been pleased to state that this is only an Advisory Body pure and simple. If that is so and if that body is to function in a more comprehensive manner than at present, why should not representatives from each taluk be associated with this body so that the entire needs of the district may be served?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Sir, we cannot make the Advisory Body so very unwieldy. We will try this experiment for six months and then we will review the whole position.

[14th March 1956]

SRI M. DHARMALINGAM : Sir, is it not a fact that these Advisory Bodies have not been able to impress the Collector very much by their advice and is it not a fact that they are not happy about their position?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : I do not think there is any dissatisfaction among the Members of the Advisory Committee. They have not expressed to the Government that they are not happy at all. On the other hand, there seems to be harmonious co-operation between the Collector and the other Members.

SRI P. SELVARAJ : Sir, whereas all other Advisory Bodies consist of non-official Members, is there any particular significance in omitting non-officials from this Committee?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Sir, according to the Act, there can be only one person. If there is another member, there must be a non-official also appointed by the President or the Chairman of the body. Therefore, we cannot go against the Act. This is a quasi statutory body and therefore, we cannot appoint anybody else except one man to function as the District Transport Authority.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, in the matter of granting bus route permits, instead of diffusing the power between three officials, the Government are now vesting that power in one official. Is this principle in consonance with the Socialist pattern theory that was passed at the Avadi Congress Session?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Sir, some complaints were made on the floor of this House that the President of the District Board happened to be a member of the Congress Party or some other party and that therefore he was influencing the Collector. The Government wanted to save this criticism. They thought they could empower the Collector alone to do this work. Now Members come and say that non-officials also should be included in these bodies. In the interests of the non-officials themselves, I think it is better that this particular suggestion is not made.

9-40 a.m. SRI S. DAIVASIGAMONEY : May I know, Sir, who is the appellate authority as against the decision of the Transport Advisory Board? Does it consist of one person or more than one person and does the appellate authority enjoy the same position or higher position than the Collector?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Sir, the appellate authority is only one person. He enjoys definitely a higher position than the Collector.

SRI M. JAGANNATHAN : May I know what exactly is the reason for the removal of the District Superintendent of Police and the Divisional Engineer (Highways) from the old Transport Advisory Authority?

14th March 1956]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : We wanted to make the Transport Authority purely official and further the Act says that if another member is to be appointed along with the Collector or whoever he is a non-official has to be appointed. Therefore, we thought that instead of making the Authority unwieldy, it is better that he confines it to one particular individual, namely, the Collector. There is no particular reason for removing the District Superintendent of Police or the Divisional Engineer (Highways).

SRI S. RAMALINGAM : ஜில்லா போர்டு பிரஸிடெண்டுகளெல்லாம் காங்கிரஸ்காரர்களாக இருப்பதால் கலெக்டர்களை influence செய்யமுடிகிறது என்ற புகார் இருப்பதால்தான் ஜில்லா போர்டு தலைவர்களை போக்குவரத்து ஆலோசனை போர்டுகளிலிருந்து நீக்கவிட்டதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். காங்கிரஸ்காரர்களல்லாத ஜில்லா போர்டு மெம்பர்களுையோ காங்கிரஸ்காரர்களல்லாத சட்டசபை மெம்பர்களுையோ, அந்த போர்டுகளில் சேர்த்துக்கொள்வதற்கு சர்க்கார் முன்வருவார்களா ?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : கனம் அங்கத்தினர் தப்பாகச் சொல்கிறார். “சில இடங்களில் ஜில்லா போர்டு தலைவர்கள் காங்கிரஸ்காரர்களாக இருப்பதால் அவர்கள் கலெக்டரை influence செய்து விடுவார்கள் என்ற புகார் இருந்தது. அதற்குப் பிறகு அவர்களை அந்த போர்டுகளிலிருந்து எடுத்துவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் நாங்கள் அவர்களை அதற்காக எடுத்துவிடவில்லை. ஜில்லா போர்டு தலைவர்கள் யாராயிருந்தாலும் சரி, யாரை அங்கத்தினர்களாகப் போடுவதாக இருந்தாலும் சரி, non-officials-ஐ போடுவதற்கு சட்டம் இடம் கொடுக்கவில்லை. அதனால்தான் officials-ஐ போட்டிருக்கிறோம்” என்று சொன்னேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir the intention of the Government in changing it over to one man Tribunal is also this, viz., that this is a quasi-judicial body and somebody should take the entire responsibility for the passing of orders, whether good or bad. If this Tribunal should consist of two or three members, that responsibility cannot be located. In view of the fact that this involves great responsibilities, I think one person should take the responsibility and he should not put that responsibility on somebody else saying “I did not pass that order” because of general opinion. Therefore, Sir, the Collector has been saddled with this responsibility and we are glad to find that it is working fairly well now.

SRI V. R. NAGARAJAN : I fear that popular opinion may be against the clothing of one man with this power, as this is an important matter in the districts. So, may I ask the Government to reconstitute these Boards with the officers mentioned by the Hon. Minister along with two other M.L.As. in each district, one from the ruling Party and the other from the Opposition?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : No, Sir. We cannot do it.

SRI R. V. SWAMINATHAN : While appreciating the Hon. Minister and also the Finance Minister that the Government should not allow the honour of non-officials to be hampered, may I bring it to the notice of the Minister and also the Government

[14th March 1956]

that the entire House or at least most of the Members of the House are of the opinion that one man, viz., Collector, alone should not be allowed to function as Road Transport Authority? May I suggest to the Government that it is better that they constitute the Transport Advisory Board with at least three officials, namely, the Collector, the District Superintendent of Police and the Highways Engineer?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : As I said, Sir, again we will have to associate non-officials. We cannot have only three officials. We will have to conform to the provisions in the Act. Therefore, as the Finance Minister said and as I said at the outset, this is a quasi-judicial body and we cannot go against the Act.

SRI M. JAGANNATHAN : The recommendations of the Transport Advisory Board are not going to bind the Collector in any way. Then, what is the earthly use of having such Advisory Boards, Sir?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : There is every use. There are certain matters like opening of new routes, closing down of certain routes and certain other important matters to be considered. Apart from the question of granting permits, there are so many matters connected with transport which will have to be dealt with by the Board, and this Advisory Body can certainly help the Collector to come to decisions on important matters.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : I am sorry to note that the Hon. Finance Minister has overlooked the fact that a Full Bench is a higher authority than a Single Bench. Therefore, would the Government reconsider the decision and see that a Tribunal consisting of single person is enlarged into a Tribunal consisting of more persons than one?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : As I said, Sir, the entire position can be reviewed after six months. We can give a fair trial to the arrangement now in existence.

SRI N. RATHINA GOUNDER : அதிகாரப் பற்றில்லாதவர்கள் அதிகாரத்தில் இருப்பவர்களைவிட பொறுப்பற்றவர்கள் என்று தொனிப்பது போன்று கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் கூறினார்கள். அப்படியானால், மதிப்பிற்குரிய மந்திரி அவர்கள் அதிகாரப்பற்று இல்லாத நிலையில் சட்டசபை அங்கத்தினராக இருந்து நாட்டையே ஆளுகிறார்களே, அது எப்படி முடியும்?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்ன யோசனையையெல்லாம் ஆறு மாதத்திற்குப் பிறகு பரிசீலனை செய்வோம்.

SRI C. KANDASAMY : சென்றகால நடைமுறையைப் பார்க்கும்போது ஒழுங்காக போக்குவரத்து நடக்கவேண்டுமானால் ஆலோசனை போர்டுகளில் பஸ் சொந்தக்காரர்களின் பிரதிநிதி ஒருவரைச் சேர்த்துக்கொள்வது நல்ல தென்று நான் நினைக்கிறேன், இதை அரசாங்கம் கவனிக்குமா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : எத்தனையோ பஸ் சொந்தக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒரு பஸ் சொந்தக்காரரைப் போட்டால் மற்ற பஸ் சொந்தக்காரர்களுக்கு வருத்தம் வரும். ஆகையால் கனம் அங்கத்தினர் சொன்ன யோசனையைக்கூட ஆறு மாதத்திற்குப் பிறகு கவனிப்போம்.

14th March 1956]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : The Hon. Minister for Finance while intervening the interpellation was stating that it is for the best administration and to see that one man is held responsible for the execution of a particular job, that a one-man Tribunal or Body is constituted. But, may I ask the Hon. Minister whether there is not the Cabinet which has got the whole responsibility while each Minister has got individual responsibility also? Therefore, Sir, will the Hon. Minister see that that principle is abandoned and the principle of collective functioning is encouraged?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : As far as the functioning of the Cabinet is concerned, I may tell the hon. Member that the Cabinet is responsible to this House and it acts under the supervision and also criticisms of the Members of this House. A quasi-judicial body is not subject to this criticism and control. Therefore the Cabinet system of functioning is entirely different. I hope the hon. Member, after his experience in the Assembly for the last four or five years, will understand this distinction.

Bridge across the Korattalayar

* 3409 Q.—**SRI M. DHARMALINGAM :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether there is a proposal to construct a new bridge across the River Kudathaliar (Kusasthalai River) between Pagalamedu and Damarapakkam Traveller's Bungalow in the Tiruvallur taluk; and

(b) if so, the estimated amount for the work and when it will be taken up?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYATCHI : (a) There is a proposal to construct a new bridge across the Korattalayar river on the Koruttur-Thimmanur-Periyapalayam road. The site of the bridge will be between Pagalamedu and Damarapakkam Travellers' Bungalow.

(b) The proposal has been included tentatively in the draft Second Five-Year Plan. The approximate cost of the bridge is about Rs. 1.50 lakhs. The work will be taken up after detailed investigation during the Second Five-Year Plan period.

SRI M. DHARMALINGAM : Is the Hon. Minister aware of the fact that this river is near the Poondi Reservoir Scheme, that there is always water and the public on both sides of the river feel that it is inconvenient and sometimes very difficult to cross that river? If so, will the Government consider the necessity of taking it up within the shortest possible time?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYATCHI : Yes, Sir. In view of its importance, the Government are taking interest in the matter.

[14th March 1956]

*Andhra Offices in the City*9-50
a.m.

* 3410 Q.—SRI A. M. RATHNASWAMY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether any correspondence has been going on with the Andhra Government in regard to the shifting of Andhra Offices from the City of Madras and if so, whether a copy of the correspondence will be placed on the table of the House?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The Andhra Offices in Madras City are located in private rented buildings and they will be shifted to the Andhra area as and when the Government of Andhra are able to make suitable arrangements for locating these offices in the Andhra State. There is therefore no question of any correspondence with the Andhra Government in the matter.

SRI A. M. RATHNASWAMY : Was this question of shifting of Andhra Offices from the Madras City discussed with the Hon. the Chief Minister of Andhra when he was here?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not see why we should take up this matter. On the other hand, we would be interested in having some of the Andhra Offices located here.

SRI N. RAMAKRISHNA AYYAR : Is it not advantageous to have the Andhra Offices here which will fetch rent to this Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : But sometimes we do not realize what is advantageous to us and what is not advantageous to us.

Ex-Tramway workers

* 3411 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have applied to the Central Government for permission to recover from the Madras Electric Tramway Company's assets the arrears due to the ex-tramway workers; and

(b) if so, whether any reply has been received and the details thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The Madras Government are the competent authority to order recovery of money due to the workers of the Madras Electric Tramway Company. The question of applying for permission to the Government of India does not arise.

(b) Does not arise.

14th March 1956]

Ayurvedic College in Malabar

* 3412 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to start an Ayurvedic College in Malabar in 1955-56; and

(b) if so, where it is to be located?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: May I know from the Hon. Minister why the answer is in the negative. I want to know the 'why' for the answer 'no'?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Government are not aware of any demand for the starting of Ayurvedic Colleges either from Malabar or from any other district.

Renewal of driving licences

* 3413 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state when the Government transferred the power to renew the licence of drivers and conductors from the Police Department to the Regional Transport Authority?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: The work connected with the registration of motor vehicles, issue of driving licences, etc., which was being done by the District Superintendents of Police was transferred to the respective Regional Transport Officers in three stages (i.e.), (1) in the Tiruchirappalli district with effect from 1st April 1952, (2) in South Kanara, the Nilgiris, Tanjore, South Arcot, Ramanathapuram and Chingleput districts with effect from 1st April 1954 and (3) in the remaining districts with effect from 1st April 1955. In the City of Madras, however, this work continues to be done by the Deputy Commissioner of Police (T. & L.).

SRI K. P. GOPALAN: Are the Government aware that after the power to renew the licence of drivers and conductors has been transferred to the Regional Transport Authority in the districts, there has been extraordinary delay in getting back the renewed licence of drivers and conductors? Will the Government be pleased to make an enquiry into this matter and see that licences are renewed as early as possible? Otherwise the drivers and conductors cannot work and get their wages?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: If any particular instance is brought to the notice of the Government, they will examine it. But I may tell the hon. Member that the present scheme is working very satisfactorily.

[14th March 1956]

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : May I know the reasons for the transfer of this power?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Apart from so many other reasons, there was considerable delay in the matter of granting of licences and certificates to conductors.

SRI M. DHARMALINGAM : Is it a fact that Government have issued orders to Regional Transport Officers that licences are to be granted only to candidates who are in possession of III Form certificates. If that is so, have any Harijans applied for licences? Will the Government consider the necessity of relaxing the rules and give licences to persons possessing qualifications less than the Eighth Standard?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : In the case of Harijans exemption has since been granted and the rules are not to be applied so rigidly.

SRI K. P. GOPALAN : The Hon. Minister said that regarding the renewal of licences, everything functions properly. Are Government aware if a driver or conductor wants to get his licence renewed, he has to meet some employees in the Transport Authority's office? Will the Hon. Minister be pleased to state whether he has received any representation from Malabar from one Sri Francis Mitchael that his licence was not renewed and whether he has asked for the permission of the Government to file a suit against the Regional Transport Authority in Malabar district?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : There is no need for filing a suit at all. If there has been any delay, that could have been brought to the notice of the Government. One isolated instance does not go to show that the entire scheme is wrong or is not working satisfactorily.

SRI R. V. SWAMINATHAN : May I know, Sir, what is the difficulty with this unfortunate Transport Department? At one time power is being transferred, another time this power is taken away and then some power is being given. What is the difficulty?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : What is the difficulty which the hon. Member experiences with the present scheme?

SRI R. V. SWAMINATHAN : If the Hon. Speaker gives me some time, at least five minutes, I can explain the difficulty not only of myself but of other hon. Members as also the experience of the public with regard to the transfer of these powers. I can even suggest to the Hon. Chief Minister that instead of transferring this power here and there, he can transfer the portfolio from one Minister to another Minister.

SRI A. M. RATHNASWAMY : Sir, I want to know from the Hon. Minister whether any minimum qualification is being insisted upon from the Harijan candidates and what is the experience of the Government by the transfer of this power from the Police Department to the Regional Transport Authority.

14th March 1956]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Conductors are exempted not only from educational qualification but also other qualifications. These rules are not to be applied rigidly but with an amount of elasticity. That is the instruction given. Every Harijan who has applied for a conductor's certificate has been provided with it. I do not think there is any difficulty with regard to this matter.

With regard to the other question which my hon. Friend Sri R. V. Swaminathan wanted to know whether the Government have experienced any difficulty in this matter, we wanted to reorganise the entire transport system in such a manner that it gives satisfaction not only to the operators but also to the general public. If there are difficulties now and then found by the hon. Member, he may bring it to the notice of the Government and it can be rectified. I may tell the hon. Member that no system can be perfect.

SRI S. RAMALINGAM : கனம் ஸ்ரீ ஆர். வி. சுவாமிநாதன் போன்ற அங்கத்தினர்களால் ஏற்படக்கூடிய தொல்லைகள் இம்மாதிரி மாற்றிக் கொண்டிருப்பதற்குக் காரணமா? (சிரிப்பு.)

SRI K. P. GOPALAN : The Hon. Minister has not taken this problem very seriously. If one conductor or one driver does not get his licence renewed, he cannot earn his livelihood. I can quote so many instances in Malabar where bus conductors and drivers did not get their licences renewed. As President of the Malabar Motor Workers' Union I can quote to the Hon. Minister so many examples. Will the Hon. Minister be pleased to see that whenever applications are received for renewal of licences, the matter is expedited so that the workers can earn their livelihood? Otherwise, can I ask the Hon. Minister to take up the responsibility regarding the existence of these drivers and conductors?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : No complaints have been received from any district. If there are some complaints like this in Malabar, the Advisory Committee to which I was referring just now can help in the matter if they are informed about this. The Collector can then take up the matter and advise the Regional Transport Authority to issue the licences as quickly as possible. Therefore, the hon. Member will now see that there is some useful purpose served by the constitution of this Advisory Committee.

Industrial disputes

* 3414 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the President of the Salem Modern Theatres Workers' Union in January 1956 regarding the victimisation of certain workers in the said concern; and

(b) if so, the action taken thereon?

[14th March 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) The disputes in Modern Theatres, Limited, Salem, on the issue of dismissal of R. Seshachalam and P. Sidhan has been referred to the Industrial Tribunal, Coimbatore, for adjudication.

Government Hospital, Perintalamanna

* 3415 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have received a memorandum from the Citizens of Perintalamanna and Mankada firkas of South Malabar through the Hon. the Chief Minister when he visited Perintalamanna on 23rd April 1955 regarding the improvements to the buildings of the Government Hospital, Perintalamanna and the appointment of a lady doctor in the same hospital; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) Yes, Sir.

(b) A proposal for certain improvements to the Hospital and for the employment of additional staff was considered by the Government, but was deferred due to financial stringency.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Sir, this matter has been brought to the notice of the Government repeatedly for the last so many years. There is a Hospital Advisory Committee there and after its constitution up to now recommendations were made regarding the improvements to the hospital and appointment of a lady doctor. The question was raised in this House by means of interpellations and by the speeches made on the floor of the House as also by cut motions given notice of to the appropriate Demand. In spite of all these things and even through representations made to the Hon. Ministers including the Hon. the Chief Minister, Government now seem to have deferred such an important matter concerning the public of the whole taluk for another period. May I know whether the Hon. Minister will consider sympathetically making provisions for the improvement of the hospital and for the appointment of a lady doctor?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Government are aware, Sir, of the need for increasing bed-strength and employing additional staff in ever so many hospitals in Malabar as well as in other districts. A provision of Rs. 123 odd lakhs has been made in the Second Five-Year Plan for improvements to Taluk Headquarters Hospitals. The need of this hospital will be duly considered.

SRI O. KORAN : Perintalamanna is a growing headquarters town and there are no Local Fund Dispensaries. Will the Hon. Minister be pleased to add a few more beds to the hospital and sanction additional staff, as the necessity for both is greatly felt?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : There is a proposal for increasing bed-strength and appointing additional staff. Proposals

14th March 1956]

will be called for from the Director of Medical Service in due course. As I have already stated, there is enough provision for the Taluk Headquarters Hospitals.

SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. Minister be pleased to state whether Government would appoint a lady doctor for that hospital? This is very essential because there are no Local Fund hospitals in that area and a lady doctor is very necessary.

THE HON. SRI A. B. SHETTY : This matter will be duly considered.

MR. SPEAKER : Question time is over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR
1956-57—*cont.*

(1) DEMAND XI—DISTRICT ADMINISTRATION AND
MISCELLANEOUS—*cont.*

* The HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Mr. Speaker, Sir, during the debate on this demand yesterday, hon. Members covered very many subjects because this demand relating to District Administration and Miscellaneous is a very wide one. In fact, I noted as many as forty-nine subjects which were referred to by hon. Members. But, Sir, with the limited time at my disposal, even if I take only a minute for each topic, I may not be able to cover all the points raised by hon. Members. Anyhow, I will take up certain major subjects first and then deal one by one with the minor subjects, as long as time permits.

10
a.m.

Hon. Members said that the District Administration should be improved in its working. It is only with that object that Government appointed a committee, the District Revenue Administration Enquiry Committee, in 1954. The committee after enquiry submitted a detailed report copies of which were placed on the table of the House. Not only that Government after examining the recommendations made by the committee passed orders on some of the recommendations but a booklet was also placed on the table of the House embodying the orders issued by the Government. A second booklet will be placed on the table of the House as soon as orders are passed on the remaining issues and recommendations. I am glad the hon. Member from Tirumangalam, Sri Thevar, spoke well and correctly about the attitude of the district officials. He said how in olden days under the bureaucratic set up the conduct of the officials was different and how now after we attained independence, the officials are attuning themselves to the present circumstances and identifying themselves with the people and trying their best to work for the establishment of a welfare State. He also readily conceded that this has not changed to the extent people expected. The change over has necessarily to be a slow process because having accustomed to a particular way of conduct and

[Sri M. A. Manickavelu] [14th March 1956]

behaviour for so many years it is very difficult at once to adjust to the new set up and circumstances. In spite of this, it is remarkable that our officials have adapted themselves so well to the present set up. During the recent cyclone in the southern districts, the conduct of many of the district officials was exemplary. I know one or two cases where Revenue Divisional Officers went far beyond the ordinary scope of their work and duty and worked very hard night and day and tried to bring succour and help to the afflicted people. I know one Revenue Divisional Officer, who when there was no communication walked a distance of 10 to 12 miles in order to find out the situation there and try to render help to the people. Another Revenue Divisional Officer worked day and night in order to find out ways and means of helping the people. He was ready whenever a representation was made to him, to go to the spot whether it was day time or night time and render help to the people. Of course there may be a few cases of lapses here and there. That is inevitable. But on the whole the conduct of the officials was very good. I think we all should be proud of having such an administrative staff in the districts. That it is not perfect, I admit. Much more improvement has to come about and I am sure in course of time the administration will improve very much.

I may now make mention of some orders that were passed by the Government on the recommendations of the District Revenue Administration Enquiry Committee. Orders have been passed that training should be given to clerks so that they can cope with the work far better than what they are doing now. The proportion of upper division clerks to lower division clerks is proposed to be increased so that the tone of administration could be kept on a higher level. There is also a proposal to prepare a brochure explaining the general set up of the Revenue Department for free distribution and sale to schools, rural libraries and village officers, etc. When this is available to the public they will know how the system works and they will adopt themselves better to that system. Then also it is proposed to supply a copy of the District Office Manual and a brochure containing information on the general set up and functions of the Revenue Department to each clerk on his first appointment. If all this is done the clerks will be in a better position to cope with the work allotted to them. As it is clerks appointed in the department are fresh to the work and it takes some time for them to pick up work. Naturally delay and other drawbacks are there in the administration. When these new reforms are set in motion and actually begin to work, the clerks will be better trained and they will discharge their duties much better and this will result in greater improvement in the administration.

Sir, it was suggested that there should be greater decentralization. It is with that view that Government have also passed orders giving powers to the officers at the lower rungs, like the Tahsildars and the Deputy Tahsildars in the matter of assigning

14th March 1956] [Sri M. A. Manickavelu]

lands, issuing pattas, etc., so that work could be done without delay. It will take sometime for hon. Members to appreciate the results of these reforms. I submit in course of time there will be appreciable improvement in all these matters.

It was pointed out that if a better scale of pay was sanctioned to these officers, they will be above corruption and they will discharge their duties efficiently. True, in theory it is so that if a man is kept above want there will be no temptation on his part to make money by other ways and means in order to make a living. But that is not the entire answer because there are people, there are officials, very highly paid, paid in thousands and still some of them are corrupt. I know years ago, not recently, very many years ago it was alleged that there was a corrupt Governor of a Province. Compared to that . . .

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : On a point of order, Sir. The Hon. Minister was saying that some years ago a Governor of a Province was corrupt. Is he in order, Sir, in referring to a gentleman who is not present here to defend himself and say he was corrupt?

MR. SPEAKER : It is a matter of ancient history. (Laughter.)

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It is now only a story, Sir. (Laughter.) I said 'It is alleged'. I thought hon. Members will understand better if I contrasted the lower paid officers with the highest paid officer. That is why I gave the example of the highest paid officer. There was a wild rumour about it. Whatever it is he is dead and gone. (Laughter.) Even, such a highly paid officer, who was drawing Rs. 10,000 a month, all expenses found, was alleged to be corrupt. But a person, a Government servant in the lowest rung of the ladder, a talaiyari who was getting Rs. 7 to Rs. 8—he is getting Rs. 17 or Rs. 18 now—that person even with the meagre pay is very honest and upright. Thousands of rupees are entrusted to him for being carried from one place to another. There has not been a single case of misappropriation against a talaiyari so far. Such a low paid official of the Government is above this corruption. There is therefore no charm in increased salary alone. Compared to talaiyaris the village officers are better paid. Frequently, we are getting cases of misappropriation against these village officers, collecting the kist and misappropriating the money. But not a single case of misappropriation was there about the talaiyaris. I think the hon. Members who are of that fold must really be proud of such men who are so much above all this temptation. Why I say all this is that the question of corruption does not depend on the scale of pay, though no doubt it goes a long way in lessening the tendency to be corrupt. But this depends much more on the character of the people and the training and the environment in which they are placed.

[Sri M. A. Manickavelu] [14th March 1956]

In this connexion when people urge for greater pay for Government servants and others I would like to point out to hon. Members the state of affairs of the poor tenants and the agricultural labourers in the agricultural sector. If they take that into consideration there is absolutely no comparison between the low paid peon or other Government officials and the agricultural labourers and the poor agricultural tenants. The emoluments that the agricultural labourers and tenants get for work done by them is far, far below those of people who get into Government service or company service. That shows how low the standard of living is in our country. Therefore in the matter of raising the scales of pay or giving more salary to the Government servants, hon. Members must take into consideration the vast sector in the agricultural side which is still having such a low standard of life. There is no meaning in going on raising the salaries of those in one sector, whether it is in Government service or other service, and leaving the other side, the agricultural sector at such a low level. That is a very important fact to remember when hon. Members urge for more and more salary for people in Government service. Unless we improve the standard of living of those in the agricultural sector there is no justification in going on agitating and trying to raise the scale of pay of these people in Government service. No doubt there is hardship but the hardship on the other side, the agricultural side is far greater and that also should be borne in mind.

Then coming to the question of village officers, naturally very many hon. Members referred in graphic terms to the plight of the village officers. I can understand why much attention is being paid to them especially at this time. That apart, this question has been taken up by Government and the Cabinet Sub-Committee is examining the whole matter. The question is whether we should continue the existing state of affairs as regards village officers with some changes here and there or completely overhaul the present system and adopt a different system. Opinion is divided in this respect. We have heard the views of the village officers themselves and their associations. We have also heard the views of hon. Members. Government will certainly come to a conclusion which I hope will be acceptable to a vast section of these people and hon. Members. There is a particular advantage in making these officers full time Government servants. That implies that their salaries will have to be increased much more. Therefore all these issues have to be examined carefully and then only we can come to a conclusion. We are far advanced in the consideration of this matter and very soon final decisions will be taken and then I hope something will be done in the matter of improving the system of village officers.

It was pointed out that the concessions, educational and medical, given now to non-gazetted officers should be extended to these village officers. The non-gazetted officers belong to a different category. They are full-time Government servants. The village officers, as they are now constituted, are a sort of honorary and part-time

14th March 1956] [Sri M. A. Manickavelu]

servants. Therefore these concessions may not all be applicable to them. But in the matter of educational concessions, it is also available to them, because Government have since decided that people getting a certain income, that is Rs. 1,200 a year, are entitled to this concession irrespective of the fact whether they are village officers, Government servants or landlords or merchants or any other. They are eligible for fee concessions up to the III Form and it is proposed to extend it to higher forms also. The Government are contemplating to give the concession to a larger section of people instead of confining it to smaller divisions like the last grade servants, the village officers and so on. They want to enlarge the circle as far as possible so that people who are economically poor whether they are Government servants, tenants, merchants or any other can take advantage of the concessions. That is the object with which this is done. Therefore, I say the educational concessions are available to the village officers.

The question of abolition of the Board of Revenue also came in. It is a very, very old question. The Revenue Board was established in 1801 or 1803, I think and it was regularized by statute in 1932 or so. Thus the Board has been working for a very long time. There have been very many attempts to abolish it. The first attempt to abolish it started in 1832 or so and subsequently every ten years or so there have been attempts aimed at the abolition of the Board of Revenue. But like the Rock of Gibraltar, it stood all these onslaughts. That shows that there is something in it, that there is some intrinsic value in the functioning of this Board of Revenue. It has statutory functions, like hearing appeals, etc. It also goes into the question of relief, land revenue administration and other allied questions. It was pointed out that this Board of Revenue could be abolished and that the administration could be entrusted to a Head of Department just as there is the Inspector-General of Police for the Police Department and the Director of Public Instruction for the Education Department. This question was also gone into and it was found that there would not be any particular benefit by such a change-over because the administration could not be entrusted to a single Head of the Department as in the case of Police or Education Department, but that there should be three or more departmental heads because the work of the Board of Revenue covered a wide field. When that is the case what is the meaning of abolishing the Board of Revenue and appointing in its stead three or four heads of departments? On the other hand the Board of Revenue, as a collective body, is doing useful work. The members of the Board, with their collective experience, discuss matters together and the conclusions they arrive at are really valuable. As regards cost also, we have found that in certain other States where there is no Board of Revenue and wherein they carry on that work with Heads of Departments, it is not less costlier than ours. Therefore it cannot be said that this is a costly administration because the work is done through a Board. The Board has got certain broad functions. Even recently there was an attempt to abolish the Board

10-20
a.m.

[Sri M. A. Manickavelu] [14th March 1956]

of Revenue as such and entrust the work to two or three Divisional Commissioners. It was found that so far as the cost was concerned, there was not likely to be any saving by such a change-over. The only thing is we destroy the collective body and appoint Divisional Commissioners. It was also found that the new change-over also would not be more useful and advantageous than the Board of Revenue. The Land Reforms Committee, I mean, the Subramanyam Committee also did not categorically recommend that the Board of Revenue should be abolished. Considering all these aspects, I submit that we need not worry ourselves now over this question of abolition of Board of Revenue.

SRI M. NARAYANA KURUP : The Hon. Minister asked what is the advantage in abolishing the Board of Revenue. The main advantage is that a lot of red-tapism could be cut through. In between the department and the Board of Revenue there is duplication of work now.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Even then " duplication " would be there. It is now " duplication " through Board of Revenue. If you change over to Divisional Commissioners, then there would be " duplication " through Divisional Commissioners. I do not find any advantage by abolishing the Board of Revenue and appointing two or three Divisional Commissioners. As I said, before, the Board has got certain broad functions. It is a collective body and certain statutory functions are being discharged by them.

As regards the question of language, that Tamil should be the administrative language in our State, it has been already pointed out by the Hon. Minister for Finance at question-time in this House yesterday, how the experiment at Tiruchirappalli is being watched and how it has been extended up to December 1956. Apart from that, in view of coming events and changes proposed in States' Reorganization, naturally Tamil will have a very important place because I expect that regional language would be used more and more not only here in the Assembly but in the administrative sector also. Then, Sir, Tamil will grow just like a plant planted in a fertile soil in a nursery grows. It will be a question of months when that question would be decided and then there would be nothing to talk that Tamil should be introduced and all that. Naturally it is going to happen. So why worry about that now? Let us wait for some time and leave things to shape themselves.

I have now so many other points to cover. I do not know whether I would be able to cover all points within the time allotted to me. I will try to deal with them one by one. With regard to the plea that a Deputy Tahsildar should be posted at Perundurai, I should like to say that no particular representation regarding that had been made and if any representation is made, I will have that question examined and take necessary action. What we have done now is this. A new revenue division has been ordered to be opened in Coimbatore, which was abolished some time ago. So also

14th March 1956] [Sri M. A. Manickavelu]

another Revenue Divisional Office was created for Dharmapuri, and perhaps yet another also, I believe. Whenever the need is felt, Government are taking steps to create new offices.

As regards matters relating to Harijan Welfare Department and Religious Endowments, there will be a particular Demand concerning these departments; it would be pertinent that these questions are answered then. Let me not be mistaken as shirking to answer those questions because they come under a different demand. It concerns my department also. I will try to answer at the end, if there is time. Otherwise it may be taken up under the respective Demand.

It was complained that in regard to local development works in Malabar Rs. 8 lakhs were surrendered. It was not due to slackness on the part of officials but it was due to lack of public co-operation, that the amount was surrendered. In fact a year ago, when I had been there to open two or three works, it was found there was lack of public co-operation in regard to local development works. Now people are taking more interest in it and hereafter I think there would be a better outturn of these works on account of the co-operation of the public.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : I am glad that the Hon. Minister recognises the fact that people are now coming forward to offer their co-operation for the advancement of local development works. But even now, certain schemes have got to be completed before 31st March 1956. There are to my knowledge (in my constituency also) in Meyyil village, some two or three schemes which have not yet been sanctioned till now, when people are ready to offer their co-operation for those schemes. So I would request the Hon. Minister to see to it that the sanction for those schemes is granted immediately. There are only two weeks more. People are prepared and coming forward to offer their co-operation. But sanction has not been received till now.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I request the hon. Member to give me a written representation so that I could take action on that.

Then, it was said that the time for paying the arrears of rent under the Malabar Tenancy Act would expire on 18th of this month and that extension of time should be given. This is a matter within the discretion of the District Collector. Representations were made to him last year and he extended the period by one year from 1955 to 1956. As this is a matter on which the District Collector should take action, Government cannot interfere. Hon. Members should also note that already arrears of rent for three or four years had been wiped off and that payment of only the arrears of rent for six years is insisted upon. Already the period for payment of the arrears had been extended by one year. We cannot go on extending the time, and the arrears must be paid at some time or other. When the

10-30
p.m.

[Sri M. A. Manickavelu] [14th March 1956]

landholder has already been made to lose some rent, it is but fair that he should be given at least what is due to him without undue delay. Whatever was necessary was being done and whatever is necessary will be done.

An hon. Member from Ramanathapuram wanted that tube-wells should be sunk in his district. I think the idea is that tube-wells should be introduced in areas where there is water scarcity and where there are no irrigation facilities as in deltaic areas. Tube-wells will be successful in areas where we can tap water. We cannot simply waste money. The sinking of one tube-well costs Rs. 50,000 or Rs. 60,000. The concerned experts will go into this aspect also. Steps will be taken to have tube-wells in places where water can be tapped and where there is scarcity of water.

The question of district boards, taluk boards and panchayats was raised. This is a question relating to Local Administration. However I may say that the Government are looking into the question of how best to reorganize the local board administration.

Mention was made about the telegraphic transfer of certain officers. Sometimes it is necessary to send telegraphic orders. If an officer has to take leave suddenly for unavoidable reasons, some other officer has to be posted in his place. In such cases, orders are communicated by telegram. Normally the recommendation for any transfer comes from the Board of Revenue and the Secretariat looks into it. There is a particular period within which an officer is not usually disturbed. All these precautions are there. So one need not be put out by these telegraphic transfer orders.

The hon. Member representing Turaiyur Constituency complained that the Government were now adopting a cumbrous procedure and suggested that there should be prompt and speedy disposal of disciplinary cases. If any other member had made that remark, I would not worry. But I am very much surprised at this remark coming from a trained lawyer like him. I may tell the House that if there is any suspicion we take action on anonymous letters also, though as a matter of policy, anonymous representations should not be taken note of. When the Government feel that there is something worth taking note of, that there is a *prima facie* case for enquiry, they refer it to the X-branch which makes an enquiry and submits a report. On the basis of that report, the matter is referred to the Tribunal for Disciplinary Proceedings and sometimes also to the Madras Public Service Commission. In this way the Government have been taking steps to deal with corruption. But it is very difficult to get proof. The hon. Member knows very well that even if a Judge thinks that an accused has committed a murder, he cannot convict him in the absence of proof. Unless there is legal proof of murder, the accused cannot be convicted. There is a maxim which says that one hundred guilty persons may go unpunished rather than that one innocent person

14th March 1956] [Sri M. A. Manickavelu]

should be punished wrongly. We have to bear this in mind. Taking disciplinary action merely on suspicion is wrong, because even innocent persons may be involved. I may assure the House that the Government are now very strict in the matter of alleged corrupt officials.

Mention was made about the salary bill. The matter was referred to the Accountant-General and it is being looked into. There is some mistake somewhere.

About distribution of water from the Malampuzha Canal, the work is entrusted to non-officials. If there is any wrong distribution, the Government by themselves cannot take any action but can only refer it to them. If non-officials misbehave, it is a pity.

It was complained that communications from Members of the Legislative Assembly were not looked into promptly and that even their receipt was not acknowledged. I get a number of files in the course of the day relating to replies to representations received from the Members. Probably in certain cases replies are not sent because they do not call for a reply. We try to acknowledge, and reply to, their letters and this policy will be pursued as far as possible.

One hon. Member suggested that the Collector should be made the pivot of district administration. Even now the Collector is the pivot of district administration in Planning and in all other aspects of district administration. I think matters will improve in that respect also in course of time.

An hon. Member said that some districts were too big and wanted that they should be split up. We have to do that in the case of unwieldy districts. But we cannot go to the stage of Greek City States. We cannot have such small units as the Greeks had in olden days. Such small units worked well in those days. But those were days of bullock-cart civilization. Now we have quicker means of communication and transport and naturally the unit must be bigger. I concede that certain districts can very well be bifurcated and that is also the recommendation of the District Revenue Administration Enquiry Committee. In the impending reorganization of States, certain new areas may be added to the State and certain areas of this State may be removed from this State. So, after the reorganization of States is over, the re-alignment of districts on a proper basis may be looked into.

As regards affording relief to the famine-stricken areas of Nanguneri and Sattankulam in Tirunelveli district, steps are taken to allot adequate sums of money for famine works so that the people can earn their living. Remissions also have been ordered in deserving cases. So, all steps are being taken to deal with famine conditions in that area.

Mention was made about the interference with the officials by political parties. This has been complained of not only now but

[Sri M. A. Manickavelu] [14th March 1956]

also in olden days. But steps have been taken in the matter and officials and others are expected to deal with all questions on merits.

As regards transfers of patta, very strict instructions have been issued that there should not be delay in effecting transfers of patta. Instructions have been given that orders should be passed quickly. Not only the ordinary Tahsildars and Deputy Tahsildars, who were making these transfers so far, but also Loan Tahsildars and Loan Deputy Tahsildars have been empowered to issue orders transferring pattas to ensure quick disposal. But whenever there is a complication, there will be delay. For instance, if a person wants to subdivide a joint patta, notice has to be given to the others. But this takes some time. Still there is something also in the allegations of hon. Members. Here and there, there may be snags. I think these also should be got over. I think when the reorganization or a new set-up of this administration in the lowest level is brought about, there will be vast improvement, and there will be no room for complaints.

As regards eviction of tenants from their holdings, already the Government have passed legislation to prevent evictions. In the case of Tanjore, there is still time, and the Government will take the necessary steps, having passed the Act to prevent evictions, to see that these tenants are not left in the lurch and that there is no interregnum. The Government hope to come before the House in June or July with the Fair Rent Bill. The Government no doubt will be watching the situation, and the question of preventing evictions will be looked into.

As regards disbursement of loans, Sir, steps have been taken to speed up the issue of loans. In the disbursement of lakhs and lakhs of rupees, there will be here and there difficulties. There might have been some delay or something wrong in disbursements. This cannot be helped. We have increased the staff to a very large extent, and all steps are being taken to expedite disbursements. If specific instances of hardship or delay are brought to the notice of the Government, certainly Government will look into them. A general allegation that officers are generally corrupt and that disbursements are not made quickly will not be of much use. Whenever hon. Members come across such cases of delay and bring them to the notice of the Government, the Government will certainly look into them.

Sir, I think, I have answered as many points as could be answered within this extended time of 15 minutes. I hope the hon. Member who moved the cut motion and who has been listening very carefully to my reply will be satisfied with the explanation I have given, and will not press his cut motion.

MR. SPEAKER : Is the hon. Member Sri K. T. Raju withdrawing his cut motion?

14th March 1956]

SRI K. T. RAJU : Mr. Speaker, Sir, முதலில் என் வெட்டுப் பிரேரேபணையை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளலாமென்று நினைத்தேன். கனம் அமைச்சருடைய பதிலை ஊன்றி கவனிக்கும்போது, அவர் N.G.O. களுடைய, கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுடைய சம்பள சம்பந்தமாகச் சொன்ன வியாக்கியானம், வேதனை கொடுக்கிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த பதில் திருப்தியளிப்பதாக இல்லை. ஆகவே என் cut motion-யை வாபஸ் வாங்க இஷ்டப்படவில்லை.

MR. SPEAKER : I think the hon. Member is not withdrawing his cut motion? He need not give any reason for not withdrawing his cut motion. I will now put the cut motion to the vote of the House. The question is—

“ That the allotment of Rs. 3,44,35,700 under ‘ Demand XI —District Administration and Miscellaneous ’ be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER : I will now put the Demand to the vote of the House. The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,44,35,700 under ‘ Demand XI—District Administration and Miscellaneous ’.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(2) DEMAND XVIII—AGRICULTURE AND FISHERIES.

(3) DEMAND XIX—VETERINARY.

(4) DEMAND XXXVIII—CAPITAL OUTLAY ON AGRICULTURE.

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,28,81,300 under ‘ Demand XVIII—Agriculture and Fisheries ’ and Rs. 69,82,300 under ‘ Demand XIX—Veterinary ’.”

Sir, the subjects of Agriculture, Fisheries, and Veterinary, cover a major sector of the economic activity of the people and the work of the Government.

MR. SPEAKER : There is also “ Demand XXXVIII—Capital Outlay on Agriculture ” to be moved.

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,25,000 under ‘ Demand XXXVIII—Capital Outlay on Agriculture ’.”

Taking Agriculture first, the grant asked for is 1,966 lakhs. The year 1956–57 marks the final of the First Five-Year Plan, and the commencement of the Second Five-Year Plan. The Agricultural Schemes in the Second Five-Year Plan have been designed to shift

[Sri M. Bhaktavatsalam] [14th March 1956]

the emphasis from food production to diversified agricultural development with a view to improving the tone and standard of rural life. The policy and activities of the department have been streamlined and reinforced so that, in the expanded economy, agriculture may not only maintain its own development but sustain the other sectors also. That this has been largely kept in view will be evidenced from the increased provision made for direction and superintendence, agricultural research and development schemes.

Side by side with the special attention for the aspects mentioned above, the progress achieved in the normal features of the Department will also be kept up. During 1956-57, it is proposed to distribute 2,7000 tons of improved seeds of paddy and 450 tons of millets, to sink 600 filter point tube wells, to supply 350 oil engines and 950 electric motors on hire purchase and to cover nearly 36,000 acres by tractor cultivation. There will be a progressive increase in the supply of chemical manures and the new types of nitrate manures will also be introduced. During 1956, it is proposed to distribute 1,15,000 tons of ammonium sulphate, 3,000 tons of urea, 6,000 tons of ammonium sulphate nitrate and 500 tons of calcium-ammonium sulphate and the system of granting loans to ryots to enable them to purchase the chemical manures will be continued. These measures will be effectively supplemented by the continuance of the subsidized schemes of urban compost and rural compost and insistence on green manuring of crops. The campaign for adoption of the modified Japanese method of cultivation with the special features of interspacing and interculture will be intensified. This campaign has recently been extended to sugarcane, millets and cotton with advantage. The Special Minor Irrigation Programme will receive a fillip this year with a large provision of nearly Rs. 123 lakhs and desilting of tanks and raising of full tank levels will be carried on a very large scale. These activities will be rounded off by expanded plant protection measures which will be undertaken by well-established units in four centres in the State with more pesticides and insecticides on stock and dusters and sprayers on hand. The total programmed expenditure in respect of Grow More Food Schemes is about Rs. 250 lakhs.

The programme of agricultural research comprises a good number of new schemes. The foremost of these schemes is the upgrading of the Agricultural College and Research Institute, Coimbatore, with the installation of X-ray and Spectre-scopic apparatuses and the improvement of the laboratory. Prominent among the other schemes are the scheme for evolving hybrids of wild millet species, the research-cum-development schemes for the dollar earning crops of pepper and cashewnut, research on species and condiments, intensified research on arecanuts, oilseeds, cotton, etc., and research on stem rot and stem borer on paddy, betelvine wilt, etc. I must make special mention of the proposed starting of Research Stations for coconuts in Tanjore district, for arecanuts in

14th March 1956] [Sri M. Bhaktavatsalam]

Malabar district and for sugarcane at Nellikuppam and Tiruchirappalli, the opening of a Multicrop Fruit Research Station in one of the southern districts and the amplification of sugarcane and coconut development work. For the first time, we are embarking on a scheme for reclamation of saline and alkaline lands in the southern districts, and a scheme for preservation and canning of fruits.

To meet the increased demand of trained personnel during the Second Five-Year Plan period, the scale of admissions to the Agricultural College, Coimbatore, is proposed to be increased from 108 to 162 per year. On the marketing side, a phased programme of extension of regulated markets to more areas and more crops is under the active consideration of the Government. The Agricultural Engineering activities will receive a stimulus with the proposed extension of soil conservation to the entire cultivated area in the Nilgiris and to parts in Kodaikanal taluk and the plains, etc. Demonstration and propaganda are being intensified to achieve the aim of the Department to have one demonstration plot in each village to bring home to the cultivator the results achieved at the Agricultural Research Stations.

The first and foremost achievement under the First Five-Year Plan is the tremendous success that attended our efforts to make the State self-sufficient in food and making assured water-supply available to large areas by the execution of various major and minor irrigation projects and provision of mechanical aids to cultivation such as filter-points, tube wells, oil engine and electric motor pump sets, etc. The agricultural schemes in the Second Five-Year Plan have been conceived so as to not only retain the important and essential aspects of the First Five-Year Plan but tackle larger problems of agricultural research and development and also to turn our attention to new fields which have not been explored so far. The primary aim is to infuse a new spirit into the rural life and to build up the rural economy on sound and firm lines and, in short, to give the agriculturists a fair deal in the socialistic pattern of society. Under the Second Five-Year Plan, the area under improved varieties of paddy will be stepped up from 2.6 million acres to 5.1 million acres by the end of the Plan period and the area under improved millets from 0.5 million acres to 2.6 million acres. Similarly, the area on which green manures are used will be increased from 1 million acres to 2.5 million acres and the quantity of ammonium sulphate used for cereals from 0.66 lakhs tons per year to 1.50 lakhs tons per year. As regards sugarcane, the existing production of 35 lakhs tons of cane per year will be increased to 45 lakhs tons per year in 1960-61 and it is proposed to increase sugar production from 30,000 tons to 90,000 tons per year. The present production of cotton in this State will be increased from 2.95 lakhs bales to 4 lakhs bales and the production of oil-seeds from 0.84 million tons to 0.98 million tons. An important new feature will be the opening of 400 seed farms of about 25 acres each in the various National Extension Service and

[Sri M. Bhaktavatsalam] [14th March 1956]

Community Development Blocks. They will, in all, produce 2,500 tons of primary paddy seeds, 400 tons of millets and sufficient nucleus seed of groundnuts, cotton and disease-free sugarcane setts which, on further development, will be sufficient to saturate the entire State with improved varieties. Other noteworthy new schemes are those relating to the development of the dollar earning crops of cashewnut, pepper and arecanut. Soil conservation works are also planned on a larger scale.

As regards the problem of agricultural prices which caused some concern to the agriculturists last year, happily the fall in the prices of agricultural commodities has been arrested and except for jaggery, the prices of other agricultural articles are ruling above critical levels. Inadequacy of rural credit, and lack of warehouse and marketing facilities mainly stand in the way of growers getting a fair price for their product. These drawbacks will to a great extent be removed in the Second Five-Year Plan period. A pilot scheme of integrated rural credit and marketing on the lines recommended by the Rural Credit Survey Committee has already been launched and its beneficent results are being watched.

Turning now to Fisheries, I need hardly stress its great importance in the food resources of this State particularly. It supplements largely the requirements of a great number of people. The provision for Fisheries in the Budget Estimate for 1956-57 is Rs. 32.21 lakhs. During the last few years the activities of the Fisheries Department have expanded considerably and several schemes relating to development of fisheries have been undertaken. The inland waters in this State have been utilized to the utmost extent possible for stocking and multiplying large quantities of fish. There has been substantial increase in the total quantity of fish caught under the deep sea fishing scheme. It is expected that when the several number of vessels and other equipments received under the T.C.M. and F.A.O. aids are made use of fully, the scheme will work on a self-supporting basis. But the operations will still be small although they might be self-supporting.

Under the Second Five-Year Plan, the development of Fisheries will receive an impetus. For development of Inland Fisheries, a target of five crores of fingerlings per year has been fixed for being stocked in inland waters. The Rural Fishery Demonstration Unit will help to bring large areas of inland waters under fish culture and help to market the fish produced. The Fisheries, in the major reservoirs in this State, like the Bhavanisagar, Malampuzha, Krishnagiri, Manimuthar, etc., will also be developed like the Mettur Fisheries to yield considerable quantity of fish for consumption by people living inland. On the marine side, it is planned to build 100 Pable type fishing boats and 100 beachlanding crafts and to sell them to the fishermen at 75 per cent of the cost price. The reduced cost will be recovered from the fishermen in instalments spread over

14th March 1956] [Sri M. Bhaktavatsalam]

a number of years. Nylon nets will also be sold to the fishermen at reduced price and the cost collected from them in easy instalments. Side by side with the popularization of mechanised fishing boats among the fishermen, fishing harbours at suitable river mouths where the fishing boats could lie at anchor while not in commission, will also be constructed. On the socio-economic side, fishermen will be helped to cure their catches hygienically in the Government fish curing yards by sale of superior quality salt at subsidized prices. In addition to the two ice-cum-storage plants now existing, three more plants at Tuticorin, Nagapattinam and Mettur Dam will be constructed during the Plan period to help the fishermen to keep their surplus catches in a fresh condition till they are marketed. For quick transport of fish catches from landing centres to markets and railway stations, some more small motor vans in addition to the ton vans now existing be put on the road to help fishermen and Fishermen Co-operative Societies. With a view to provide supplementary income for the fishermen by sale of guts and gills of fish, which are thrown away or converted into cheap manure while curing fish, it is proposed to set up fish meal and oil plants for producing fish meal and fish oil from the waste products. Fishermen will also be helped with long-term loans for payment towards their prior debts and for purchase of new crafts and tackles to be owned and operated by them. They will also be helped to market the fish catches on a co-operative basis eliminating middlemen.

In view of the growing national importance of fishing industry, we have also secured the services of some foreign experts for giving their advice and demonstration to fishermen on modern methods of fishing. They have conducted a thorough survey of the available fishing crafts with a view to select the most suitable of the existing fishing crafts for the purpose of motorization for replacing the existing catamarans. I am sure that with their aid and assistance, the Department will gain much knowledge and experience in the methods of modern fishing.

Let me now turn to the Veterinary grant. I am glad to point out that livestock improvement and veterinary work in this State have received increasing attention during the last four or five years. The First Five-Year Plan is nearly coming to a close and the progress of achievements of the various Animal Husbandry Schemes under that plan has been satisfactory. A far more ambitious programme of work has been drawn up under the Second Five-Year Plan. The provision for this State under the Second Five-Year Plan amounts to Rs. 2.48 crores for Animal Husbandry and Rs. 1.35 crores for Dairying Schemes. It is hoped that during the Second Plan greater progress will be made in the branch of Animal Husbandry and dairying than has been possible during the First Plan period.

The activities of the department on the livestock improvement side continued to centre round the raising of the pedigree bulls and poultry in Government farms, the distribution of upgraded bulls in selected areas for improving the local cattle, the multiplication of

[Sri M. Bhaktavatsalam] [14th March 1956]

superior stock by artificial insemination, etc. The five livestock farms in the State at Hosur, Thiruvazhankunnu, Koila, Orthana and Pudukottai have been progressing well. Based on the recommendations of the Special Officer, Sri W. R. S. Sathianathan, I.C.S., who looked into the working of the livestock farms about two years ago, sanction has been accorded to the construction of buildings both residential and non-residential in the farms in Malabar and South Kanara and the sheep farm at Ooty. The recommendations of honorary visitors appointed for each farm, have also been implemented wherever possible.

The Key Villages Scheme sponsored by the Government of India continues to be the major scheme operating in this State for the general improvement of cattle. There at present 9 Key Village Centres and 6 Key Farm Centres with 4 Key villages attached to each centre functioning in the State. The results achieved by these centres have been significant. It is proposed to open twenty more such centres during the Second Five-Year Plan period and to increase the number of key villages to be attached to each centre from 4 to 6. Besides this the male stock distribution scheme and the premium scheme mainly intended for livestock improvement in non-breeding tracts, are being continued by the Government. It is proposed during the Second Five-Year Plan period to increase the subsidy under the male calf subsidy scheme from Rs. 5 to Rs. 10 per calf, in order to encourage the proper care of good male calves. As it was felt that the Livestock Improvement Scheme undertaken by the department would not be fully effective unless steps are simultaneously taken to improve the fodder production and methods of fodder preservation, the Government have sanctioned as an experimental measure a scheme for the award of prizes for maintaining the best pasture lands in Dharapuram taluk of Coimbatore district and also another scheme in South Kanara district for subsidizing the preservation of fodder by the silage method.

The development of sheep which has long been neglected in this State, has now, been undertaken in some measure. It is proposed, to supplement the selective breeding work in the Ooty sheep farm with some cross-breeding experiments.

Ample provision has been made under the Second Five-Year Plan for Poultry Development Schemes. Appreciable progress has also been made in existing schemes and particular attention has been paid to poultry development in National Extension Service and Block Development areas.

On the Veterinary side, the number of Veterinary dispensaries, couring billets and clinical laboratories in district hospital have been increased during 1955-56 according to schedule. Schemes for the investigation and prevention of disease in cattle, sheep, goats and poultry have been continued and expanded during the year. Further improvements to the Institute of Veterinary Preventive Medicine by which its production of vaccines and sera will be almost doubled, are proposed under the Second Five-Year Plan.

14th March 1956]

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,28,81,300 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries, Rs. 69,82,300 under Demand XIX—Veterinary and Rs. 6,25,000 under Demand XXXVIII—Capital Outlay on Agriculture.”

SRI S. RAMALINGAM : I move the cut motion standing in my name, namely :—

“ That the allotment of Rs. 2,28,81,300 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries be reduced by Rs. 100.”

SRI K. P. GOPALAN : I second the cut motion, Sir.

*SRI S. VADIVELU : தலைவர் அவர்களே, என் பெயரில் இருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை நான் பிரேரேபிக்கிறேன்.

“ That the allotment of Rs. 69,82,300 under Demand XIX—Veterinary be reduced by Rs. 100.”

(தஞ்சை ஜில்லா, திருத்தறைப்பூண்டி தாலுகா, தலைநாயர் மேஜர் பஞ்சாயத்தில் ஒரு கால்நடை ஆஸ்பத்திரி வைப்பதைக்குறித்து விவாதிப்பதற்காக.)

SRI K. P. GOPALAN : I second the cut motion, Sir.

MR. SPEAKER : The Demands and the cut motions are before the House for discussion. May I know how long the Hon. Minister would like to take for reply?

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I shall take about twenty minutes.

SRI N. SIVARAJ : சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் ராமலிங்கம் அவர்கள் கொண்டு வந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து இந்த இலாகா சம்பந்தமாக சில அபிப்பிராயங்கள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். விவசாய இலாகா, கால்நடை இலாகா, விவசாயம், கால்நடை அபிவிருத்தி சம்பந்தமாக பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் எதிர்காலத்தில் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தை நிறைவேற்றும்போது பல துறைகளிலும் செலவு செய்யப் போவதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். பொதுவாக இத்தகைய துறையில் செலவு செய்யக்கூடிய பணம், அவைகளின் முன்னேற்றத்திற்காக செலவு செய்யப்படும் இத்தகைய, நம் நாட்டிலுள்ள ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகளுக்கு ஏதாவது பலனைத் தருகிறதா, ஏதாவது அதனால் பலன் ஏற்பட்டாலும், இந்த விவசாயிகள் அருபவிக்க முடிகிறதா என்பதை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். விவசாய இலாகாவினால், விவசாயிகளின் அபிவிருத்திக்காக செய்யப்படும் உதவிகள், அவர்களுக்கு எந்த அளவில் பிரயோசனப்படுகிறது என்பதையும் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு யோசிக்க வேண்டும்.

சென்ற வருஷம், விவசாயிகளுக்கு pump-set கள் வாங்குவதற்காக கிட்டத்தட்ட, ஒரு கோடி ரூபாய் கொடுக்கப் போவதாக கனம் மந்திரியார் அவர்கள் கூறி இருந்தார்கள். அது எந்த அளவுக்கு நிறைவேறியது என்பதைப்பற்றி இன்னும் தெரியவில்லை. இந்த pump-set களுக்காக செய்யப்படும் பண உதவி எல்லாம் நிலச்சவன்தாரர்கள், அதிக நிலம் உள்ளவர்கள், இவர்களுக்குத்தான் போய் செருகிறது. ஏழை விவசாயி இதற்காக மனு செய்து கொண்டால், அவனுக்கு பண உதவி கிடைப்பதில்லை. முன் ஜாமீன் போட வேண்டுமென்று நிபந்தனை கொண்டுவந்து அதிகாரிகள் இவ்வேழை விவசாயின் வேண்டுகோளை தட்டிக் கழித்து

[Sri N. Sivaraj]

[14th March 1956]

விடுகிறார்கள். கொஞ்சம் நிலமுள்ள விவசாயிக்கு எந்த விதமான நிபந்தனையும் இல்லாமல், இந்த pump-set க்காக பண உதவி பெறுவதற்கு தக்கபடி சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த கிராம விதைப் பண்ணை சம்பந்தமாகவும், நவீன ரசாயன உரங்கள், மற்றும் பசுந்தான் உரங்கள் போன்ற பலவிதமான உதவிகளையும் நமக்கு அளிக்கிறார்கள். குறிப்பாக சமீபத்திலே ஏற்பட்ட புயல், வெள்ளம் முதலியவைகளால் சேதமுற்ற தஞ்சை ஜில்லாவின் பல பகுதிகளில் சாதாரண விவசாயிகளுக்கு இலவசமாக ஏராளமான உரங்கள் அளித்திருக்கின்றார்கள். இது ரொம்பவும் வரவேற்கக்கூடிய விஷயம் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த உதவியை நூறு, இருநூறு ஏக்கராக்களுடைய கிராமங்களில் சிறு பட்டாதாரர்கள் பயன்படுத்திக்கொள்வதற்காக அக்கிராமங்களில் கிராம விதைப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். தனித்தனி அணை நிலங்களில் விதையிடாமல் கூட்டுறவு முறையிலே விதையிட்டு அந்த நூற்றுக்கணக்கான முறையிலே விவசாயிகள் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கு இந்த இலாகா வசதிகளை செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தது கோழிப்பண்ணை சம்பந்தமாக நமது நாட்டிலே ஏழை விவசாயிகள் ஏராளமாக கோழிகளை வளர்க்கின்றார்கள். கோழியை வளர்த்து முட்டைகளை விற்று வருவது அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்கு ஒரு உதவியாக இருக்கிறது. முட்டை மக்களுக்கு அத்தியாவசியமான உணவுப் பொருளாக வந்து கொண்டிருப்பதனாலே முட்டைகள் அதிகம் தேவைப்படுகின்றன. ஆகவே ஒரு ஏழை விவசாயிக்கு இப்பொழுது கோழி இருந்தாலும் அது அவருடைய ஜீவனத்திற்கு உதவியாக இருக்கும். இப்பொழுது அன்னிய நாட்டு கோழிகளை சர்க்கார் பண்ணையிலே வளர்க்கிறார்கள். குறிப்பாக தஞ்சை ஜில்லாவிலே மூன்று இடங்களிலே மூன்று ரகக் கோழிகளை கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகளிலே வளர்க்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ஆஸ்பத்திரியிலேயும் 20, 30 கோழிகள் இருக்கின்றன. அங்கு முட்டை ஒன்றின் விலை நான்கு அணுவாக இருக்கிறது. அங்கு குஞ்சுகள் கிடைப்பதும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே மெக்கானிக்கல் முறையில் முட்டைகளை பொறித்து குஞ்சுகளை குறைந்த விலைக்கு விவசாயிகளுக்கு கிடைப்பதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஏழை விவசாயிகள் கோழிகளை வளர்ப்பதன் மூலமாக தங்களுடைய கஷ்டங்களை ஒருவாறு நிவர்த்தி செய்துகொள்ள முடியும். ஆகவே இரண்டாவது ஐந்தாண்டில் திட்டத்திலே இதற்கு ஏதாவது முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நமது நாட்டிலே சில பிரதேசங்கள் மிகவும் வறண்ட பிரதேசங்களாக இருக்கின்றன. அங்கு சில காலங்களில் கால்நடைகளுக்கு தீவனம் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. குறிப்பாக கோவை ஜில்லா போன்ற ஜில்லாக்களில் இந்த கஷ்டம் இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே கால்நடைத் தீவனம் அதிகமாக கிடைக்கக்கூடிய பிரதேசங்களிலிருந்து—குறிப்பாக தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு வைக்கோல் அதிகமாக கிடைக்கும்—குறிப்பிட்ட காலத்தில் அவைகளை ஸ்டாக் செய்து அதை ஏழை விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலையிலே விற்பதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த நிர்வாகத்திலிருக்கக்கூடிய சில குறைபாடுகளை இந்த சந்தர்ப்பத்திலே சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மேழிச் செல்வம் என்ற பத்திரிகை விவசாய இலாகாவால் வெளியிடப்படுகிறது. இது மிக நல்ல கருத்துக்களையும் விஷயங்களையும் எடுத்துச் சொல்கிறது. ஆனால் அது இன்னும் கவர்ச்சிகரமான முறையில் வெளியிடப்பட வேண்டும். அதைப்பற்றிய பிரசுரங்களும் மற்ற பத்திரிகைகளிலே வெளி வந்தால் மிகவும் நன்மையாக இருக்கும் என்று நினைக்கின்றேன்.

14th March 1956]

[Sri N. Sivaraj]

விவசாய டிமானஸ்டிரேட்டர்களுக்கு கீழ் இருக்கக்கூடிய உத்தியோகஸ்தர்கள் ஒரு மாதத்திற்கு இவ்வளவு சந்தாதாரர்களை சேர்க்க வேண்டும்; இவ்வளவு 'மேழிச் செலவம்' விற்க வேண்டும், அப்படி இல்லையென்றால் அவர்களுடைய சம்பளத்தில் பணத்தை பிடித்து விடுவோம் என்ற பயமுறுத்தல்கள் எல்லாம் இப்பொழுது இந்த இலாகாவில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே இந்த மாதிரி கீழ்த்தர சிப்பந்திகளை நிர்ப்பந்திக்கக் கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக மீனவர்கள் சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கள் ஜில்லாவில் நாகப்பட்டணம் மீனவர்கள் அதிகமாக இருக்கக்கூடிய இடம். அங்கே இருக்கக்கூடிய மீனவர்களுக்கு கட்டுமரம் சம்பந்தமாக சிலோனிலிருந்து மரம் வரவழைத்துக்கொள்ளலாம் என்று ஜில்லா அதிகாரிகள் ஒரு கோட்டா நிர்ணயித்து இருந்தார்கள். நூறுமரம் அல்லது இருநூறு மரம் வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்று தனிப்பட்ட மனிதர்களுக்கு வசதி அளித்து இருந்தார்கள். ஆனால் லட்சக்கணக்கான ரூபாயை செலவழித்து தனிப்பட்ட மனிதர்களால் மரங்களை வாங்க முடியுமா? ஆகவே சர்க்காரே நேரடியாக அம்மரங்களை வரவழைத்து மீனவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மீனவர்கள் பிரச்சனை சம்பந்தமாக கனம் மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிட்ட போது "அவர்களுடைய மீன் காலாகாலத்தில் கடற்கரையிலிருந்தோ அல்லது மீன் பிடிக்கும் பிரதேசங்களிலிருந்தோ உள்நாட்டிலுள்ள மார்க்கெட்டுகளுக்கு போய்ச் சேருவதற்கு வாகன வசதிகளையெல்லாம் ஏற்படுத்தி இருக்கிறோம். எட்டு, பத்து வாகனம் இருக்கிறது" என்று கூறினார்கள். அதைப் பொறுத்தவரையில் வாகனங்கள் அதிகமாக கொடுத்து நல்ல முறையிலே மீன்களை எல்லாம் மார்க்கெட்டுகளுக்கு கொண்டுவரவதற்கும், நல்ல விலையில் விற்று லாபம் சம்பாதிப்பதற்கும் ஜனங்களுக்கு மீன் கிடைப்பதற்கும் வசதிகளை செய்து தர வேண்டுமென்றும் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக வெட்டிரினி டாக்டர்களின் சம்பள விஷயம், சமீபத்திலே பாஸ் செய்துவரக்கூடிய வெட்டிரினி சர்ஜன்களுக்கு அதிக சம்பளம் அளிக்கப்படுகிறது. ஆனால் 10, 8 வருஷங்களாக வேலை செய்து வரும் பழைய கோர்ஸ் படித்தவர்களுக்கு அவ்வளவு சம்பளம் அளிக்கப்படவில்லை. புதிதாக வரும் டாக்டர்களைவிட அவர்களுக்கு சம்பளம் குறைவு. ஆகவே அவர்களுக்கு "சர்வீஸ் வெய்ட்டிங்" கொஞ்சம் கவனிக்கப்பட்டு சம்பளம் அதிகமாக கொடுக்கவேண்டும். மேலும் அவர்களுக்கு "புதிய கோர்ஸ்" பாஸ் செய்வதற்கும் சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படவேண்டும். அப்படி புதிய கோர்ஸ் பாஸ் செய்து வந்தவர்களுக்கு புதிய சம்பள முறையை ஒட்டி சம்பளம் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

11-15

A.L.

SRI A. RATNAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே! தோழர் ராமலிங்கம், தோழர் வேலு அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளை சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயம் இந்த நாட்டிலே முக்கியத்வம் வாய்ந்தது. ஆனால் விவசாயத்திற்கு இன்று ஐந்தாண்டு திட்டங்களில் ஒதுக்கப்படுகின்ற பணமும் அரசியல் முறையும், சர்க்காருடைய போக்கும் விவசாயத்திலே மக்களுக்கு வேண்டிய உணவுப் பொருளாகிய அரிசியை ஓரளவிற்கு குறைக்கின்ற அளவுக்குத்தான் வேலை செய்துவருகின்றது. நில சீர்திருத்த சட்டங்கள் இருக்கின்றனவே, அவைகளுக்கு முரண்பாடாக பல காரியங்கள் நடைமுறையிலே நடந்துகொண்டு இருக்கின்றன. ஒரு ஜில்லாவுக்கு 2, 3 சர்க்கரை ஆலைகளை ஆரம்பிப்பதும், அதே நேரத்திலே புஞ்சை நிலங்களிலே கரும்பு விவசாயம் செய்வதும் நெல் சாகுபடியானது குறைந்தபோவதற்கு காரணமாக இருக்கிறது. கரும்பு, விவசாயம் புஞ்சை நிலத்தில்தான் செய்யக்கூடியது. ஆனால் நஞ்சை நிலங்களிலெல்லாம் கரும்பை விவசாயம் செய்து தென்னாகாடு மாவட்டமே அழிந்து போகக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது. கரும்பு விவசாயம் அதிக பணத்தை கொடுக்கிறது. ஆனால் அது சிறிய

[Sri A. Ratnam]

[14th March 1956]

விவசாயிகளுக்கு பயன்படாமல் பெரிய விவசாயிகளுக்குத்தான் நெல்லிக் குப்பத்தில் இருக்கிற பாரி கம்பெனியிலே பதிவு செய்கின்ற காரணத்தாலே பலன் தருகிறது. நிலம் இல்லாதவர்களுக்கும் அவர்கள் பிணமி பதிவு செய்துகொண்டு இருக்கிற காரணத்தாலே நிலம் இருப்பவர்கள் கரும்பை அவர்களிடத்திலே ஒப்படைத்துவிட்டு வெறுமனே கஷ்டத்தை அனுபவிக்கிறார்கள். சிறு நிலம் வைத்து இருப்பவர்கள் தங்கள் கரும்பை பிணமி பதிவு (Binami transactions) காரர்களுக்கு கொடுத்துவிட்டு Bond எழுதி வாங்கிக்கொண்டு இரண்டு மூன்று ஆண்டுகள் தத்தளித்துக்கொண்டு பணம் இல்லாமல் சாகிதர்கள். தஞ்சை போன்ற இடங்களில் சர்க்கரை ஆலைகளை ஆரம்பிக்கப்போகிறார்கள். அங்கு ஆலையங்களுக்கு ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் இருக்கின்றனவே அவைகளையும் ஒரு சில முதலாளிகளுக்கு இருக்கின்ற ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களையும் வைத்துக்கொண்டு Co-operative basis-லே நாங்கள் சர்க்கரை ஆலையை நடத்தப்போகிறோம் என்று கூறுவதானது சர்க்கார் முன்பு இருக்கிற நில சீர்திருத்தத்தை உடைத்து எறியக்கூடிய நிலையிலே இருக்கிறது. அந்த சர்க்கரை ஆலையை நிர்ணயித்துக்கொண்டால், அதுவும் Co-operative Society மூலமாக நிர்ணயித்தால் அந்த ஆலையங்களுக்கு சொந்தமாக இருக்கிற ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலமும் தனிப்பட்ட சிலருக்கு இருக்கிற ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலமும் வரப்போகின்ற நில சீர்திருத்த சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொள்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கிறது என்பதை நான குறிப்பிட்டு சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

11-17
a.m.

சர்க்கார் கரும்பு ஆலைகளைப் பெருக்குகிறார்கள். கரும்பு ஆலைகளுக்கென்று கரும்பு பயிரிடுவதற்காக ஒரு இரண்டாயிரம் ஏக்கர் நிலங்கள் ஒதுக்கிவிட்டால் அதனைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு நம்மிடத்தில் சட்டம் கிடையாது. ஒவ்வொரு விவசாயியும் கரும்பு பயிர் செய்வதற்கென்று ஒரு ஏக்கர் அல்லது இரண்டு ஏக்கராக நிலங்களை பகிர்ந்து கொடுப்பதற்காக சர்க்காரிடத்தில் சக்தியோ சட்டமோ கிடையாது. ஆகவே சலுகைகள் பெற்று, பெரிய டிராக்டர்களை வைத்து, பெரிய மெஷின்களை வைத்து, பயிர் செய்கிற ஒரு சில முதலாளிகளுக்கும், ஆலைகளை நடத்துகிறவர்களுக்கும் தான் பயன் ஏற்படுமே தவிர, ஏழை விவசாயிகள் கூலிகளாகத் தான் பரிணமிக்க முடியும்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் ஏழை விவசாயிகள் கரும்பு சாகுபடி செய்யக்கூடாதென்று கனம் அங்கத்தினர் எவ்வாறு கருதுகிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. கனம் அங்கத்தினர் அவர்களே எத்தனையோ தடவை ஏழை விவசாயிகள் சார்பாக என்னிடம் வந்து, அந்த விவசாயிகள் பாரி அண்டு கம்பெனிக்கு கரும்பு சாகுபடி செய்துகொடுப்பவர்களாக சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.”

SRI A. RATNAM: கரும்பு விவசாயத்தால் ஏழை விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக தஞ்சாவூர் மாவட்டம் அரிசியை மிகுதியாக உற்பத்தி செய்கிறது. அங்கே ஒரு கரும்பு ஆலையை நிறுவிவிட்டால், நெல்சாகுபடி செய்யும் ஏழை விவசாயிகள் ஏறக்குறைய கூலிகளாக மாறிவிடுவார்கள்; நெல் பயிரிடுவது குறைந்து, நெல் உற்பத்தியும் குறைந்துவிடும். நிலத்தைப் பகிர்ந்து கொடுப்பதற்காக சட்டம் கொண்டுவரப்போவதாக அரசியலார் சொல்லுகிறார்களே, அப்படி நிலத்தைப் பகிர்ந்து கொடுக்கவும் முடியாது; என்னென்றால் நிலமும் குறைந்து விடும்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: நிலம் எப்போதும் ஒரே மாதிரியாகத்தான் இருக்கிறது, அது வளருவதும் இல்லை, குறைவது மில்லை என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

SRI A. RATNAM: நஞ்சை நிலங்களெல்லாம் கரும்பு பயிரிடப் படுமபோது புஞ்சை நிலங்களாக மாறிவிடுவதால், நஞ்சை நிலங்களின் அளவு குறைந்துவிடும் என்பதுதான் என் கருத்து.

14th March 1956]

[Sri A. Ratnam]

↑ அது மாத்திரமல்ல, சிறு விவசாயிகள் இருக்கிறார்களே, அவர்கள் தங்களுடைய நிலத்தில் கரும்பு பயிரிட்டாலும்கூட, பதிவு செய்யப்பட்ட அளவுக்கு மேல் கரும்பை கம்பெனிக்காரர்கள் எடுத்துக்கொள்வது கிடையாது. இதன் காரணமாக ஆயிரக்கணக்கான ஏழை விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஏதோ ஐம்பது அல்லது நூறு ஏக்கராக்கள் வைத்திருக்கும் பெருநில விவசாயிகள் தான் பயனடையக்கூடுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு சர்க்கார் கடன் கொடுக்கிறார்கள், விதை கொடுக்கிறார்கள், எருக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் குறிப்பிட்ட காலத்தில் விதைகளோ, எருவோ விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேருவதில்லை. தேவைப்படும் காலத்தில் விவசாயிகளுக்கு எருக் கிடைக்காததால், அவர்கள் கள்ள மார்க்கெட்டில் எருவை வாங்கி, காலாகாலத்தில் உழுது, அந்த எருவைப் போடுகிறார்கள். அந்தக் காலங்களில் அவர்களுக்கு கடனும் கிடைப்பது கிடையாது. ஆனால் இரண்டாவது மாதத்தில்—அதாவது, இவர்கள் எருப் போட மாத்திரம் மறு மாதத்தில்—சர்க்கார் கொடுக்கும் எரு இவர்களுக்குக் கிடைக்கிறது. தேவையில்லாத காலத்தில் இவர்களுக்கு எரு கடனாகக் கிடைக்கிறது. அப்போது இவர்கள் அந்த எருவை கடனாகப் பெற்று தங்கள் உபயோகிக்காமல் மற்றவர்களுக்கு விற்றுவிரிகிறார்கள், அந்த எருவை (விலையை) குறைத்துக்கொண்டு விற்றுவிரிகிறார்கள். ஆகவே ஏழை விவசாயிக்கு அந்த எரு பயன்படுவதில்லை. ஏழை விவசாயிகள் நஷ்டமடைந்து, கடன்பட்டவர்களாகப் பரிணமிக்கிறார்கள். அவர்கள் சர்க்கார் கொடுக்கும் கடன்களாலும், விதைகள், எருக்கள் முதலியவைகளைக் கொடுக்கும் உதவிகளாலும் பயனடையவில்லை.

அதிகம் பேசுவதற்கு நேரம் இல்லை. மீன் பிடிப்பவர்களைப்பற்றிக் கொஞ்சம் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு மீன் பிடிப்பவர்களுக்கு எந்த விதமான சலுகையும் கிடையாது. அவர்களுக்கு சர்க்காரால் கொடுக்கப்படும் கடன்களால்கூட அவர்கள் பயனடைய முடிவதில்லை. ஓடும் கட்டுதல் போன்ற காரியங்களுக்காக அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் கடன்களால்கூட அவர்கள் பயனடைய முடிவதில்லை. அந்தக் கடன்கள் வேறு எங்கோ செல்கின்றன. அந்தப் பங்குக் கடன்களைக்கூட அவர்கள் வாங்கி மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். மீன் பிடிப்பவர்களுக்கு இன்று படிப்பு வசதிகள் விரிவாகியிருக்கின்றன. சர்க்கார் மற்றவர்களுக்கு ரூ. 10,000-ம் கணக்கில் செலவும் செய்து வீடு கட்டிக் கொடுக்கிறார்கள். மீனவர்களுக்கு ரூ. 500 செலவில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் ஆலோசனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், மீன் பிடிக்கும் சில ஏரிகளில் இப்போது தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும், பரம்பரையாகவே மீன் பிடிக்கும் சமூகத்தினருக்கும் மீன் பிடிக்கும் விஷயத்தில் சண்டை ஏற்பட்டிருக்கிறது. வலைகளை அறுப்பது போன்ற காரியங்கள் நடக்கின்றன. சர்க்கார் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டும். இதுபற்றி சர்க்கார் ஒரு நல்ல தீர்ப்புக் கூறவேண்டும். மீன் பிடிக்கும் விஷயத்தில், 1 பங்கு தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கென்றும், 3/4 பங்கு மீன் பிடிப்பவர்களுக்கென்றும் சர்க்கார் ஒரு முடிவு கூறலாம். இல்லாவிட்டால், இந்தச் சண்டை எதிர்காலத்தில் ஒரு போராட்டமாக மாறிவிடக்கூடும். ஆகவே இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI M. VENUGOPALA GOUNDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் விவசாய மந்திரி அவர்கள் கொண்டுசெய்திருக்கும் மானியத்தை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம் ராஜ்யம் இன்றைக்கு விவசாயத் துறையில் ஓரளவு முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால் அந்த முன்னேற்றம் பெருவாரியான முறையில் நடக்கிறது என்பதை கவனிக்கவேண்டும். முன்னேற்றம் ஓரளவு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை யாவரும் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டியதுதான்.

11-23
a.m.

[Sri M. Venugopala Gounder] [14th March 1956]

இப்போது விவசாய டிமான்ஸ்டிரேட்டர்களுடைய ஆபீஸ்களில் விவசாயிகளுக்கு உரத்தைக் கொடுக்கும்போது, ரேஷன் போன்ற முறையில் அதைக் கொடுக்கவேண்டிய அவசியமையில்லை. இப்போது உரம் அதிகமாக உற்பத்தியாகிறது. ஆகவே எல்லா வியாபாரிகளுக்குமே பிண்ணுக்கு மாதிரி அம்மோனியம் ஸல்பேட்டைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, திண்டிவனம் தாலுகாவில் தானமாய்யம் கிராமத்தில் colony system கொண்டுவரவேண்டும். அங்கே colony system கொண்டு வருவது வெகு காலமாகத் தாமதிக்கப்பட்டு வருகிறது. அங்கே சீக்கிரம் colony system கொண்டுவந்து அந்த கிராமத்தை விவசாயத்திற்கு லாயக்குள்ளதாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மிருக வைத்தியத்தை எடுத்துக்கொண்டால், செஞ்சி, திண்டிவனம் ஆகிய இரண்டு தாலுகாக்களுக்கும் ஒரே ஒரு மிருக வைத்திய ஆஸ்பத்திரிதான் இருக்கிறது. செஞ்சி தாலுகாவிலுள்ள கால்நடைகளுக்கு வியாதி வந்தால் அப்போது திண்டிவனம் தாலுகாவிலுள்ள கால்நடைகளுக்கும் வியாதி வருகிறது. அப்படிப்பட்ட சமயங்களில் மிருக வைத்தியர்கள் ஒவ்வொரு தாலுகாவிலுள்ள நோயுற்ற கால்நடைகளுக்கும் சரியாக கவனிக்க முடிவதில்லை. ஆகவே ஒவ்வொரு பிரிக்காவில் headquarters-லும் ஒரு மிருக வைத்தியசாலை இருக்கவேண்டிய தவசியம். விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்காகவும் கால்நடைகளை கண்காணிக்கவேண்டும்.

இப்போது சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டம் இருக்கும் சேத்தியாத்தோப்பு பகுதியில் பொதிகாளைகளை வளர்க்கவேண்டும். தென் ஆற்காடு ஜில்லாவிலுள்ள பொதிகாளைகள் காயலாக இருப்பதால் சரியாக வேலை செய்வதில்லை. சரியான முறையில் பொதிகாளைகளை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும். சிந்தி முதலிய இடங்களிலிருந்து வரும் பொதிகாளைகளை அபிவிருத்தி செய்வதை விட்டுவிட்டு நாட்டுப் பொதிகாளைகள் விஷயத்தில் அதிக அக்கறை காட்டவேண்டும். ஏனென்றால், இங்குள்ள கால்நடைகள் மிகவும் சிறிய கால்நடைகள். இவைகளையே அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, மீனவர்களைப்பற்றி பேச விரும்புகிறேன். மீனவர்களுக்கு வேண்டிய கட்டுமரம் போன்றவைகளுக்காக, சர்க்காரே மரம், நூல் முதலியவைகளை வரவழைத்து அவைகளை குறைந்தபட்ச விலையில் அவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும். மறக்காணம் பகுதியில் தினசரி பிடிக்கும் மீன்களை மார்க்கெட்டுக்குக் கொண்டுவரவதற்கு வாகன வசதிகள் செய்துகொடுக்கவேண்டும், அதற்கு லைசென்ஸுகள் கொடுக்கவேண்டும். இந்தக் காரியங்களையெல்லாம் செய்தால் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயரும். அடுத்தபடியாக, மீனவர்கள் படகுகளில் சென்று மீன் பிடிப்பதில் காலதாமதம் ஏற்படுவதால், சர்க்கார் அவர்களுக்கு ஸ்டீம் போட்டுகள் கொடுத்து ஆக்கமளிக்கவேண்டும். மீனவர்களையும் இந்த சொஸைடிகளில் Directorகளாகச் சேர்த்துக்கொள்வதில் அக்கறைகாட்டவேண்டும். திண்டிவனம் தாலுகாவில் ஏறக்குறைய 100 அல்லது 150 கிராமங்களில் மீனவர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த மீனவர்கள் ஒன்றும் தெரியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள்; இவர்களுக்கு மீனைத் தவிர வேறு ஒன்றும் தெரியாது; பள்ளிக்கூட வசதியோ வேறு எந்த வசதிகளோ இவர்களுக்குக் கிடையாது; மீன் பிடித்துத்தான் இவர்கள் ஜீவனம் நடத்துகிறார்கள். ஆகையால் அவர்களுக்குப் படிப்பு வசதிகள் கொடுக்கவேண்டும். மீனவர்களுக்கென்று இப்போது சொஸைடிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த சொஸைடிகள்கூட சில இடங்களில் நல்ல முறையில் நடப்பதில்லை என்று புகார்கள் வருகின்றன. இது ஏற்படாமல் இருக்கவேண்டுமானால் சொஸைடிகளில் நிர்வாக அதிகாரிகள் மிகவும் பொறுப்புணர்ச்சியுள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும். ஆகவே மீனவர்களுடைய சொஸைடிகளின் நிர்வாக அதிகாரிகள் அதிகப் பொறுப்புணர்ச்சி உள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டுமென்று அவர்களுக்கு உத்தரவு போடும்படி சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

14th March 1956] [Sri M. Venugopala Gounder]

திண்டிவனம் தாலுகாவில் எண்ணெய் வித்துக்கள் ஆராய்ச்சி நிலையம் (Oilseeds Research Station) ஒன்று இருக்கிறது. ஆராய்ச்சி நிலையம் என்பது பெயரளவிற்கு இருக்கிறதேயொழிய அது ஓரளவுகூட சரியாக வேலை செய்வதாகத் தெரியவில்லை.

இரண்டு ஆண்டுகள் “ விவசாய தினம் ” கொண்டாடப்பட்டது. இந்த ஆண்டு கூட விவசாய தினம் கொண்டாடுவதற்கு மந்திரி அவர்கள் வருஷதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. புயலின் காரணமாகவோ என்னவோ மந்திரி அவர்கள் அங்கு வரமுடியாமற் போய்விட்டது என்று நினைக்கிறேன். மறுபடியும் விவசாய தினம் கொண்டாடுவார்களா இல்லையா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. நாட்டிற்கே விவசாயம் தான் ஜீவநாடி போன்றது. அப்படியுடல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விவசாய தினத்தை விமரிசையாகக் கொண்டாட வேண்டியதும் அவசியம். நாட்டில், பெரும் பகுதி மக்கள் விவசாயத் துறையில் ஈடுபட்டிருப்பதன் காரணமாக விவசாய தினத்தைக் கொண்டாடுவதற்காக ஒரு நாள் அல்லது இரண்டு நாட்கள் ஒதுக்குவதிலே சர்க்கார் ரொம்பவும் அக்கறை காட்ட வேண்டும். எதோ கடனுக்காக விவசாய தினம் கொண்டாடப்படுவதில் பயன் இல்லை. விவசாய தினம் கொண்டாடும் விஷயத்தில் அதிகாரிகளிடையே மனம் சோர்வு அடைவதற்கு சர்க்காரும் மந்திரிகளும் இடம் கொடுக்கக்கூடாது. விவசாய தினம் கொண்டாடும் காலத்திலே நாட்டுக்கு ஜீவாதாரமான விவசாயத்தில் மக்களும் அதிகாரிகளும் அக்கறை கொள்ளக்கூடிய அளவுக்குக் கொண்டாட ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய சிறுநுணைய இத்துடன் முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

* SRI P. S. NALLA GOUNDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தை ஆதரிக்கும் முறையில் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். விவசாய இலாகா, பொது மராமத்து இலாகா, ரெவின்யூ இலாகா ஆகிய மூன்று இலாக்காக்களும் ஒன்றுக்கொன்று ஒத்துழைத்து வேலை செய்தால்தான் விவசாயிகள் விவசாயத்தை நல்ல முறையில் செய்வதற்கு முடியும். உதாரணமாக, எங்கள் தாலுகாவிலே, தண்ணீர் பாய்ச்சுவதிலே மிகவும் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. மேலே இருக்கக்கூடிய பூமிகாரர்களிலோ, வாய்க்கால்களில் தண்ணீர் இல்லாத குறைவிலோ நிலத்திற்குத் தண்ணீர் பாயவில்லை என்று ரெவின்யூ தரப்பில் போய்ச் சொன்னால், ரெவின்யூ தரப்பர் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், “ நீங்கள் பொது மராமத்து இலாகா இன்ஜினீரைக் கலந்து காரியங்களைச் செய்யுங்கள் ” என்கிறார்கள். பொது மராமத்து இன்ஜினீரை அணுகி விஷயத்தைச் சொன்னால், வாய்க்காலில் எவ்வளவு அளவு தண்ணீர் விட வேண்டுமோ அத்தனை விட்டிருக்கிறோம். மேற்கொண்டு விவகாரங்களில் தலையிட்டு காரியங்கள்செய்ய அதிகாரம் எங்களுக்கு இல்லை ” என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். ரெவின்யூ தரப்பில் மறுபடியும் போய்ச் சொன்னால், “ எங்களுக்குச் சம்பந்தம் இல்லை, நாங்கள் உன் விவகாரங்களில் தலையிடமுடியாது, குடியானவர்களை தங்களுக்குள் நேரில் கலந்து தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் ” என்று விட்டு விடுகிறார்கள். அதனாலே விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர் இல்லாமல் விவசாயி நஷ்டமடைகிறான். அந்த நிலத்திற்குக் கிஸ்தி வசூல் செய்வதோடு கூட “ பென்ஸ்டி ” வசூல் செய்யவேண்டியிருந்தால் அதையும் வசூல் செய்துவிடுகிறார்கள். ஆனால் தண்ணீர் பாய்ச்சிக் கொடுப்பதற்கு மாத்திரம் அரசாங்கத்திலே எந்த இலாகாவும் தலையிட்டு முன்னுக்கு வந்து காரியம் செய்வது இல்லை. அதனால் குடியானவர்களிடையே சண்டை சச்சரவு ஏற்பட்டு, அதைக் குற்றங்கள்—கரிமினல் குற்றங்கள் கூட—நடந்துவருகின்றன. கீழ் பவானித் திட்டம் வந்ததற்குப் பிறகு இந்தத் கஷ்டம் மிகவும் அதிகரித்துவிட்டது. சில தூரம் சென்றதும் கவர்ன்மென்டினுடைய வாய்க்கால் நின்றுவிடவே பாக்கி இருக்கக்கூடிய சுமார் 25 ஏக்கரா விஸ்தீர்ணமுள்ள பூமிகளுக்கு குடியானவர்களே தங்களுக்குள் தண்ணீர் பாய்ச்சிக்கொள்ள வேண்டுமென்ற கொள்கை இருப்பதிலே மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இது பல தடவைகளில் இந்த இடத்திலே பல மெம்பர்களால் சொல்லப்பட்டிருந்தும் கூட இன்னும் சீர்படவில்லை.

[Sri P. S. Nalla Gounder] [14th March 1956]

குடியானவர்களுக்கு, தண்ணீர் பாய்ச்சக்கூடிய நேரம், காலம் இவையெல்லாம் தெரியாமல் சண்டை சச்சரவுகள்தான் இருந்துவருகின்றன. கீழ்பவானி வாய்க்கால் வந்ததும் சண்டையில்லாத கிராமங்களிலெல்லாம் சண்டையும், குழப்பமும் ஏற்பட்டு பகைமை தான் ஏற்பட்டு வருகிறது. இது ரொம்ப வருந்தத்தக்க விஷயம். சம்மந்தப்பட்ட சர்க்கார் அதிகாரிகள் என்ன செய்யவேண்டுமென்றால், தன்னுடைய காட்டுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சக் கூடிய நேரம் இன்னது என்று குடியானவர்களுக்குச் சரியாகச் சொல்லவேண்டும். அதுவும் இரவு காலங்களிலே தண்ணீர் பாய்ச்ச வேண்டியிருக்கிறது. இரவில் கூலி ஆட்களைக் கொண்டுபோய் வைத்திருக்கிற இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தண்ணீர் சரியானபடி தன்னுடைய காட்டுக்கு வராததால் பூசல் ஏற்பட்டு, சண்டை சச்சரவுக்கு ஆஸ்பதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. குடியானவர்கள் நஷ்டமும் அடைகிறார்கள். ஆகையால், இந்த விஷயத்தை விவசாய மந்திரியாக இருந்தாலும் சரி, ரெவினியூ மந்திரியாக இருந்தாலும் சரி, பொது மராமத்து இலாகா மந்திரியாக இருந்தாலும் சரி, இவர்களுக்குள்ளேயே ஒரு சந்தேகம் இல்லாமல், இந்த விஷயத்தை நன்கு கவனித்து, இதற்குத் தகுந்த ஏற்பாடு செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

அந்தியூர் என்ற கிராமத்திலே விவசாயத்திற்கு வேண்டிய குளத்திற்கு வரக்கூடிய பள்ளம் தூர்ந்து, தண்ணீர் வசதியற்றுப்போய் இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் ஆகின்றன. இதைப்பற்றி பல நடவை எடுத்துச் சொல்லியும்கூட தண்ணீர் வருவதற்கு வேண்டிய வசதி கிடைக்காததால் குடியானவர்களிடையே கஷ்டம் இருந்து வருகிறது. அதைச் சீக்கிரம் சீர்திருத்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குளம், வாய்க்கால் இவைகளிலே எடுக்காக வண்டல் மண் எடுக்கும் விஷயத்தில் ஒவ்வொரு குடியானவனும் குறைந்தது 100 ரூபாயாவது பொசித் செய்ய வேண்டுமென்ற விதி இருக்கிறது. சாதாரண குடியானவனொருவன் 100 ரூபாய் மண் எடுப்பதற்கென்று பொசித் செய்ய முடியும் என்பது நினைக்க முடியாத காரியம். ஆகவே, மண் எடுப்பதற்கு பொசித் கட்டுவேண்டுமென்ற முறை எடுக்கப்பட்டுவிடவேண்டும். அல்லது பொசித் தொகையைக் குறைத்துக் கட்டுமடியாகச் செய்ய வேண்டும்.

சமுதாய நலத் திட்டம் சம்பந்தமாக குடியானவர்களுக்கு இன்ஜின்கள் வைப்பதற்குக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த இன்ஜின் சில குறிப்பிட்ட கம்பெனியிலே தான் வாங்கவேண்டுமென்ற நிபந்தனை இருக்கிறது. ஒரு கம்பெனியால் கொடுக்கப்பட்ட இன்ஜின் சில குறைந்த மாதங்கள் மாதிரம் ஓடி அது இப்பொழுது வேலை செய்ய முடியாமல் கெட்டுப்போயிருக்கிறது. அந்தக் கம்பெனிக்குத் தகவல் கொடுத்தாலும்கூட அவர்களே வந்து ரிபேர் செய்து கொடுப்பதில்லை. இரண்டு வருஷ கெடுவு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த காலத்திற்குள் கூட அவர்கள் இன்ஜின்களை ரிபேர் செய்து கொடுக்கவில்லை. அந்தக் கம்பெனியின் பெயர் 'லயன் பிரான்டு' என்று நண்பர் ரூபகப்படுத்துகிறார். அந்தக் கம்பெனி கொடுத்த இன்ஜின் ஒரு மாதம்கூட ஓடவில்லை. குடியானவர்களிடத்திலே அதிருப்தி இருக்கிறது. அதையால், சர்க்கார் இதுவிஷயத்தில் கவனம் செலுத்துமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

11-35 * SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ചില കാൽ
a.m. ഞാൻ ഈ സഭയിൽ ഗവർണ്ണറുടെ മുമ്പാകെ വക്ഷാപാൻ ഞാനുസ്മരിക്കുന്നു.

ഇന്ത്യയിലെ ഏറാവും വലിയ ഞാഴിൽ കൃഷിയാണല്ലോ. കൃഷിയുടെ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലാക്കി കൃഷി പരിഷ്കരിക്കുന്നതിലുള്ള പല നടപടികൾ ഗവർണ്ണർ എടുക്കണമെന്നും പൊതുവിൽ പറഞ്ഞാൽ നമ്മുടെ പണ്ടേക്കു പണ്ടേയുള്ള കൃഷിസമ്പ്രദായത്തിൽ പറയത്തക്ക പരിഷ്കാരം ഇനിയും വരുത്താൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. കൃഷി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താനായി ഗവർണ്ണർനിൽനിന്നും വിത്തും വളവും കൊടുക്കാനുള്ള ചില ഏല്പാടുകളുണ്ടല്ലോ. പക്ഷെ ഓരോന്നും പട്ടണങ്ങളിലേയും പട്ടണങ്ങൾക്കു കൊടുക്കുമുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലേയും ആളുകൾക്കല്ലാതെ ഉൾനാടുകളിലേയും കശുമാങ്ങളിലേയും കൃഷിക്കാർക്ക് പങ്കിടുന്നില്ല. ഇങ്ങനെയൊരേല്പാടുണ്ടെന്നുതന്നെ അവകാശപ്പെടുക. ഗ്രാമ

14th March 1956] [Sri O. A. Nanjappa]

மனதுடன் வரவேற்கிறேன். அப்படி அதை வரவேற்பதோடு அதை நான் முழு மனதுடனும் ஆதரிக்கிறேன். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் கண்ணோட்டம் வைத்து இன்னும் அதற்கு என்று இரண்டு மடங்கு அதிக பணத்தை ஒதுக்கி இருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். அப்படி இரண்டு மடங்கு ஒதுக்கி அந்த திட்டத்தை இந்தச் சபையில் சமர்ப்பித்திருந்தால் அது மிக மிக உற்சாகத்தைக் கொடுத்திருக்கும். நான் இன்னும் அதிகப்படியான நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டிருக்கும்.

கனம் மந்திரி அவர்கள் ஒரு சிறந்த விவசாயி. படிப்புத் திறமையுள்ளவர்கள். அவர் ஏழை விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய நன்மைகளைச் செய்து வருவது போல் வானில் பறக்கும் பறவைகளுக்கும் சேவை செய்து வருகிறார் என்பது நன்றாக தெரிய வருகிறது. பறவைகளுக்கும் தக்க வசதி அளிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் படைத்த அவர் செங்கற்பட்டு ஜில்லா மதுராந்தகம் தாலுகா வேடந்தாங்கல் பகுதியில் பறவைகளுக்கு என்று ஒரு சோலையை அமைத்து அங்கு பறவைகள் வந்து பதுங்கும் இடமாக புகலிடம் அமைத்திருக்கிறார் என்றால் அவருக்கு பறவைகளிடத்தில் எவ்வளவு அபிமானம் இருக்கிறது என்பது நன்றாக விளங்கும். அதற்காக கவர்ன்மெண்டிலிருந்து மூன்று லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப் போவதாகவும் தெரிய வருகிறது. இப்படிப்பட்ட நல்ல எண்ணம் படைத்தவர் அவர். ஏழை விவசாயிகளுக்கு இன்னும் அதிகப்படியான பணம் ஒதுக்க வேண்டும். விவசாயிகள் தான் நம் நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு முதுகெலும்பு போன்றவர்கள். அப்படி முதுகெலும்பாக உள்ள விவசாயிகளுக்கு இன்னும் அதிகப்படியான பணம் ஒதுக்கி இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் அவர்களுக்கு பல வேலைகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இருந்தாலும் இங்கு பல மெம்பர்கள் பல விஷயங்களைப்பற்றி பேசினார்கள். நானும் இரண்டொரு வார்த்தைகளை சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய நாட்டில் விவசாயிகள் முக்கிய பங்குகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இல்லாமல் மற்றவர்கள் வாழ முடியாது. ஏனென்றால் அவர்கள் இல்லா விட்டால் உணவுக்கு நாம் பிற மாகாணத்தையும் அந்நிய நாட்டையும் தான் எதிர் பார்க்க வேண்டியதாக இருக்கும். சென்ற யுத்த காலத்தில் நாம் உணவு பொருள்களுக்காக பிறநாடுகளை எதிர் பார்க்குக்கொண்டிருந்தோம். இதர மாகாணங்களையும் நாம் எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருந்தோம். மற்றும் ஓர் யுத்தம் வந்தால் அப்படி நாம் இனிமேல் உணவுக்காக இதர மாகாணங்களையோ அல்லது பிற நாட்டையோ நாம் எதிர் பார்ப்பது என்பது முடியாது. கண்டிப்பாக நமக்கு எந்த விதமான சகாயத்தையும் நாம் பெற முடியாது. இதை நான் நிச்சயமாக சொல்லுவேன். அதற்கு நாம் இப்பொழுதே நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்பொழுது நம் மாகாணத்தில் விவசாய ரீசர்ச் இன்ஸ்டிடியூட் கோயம்பத்தூர் ஒன்றில் தான் இருக்கிறது. நான் கேட்கிறேன். நாம் இப்பொழுது ஆந்திராவுடன் பிரிந்து தனித்து வந்திருக்கிறோம். தனித்து வந்த பிறகு நம் மாகாணத்தில் இப்பொழுது 12 ஜில்லாக்கள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது சிறிய மாகாணமாக இருக்கிறது. ஒரு ஜில்லாவுக்கு ஒரு விவசாய ஆராய்ச்சி பண்ணையை ஏன் வைக்கக்கூடாது. விவசாயத்தில் அனுபவம் உள்ளவர்களுக்கு ஏன் சலுகைகள் கூடாது என்பது என்று கேட்கிறேன். பல நிபுணர்களை ஆராய்ச்சி பண்ணையில் வைத்து எப்படி நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்வது, நிலத்தின் தரம் என்ன, நிலத்தில் தன்மை எப்படி இருக்க வேண்டும், விதை எப்படி இருக்க வேண்டும், விதைக்கு உரம் எப்படி கொடுக்க வேண்டும், என்பதை பற்றியெல்லாம் ஏன் நிபுணர்களைக்கொண்டு ஆராய்ச்சி செய்யக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். நம் நாட்டில் இப்பொழுது எவ்வளவோ விவசாயத்தில் அனுபவம் உள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை ஏன் பிற நாடுகளுக்கு அனுப்பி அவர்களுக்கு விவசாயத்தைப் பற்றி அதிகமாக தெரிந்துக்கொள்ள சந்தர்ப்பம் அளிக்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன்.

[Sri O. A. Nanjappa]

[14th March 1956]

அப்படி அனுப்பி வைத்தால் மிகமிக நல்லது. விவசாயத்தைப் பற்றி அதிகமாக தெரிந்துகொள்வதற்கு விவசாயிகளுக்கு வசதி ஏற்படும். பிற நாடுகளுக்கும் பிற மாகாணங்களுக்கும் தம் மாகாணத்திலிருந்து பயிற்சியாளர்களை அனுப்பி வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பட்டித் தொழிலாளிகள் நம் நாட்டில் அநேகர் இருக்கிறார்கள். விவசாய அனுபவமுள்ளவர்கள் அநேகம் இருக்கிறார்கள். ஆராய்ச்சியாளர்கள் இருக்கிறார்கள். ஏன் அவர்களை அனுப்பக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். சென்னை சட்டசபையை எடுத்துக்கொண்டால் அதில் நல்ல அனுபவம் உள்ள நிலச்சுவாந்தார்கள் அநேகர் இருக்கிறார்கள். விவசாயத்தில் நல்ல அனுபவம் உள்ள எம்.எல்.ஏ-க்கள் இருக்கிறார்கள். சூறிப்பாகச் எடுத்துக்கொண்டால் கனம் பி. ஜி. கருத்திருமன் அவர்கள் இருக்கிறார். அவர் நல்ல ஆராய்ச்சியாளர். அவரை பிற நாடுகளுக்கு ஏன் அனுப்பி வைக்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். அல்லது ஆராய்ச்சியுள்ள பெரிய விவசாயிகளை ஏன் அனுப்பக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். எங்களை போலுள்ள சாதாரண விவசாயிகள் கூட இருக்கிறார்கள். அவர்களையாவது ஏன் அனுப்பக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். இந்த மாதிரியான காரியங்களில் சர்க்கார் முன்னால் நாம் உணவு பொருள்களுக்கு என்று பிற நாடுகளையோ அல்லது இதர மாகாணத்தையோ நாட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. சேலம் ஜில்லாவில் விவசாயி ஒருவருக்கு சிறுநீர் பண்டிப் பட்டம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவருக்கு எந்த விதமான சலுகையும் காட்டி அவருடைய சிறிய உழைப்பைப்பெறவில்லை. அப்படி பண்டிப் பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு நாம் ஏன் சலுகை கொடுத்து அதிகப்படியான உணவை உற்பத்தி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். சர்க்கார் அப்படிப்பட்ட பட்டதாரிகளுக்கு வேண்டிய சலுகைகள் கொடுத்து அவர்களை ஆதரித்து வந்தால் நாட்டில் அதிகப்படியான உணவை உற்பத்தி செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர் முன்னுக்கு வராமல் தடுத்து வைத்திருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? அவர் முன்னேற்றம் அடைய விடாமல் முட்டுக்கட்டை போட்டிருப்பதன் காரணம் என்ன? மற்றப்படி அவர் நல்ல விவசாயி.

மற்றப்படி நாம் எடுத்துக்கொண்டால் சேலம் ஜில்லா ஒரு வரண்ட பிரதேசம். அந்தப் பிரதேசத்தில் புதிய வாய்க்கால்கள் வெட்ட வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. அணைக்கட்டுகள் கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. ஏனென்றால் அங்கு ஆறுகள் கிடையாது. ஆனால் மேட்டூர் அணை இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். அப்படி அங்கு ஒரு அணை இருந்தும் அது அங்கு உபயோகப்படுவதாக இல்லை. சேலம் ஜில்லா ஒரு பஞ்சப் பிரதேசம். அந்த ஜில்லாவிற்கு இது வரையிலும் எந்த விதமான நன்மையும் செய்யவில்லை. அதனால் சேலம் ஜில்லாவில் சிறு சிறு நீர்ப்பாசன திட்டங்களைக் கொண்டு வரலாம். சிறிய வாய்க்கால்களை ரிபேர் செய்து விவசாயத்திற்கு வசதியுள்ளதாகச் செய்யலாம். இதற்கு வரப்போகும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் வேண்டிய பணத்தை ஒதுக்கி வேலை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் வருஷம் ஒன்றுக்கு 5,000 பம்பு செட்டுகள் சர்க்கார் கடன் உதவியாகக் கொடுத்தால் இந்த இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டத்தில் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் 25,000 பம்பு செட்டுகள் வழங்கவேண்டி இருக்கும். அப்படி வாங்கிக் கொடுப்பதாக இருந்தால் அதை ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டுக்கு விடக் கூடாது. இப்பொழுதுள்ள விவசாய டிபார்ட்மெண்டுக்கு அந்தத் தொகையை ஒதுக்கி அவர்கள் நேரடியாக விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும்படியாக செய்ய வேண்டும்.

ஆங்கில அரசாட்சி காலத்தில் விவசாயிகளுக்கு தக்காவை கடன் கொடுத்து வந்தார்கள். அந்த முறையிலேயே இப்பொழுது அப்படிப்பட்ட கடன் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. கொஞ்சம் கூட நிபந்தனைகளில் வித்யாசம் இல்லை. ரெவினியூ டிபார்ட்மென்ட் மூலமாக கலெக்டர்கள் இந்தக் கடன்களை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தால் அந்தக் கடன் சலபமாக கிடைப்பது சிரமமாக இருக்கிறது. விவசாயத்தில் அனுபவம் உள்ள விவசாய டிபார்ட்மென்டி

14th March 1956] [Sri O. A. Nanjappa]

னிடம் கொடுத்து ஏன் அந்தக் கடனை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய காலங்களில் பம்பு செட்டுகளை வழங்குவது இல்லை. வருஷம் ஒன்றுக்கு 5,000 பழைய கிணறுகளை புதிய கிணறுகளாகச் செய்ய அவைகளை ரிபேர் செய்ய வேண்டும். அதன் மூலமாக விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்யலாம். அதற்கு வேண்டிய வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தக்காவிக் கடன் கொடுப்பதில் இப்பொழுது பல நிபந்தனைகள் இருக்கின்றன. அந்த நிபந்தனைகளை சற்று நீக்கி விட்டு விவசாயிகளுக்கு தக்காவிக் கடன்கள் தக்க காலங்களில் வழங்கப்பட வேண்டும்.

நம் நாட்டில் விவசாயிகளுக்கு வருஷத்தில் 6 அல்லது 8 மாதங்களுக்குத் தான் வேலை இருக்கிறது. பாக்கி நான்கு மாதங்களுக்கு அவர்களுக்கு வேலை கிடையாது. அப்பொழுது அவர்கள் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் கால்நடை இலாகா மூலமாக அவர்களுக்கு உதவி செய்து ஆடு மாடு வளர்த்தல், கோழி பண்ணை அமைத்தல், முதலிய சிறு கைத்தொழில்களில் அவர்களை ஈடுபடுத்தி அவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும். செலெக்ட் கிராமங்களில் பலதரப்பட்ட மாடுகளை வளர்க்க சர்க்கார் கால்நடை இலாகா ஏற்பாடு செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். சேலம், கோயம்புத்தூர், தென்னாற்காடு, வட ஆற்காடு முதலிய வரண்ட பிரதேசங்களில் காங்கேயம், ஹொகூர், அதாவது மைசூரிலிருந்து வரும் மாடுகள், இன்னும் ஆலம்பாடி, என்று சொல்லக் கூடிய ஒருவகை மாடு இப்படிப்பட்ட மூன்று வகை மாடுகள் மேற்கு பிரதேசத்திலிருந்து வாக்கூடியவைகள். அவைகள் நல்ல ஜாதி மாடுகள். இந்த மூன்று ஜாதி மாடுகளை அபிவிருத்தி செய்ய மேல் குறிப்பிட்ட ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அது முக்கியமானது. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒரு பண்ணையை அமைத்து இந்த வகை மாடுகளை வளர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒரு வருஷத்தில் 50 பண்ணைகளை ஆரம்பித்தால் இரண்டாவது ஆந்தாண்டு திட்டம் முடிவடையும்போது 250 கால்நடை பண்ணைகள் நம் மாகாணத்தில் இருக்கும். இவ்விதம் அமைத்தால் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் கால்நடைகள் நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி அடைவதற்கு வசதி ஏற்படும். சேலம் ஜில்லா ஓமலூர் தாலூகா மேச்சேரியில் நல்ல தரமுள்ள ஆடு வளர்ந்து வருகிறது. அந்த ஆடு நல்ல வகையைச் சேர்ந்தது. அந்த ஆட்டிற்கு மதிப்பும் கண்யமும் இருக்கிறது. அவைகள் பூச்சுடியுள்ளதாகவும் இருக்கின்றன. அவைகள் விலைக்கு தரமானது. விவசாயி அந்த ஆடுகளை இந்த வருஷம் 200 ரூபாய்க்கு வாங்கினால் அந்த ஆடுகள் அடுத்த வருஷம் 400 ரூபாய்க்கு விற்கக் கூடிய அளவில் அந்த விவசாயி லாபம் அடைகிறான். அதற்காக சர்க்காரும் அந்தப் பிராந்தியத்தில் ஒரு பண்ணையை அமைத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Mr. Chairman, Sir, it is stated that for agricultural purposes about fifty crores of rupees is required by agriculturists. Out of this fifty crores of rupees, the co-operative societies and the Government provide five to seven crores of rupees. The balance is met by private money-lenders. Now the Madras Money-lenders Bill is in the Select Committee stage and if this Bill is passed into law, I am afraid, agriculturists may not be able to get credit facilities from private money-lenders. Hence all possible steps should be taken by the Government to meet the demand of the agriculturists in future. It is better not to be satisfied with the co-operative societies alone. The Government should directly lend more money to the agriculturists just as they grant takkavi loans with the help of their own officers.

11-55
a.m.

[Sri P. Rangaswami Reddiar]

[14th March 1956]

The distribution of chemical manure and oil cake among the agriculturists is most unsatisfactory. Very often, the poor agriculturists are not able to get ammonium sulphate or superphosphate at reasonable prices. These go into the blackmarket and only very rich people are able to get these. Oil-cakes are freely available only in the blackmarket with the result the poor agriculturists are not able to get their requirements in time at reasonable cost. Then, Sir, insecticides, etc., should be freely distributed to the agriculturists in time. The hon. Member, Mr. Venkatesa Sholagar has pointed out in one of his cut motions the necessity for the free supply of these to poor agriculturists owning three acres of land or less. I do not wholeheartedly endorse that view. It is enough if they are given at cost price or at any rate at reasonable prices even to small mirasdars in time, i.e., when they need them most.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : On a point of information, Sir. Is there any control over groundnut cakes?

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : The normal price prevailing in the market is taken to be the controlled or reasonable price. When there is a great demand for oil-cakes in rural parts, all available stocks are bought by rich people or big businessmen and they release the stocks at very abnormal prices.

Then, Sir, there are half-yearly conferences held known as half-yearly irrigation conferences. A lot of subjects are put on the agenda and I have also attended these conferences. No useful purpose is served by these conferences. I do not think that any improvement can result from these to the irrigation tanks and other sources of irrigation. The Government should make an earnest attempt to extend supply of electricity for purposes of agriculture. As far as possible rural electrification should be extended with the sole view of helping the agriculturists. Oil engines are not properly stocked by the District Agricultural Officers. Very often there is not even a single oil engine of standard type with any District Agricultural Officer. They give some sort of recommendation letter to the agriculturist who requires an oil engine and directs him to purchase it elsewhere. Tractors and power drills should be made available in large numbers to the agriculturists. It is said that Government owns about 159 tractors and bulldozers; from 1949-50 to 1954-55 in the course of five years we are told the average annual loss is about 10 lakhs. The Hon. Minister for Agriculture just now said that in the coming year it is proposed to plough 33,000 acres with tractors and bulldozers. If the Government is to sustain an annual loss of Rs. 10 lakhs I would like to know whether the position is the same in other countries, where bulldozers and tractors are used. There is no use in importing mechanized implements, tractors and bulldozers in larger quantities from outside, if in the actual working we are sustaining losses. A careful investigation should be made and the reason for the loss should be found out. Mechanised ploughing should be made cheaper and at the same time within the reach of common man.

14th March 1956] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

About Japanese method of cultivation, I think the Hon. Minister made some mention in his speech. In many places agriculturists and actual cultivators are not aware of what exactly is meant by "Japanese method of cultivation"; whether this method is more suitable for paddy cultivation or cultivation of other crops, is not quite clear. Some time back, I think two years back, I read an article in "Readers Digest". There a cultivator gave figures, astounding figures about the result achieved by Japanese cultivation that could not be easily believed. He has claimed that by adopting Japanese method of cultivation the yield could be stepped up 3 to 4 times.

There is a recent restriction in issuing licence to rice mills. I do not know whether this restriction is to benefit a few persons or to provide people with more nutritive rice. There is a great doubt in the minds of the public regarding this question. Yesterday the Government popularized some of their products by making a presentation of soap cakes. Today they have started a Neera Parlour and I am told that it contains more nutritive properties. In the same fashion, Government should come forward to popularise the products of their Calicut Oil Factory, viz., Cod liver Oil and Adamin. Vegetarians may not like to take fish. They may not consider fish as a vegetable but they would not have objection to take Cod liver oil or Adamin capsules. Government should popularise as far as possible these products, manufactured by their Calicut Oil Factory.

So far as the sugar industry is concerned, Government are now showing extra interest because industrialists and rich people have started Sugar Factories such as the Aarooran Sugar Factory in Tanjore. It is sufficient if the Government prevent people from converting rich paddy fields for the purpose of growing sugarcane. One hon. Member pointed out that people should be made to cultivate sugarcane only in dry lands and that they should not be allowed to convert paddy fields for the purpose of growing sugarcane. I think that suggestion is worth considering by Government.

Lastly I would like to impress upon the Government that the rise or fall in the price of agricultural products do not maintain the same proportion to the rise or fall in the price of other products. Whenever the prices fall, the fall in the price of agricultural products is sudden and greater than the fall in the price of other products. For instance 7 years back, if one yard of cloth was selling at say Rs. 2-4-0 or Rs. 2-5-0, the same is being sold to-day at Rs. 2-8-0 per yard. But the price of agricultural products has fallen very considerably during the course of 6 or 7 years. There is thus this kind of disparity in the rise and fall in the price of agricultural products when compared to the rise and fall in the price of other products. As is pointed out in the report of the Public Accounts Committee, for the sake of consumers, the agricultural products were sold below the cost price and that was why

[Sri P. Rangaswami Reddiar]

[14th March 1956]

Government incurred loss. Consumers are not cultivators of the soil. Consumers are not agriculturists. They are non-agriculturists. For the sake of the non-agriculturists, the cultivator is hardly hit; on the other hand, the requirements of the cultivator in the matter of clothing, manure, implements, etc., are not taken into account and the prices of agricultural products are not controlled and operated upon in favour of the agriculturists. The rise or fall in the price of agricultural products should be in consonance with the rise or fall in the price of other products. There should not be much disparity between the two. (The Temporary Chairman sounded the gong.)

TEMPORARY CHAIRMAN (Sri D. Dasarathan): Sixty more Members want to take part in this debate. I would like each hon. Member to take only five minutes.

* SRI A. RAMACHANDRA REDDIAR: நான் இந்த மானியத்தை ஆதரித்துச் சில வாய்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

சர்க்கார் விவசாயிகளுக்குச் சப்ளை செய்த ஆயில் என்ஜின், மோட்டார் பம்பு செட்டுகள் ஆகியவற்றுக்கு ஐந்து தவணைகளில் பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஐந்து தவணைகளில் பணம் கொடுப்பது சிரமமாக இருப்பதாகவும், பத்து தவணைகளில் கொடுக்கும்படி உத்திரவு போடவேண்டுமென்று நாங்கள் மகஜர் கொடுத்தோம். ஆனால் அது நிராகரிக்கப்பட்டு விட்டது. ஆகவே இனிமேல் பம்பு செட்டுகள், ஆயில் என்ஜின்கள் முதலியவை சப்ளை செய்யும்போதாவது பத்து தவணைகளில் பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்திரவு போட்டால் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் அனுசூலமாக இருக்குமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக வியாபாரிகள் அமோனியம் சல்பேட் மூட்டைகளை எடை போட்டுக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டால் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். எடை போடாமல் அவர்கள் கொடுக்கிற மூட்டைகளை எடுத்து வந்து எடை போட்டால் பத்து முதல், இருபது ராத்தலுக்கு மேல் குறைகிறது. அவர்கள் மூட்டையைப் பிரித்து முன்பே எடுத்துவிடுகிறார்கள். இதையும் சர்க்கார் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும்.

விவசாயிகளுடைய மகசூலும் கால்நடைகளும் எதிர்பாராத நஷ்டங்களுக்குப்பட்டு சில சமயம் மிகவும் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டுவருகிறது. ஆகவே கிராப் இன்ஷூரன்ஸ் ஆக்ட், லேவ்ஸ்பாக் இன்ஷூரன்ஸ் ஆக்ட் முதலியவற்றைக் கொண்டுவந்தால் உதவியாக இருக்கும்.

மேழிச் செல்வத்தில் எழும்புத் தூள்களை செய்வதற்கான வழி எழுதப் பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக ஒவ்வொரு விவசாய டெர்மாண்ட் ரேட்டர்களும் ஆங்காங்கே இந்த எழும்புத் தூள்களை பரிட்சார்த்தமாக விவசாயிகளுக்குச் செய்து காட்டினால் அது நல்ல அனுசூலத்தைத் தரும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு ஆயில் என்ஜின்களை அமைப்பதற்கு சில சமயம் சிமிண்ட் கிடைக்காமல் போகிறது. விவசாயிகளுக்கு சிமிண்டு கொடுப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கமர்ஷியல் கிராப் ஆக்ட் என்று இருக்கிறது. மணிலா, பருத்தி, என்ன முதலியவைகளை மார்க்கெட் செய்வதற்காக இது பல ஜில்லாக்களில் நடைபெற்றுவருகிறது. நான் என்ன யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றால், கமர்ஷியல் கிராப் ஆக்ட் என்று இல்லாமல் அக்கிரகல்சரல் ப்ராபுரல் மார்க்கடிங் ஆக்ட் என்பதாக விவசாயப் பொருள்கள் எல்லாவற்றுக்கும் இதனை விஸ்தரிக்க வேண்டும். அவர்கள் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருள்களுக்கு எல்லாம் மார்க்கெட் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

[Sri A. Ramachandra Reddiar]

மின்சாரம் சப்ளை செய்வதற்கு விவசாயிகளுக்கு 30 சத விநிதம் அதிகம் பணம் வசூலிக்கும் உத்தேசம் கூடாது. அம்மாதிரி செய்வது விவசாயிகளுக்கு பிடிக்கக் கூடாது அளவிடும். இதை கைவிட வேண்டும். ஆங்காங்கே பல ஏரிகளின் மத்குகள் எல்லாம் ரிப்பேர் செய்யப்படாததால் தண்ணீர் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இது சரியல்ல. குளங்கள், ஏரிகள், மத்குகள் முதலியவற்றை சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின்கீழ் மராமத்து செய்ய வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

12-12
p.m.

സർ, കന്നുകുലികൾ ധാരാളമുള്ള ഒരു സ്ഥലമാണ് എന്റെ നാടായ ഏടപ്പാൾ. ഉദാഹരണം വണ്ടിവെലിക്കാരും ഉപയോഗിക്കുന്ന ധാരാളം കന്നുകുലികൾ അവിടെയുണ്ട്. പലപ്പോഴും വമ്പിച്ചതോതിൽ രോഗം പിടിപെട്ട ഈ കന്നുകുലികൾ നശിച്ചുപോകുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു അവിടെ ഒരു മുറചികിത്സാ ആസ്പത്രി തുറക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിനെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയാനാണ് എന്റെ ഒരു കട്ടുമാക്കൻ അയച്ചിട്ടുള്ളത്. അക്കാര്യത്തിൽ ഒരു പോംവഴിയുണ്ടാകാൻ ഗവണ്മെൻ്റ് മുന്നോട്ടുവരണമെന്നു അനവേകിക്കുന്നു.

സർ, നമ്മുടെ നാട്ടിലെ തുകികളിൽപ്പെട്ട നല്ല ഒരുക്കായം കിട്ടുന്ന ഒരു തുകിയാണ് പറകിയങ്ങിളക്കി. ഇത് പറകിയങ്ങിയുടെ കലമാണ്. പക്ഷെ പൂവിൽത്തന്നെ എല്ലാം ഉൽകിപ്പോകുന്ന കായ്യാണ് ഇതും ഏങ്ങം കാണാനാകും. മാത്രമല്ല, മരങ്ങളും ഉണ്ടാണെന്നതായി കാണാം. ഇതിനെയാണ് കാരണമെന്നും അന്വേഷിച്ചിട്ടു ഒരു പരിപാഠമുണ്ടായി ഗവണ്മെന്റ് ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്.

(Deputy Speaker in the Chair.)

ചീൻപിടിത്തക്കാരനെ കാക്കുണ്ടാപ്പറിയോണ് ഇനി എനിക്കു ചിലതു പറയാനുണ്ട്. കാസർഗോടു മുതൽ മോട്ടാങ്കാച്ചിവരെ കടൽതീരത്തു ധാരാളമായുള്ള ഒരു വഴിയാണ് മുക്കുവർ അവരുടെ സ്ഥിതി ആലോചിച്ചാൽ വളരെ കടുമാണ്. അവ

[Sri E. T. Kunhan] [14th March 1956]

റെല്ലാം തൊഴിലെടുക്കുന്നത് വില കുത്തുകുമെന്നുള്ളിമാരുടെ കീഴിലാണ്. ഈ മുഴുവൻ സാമ്പത്തിക തരംഗവും വലയമൊന്നും കാണുകയില്ല. അതെല്ലാം കൊടുത്ത് മുതലാളിയാണ് മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളെ കടലിലേക്കയക്കുന്നത്. ഈ മുതലാളിമാരെല്ലാം വമ്പിച്ച കൂലിവാങ്ങാറാണ്. അവരിൽനിന്നും കടം വാങ്ങിയാണ് തൊഴിലാളികൾ നിത്യവൃത്തി കഴിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു മുതലാളിമാരാണ് തൊഴിലാളികൾക്കു കൂലി നിശ്ചയിക്കുന്നതും മത്സ്യത്തിനു വില നിശ്ചയിക്കുന്നതുമെല്ലാം. ഈ മുതലാളിമാരുടെ മരണാഘാതികൾനിന്നു മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളെ രക്ഷിക്കാത്തതിനേക്കാളും കാര്യം അവർക്ക് രക്ഷയില്ല. അവരെക്കൂടിയും സാമൂഹികപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ കീഴിൽ കൊണ്ടുവരുന്ന ഗവണ്മെന്റു നടപടികളെടുക്കണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

ഇന്നു ചില ഹിന്ദു സ്കൂളുകൾ നിലവിലുണ്ട്. പക്ഷെ വർത്തിക്കാൻ മാതൃക സാധ്യതയെ കട്ടിക്കൽ ഉൾക്കൊള്ളി കൊടുക്കുന്നു. എല്ലാ കാലത്തും കണ്ടി കൊടുത്ത സാധ്യതയായ അപര വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണമെന്ന അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

12-15
p.m.

* SRI CHENGAM PILLAI : கனம் உதவிச் சபாநாயகர் அவர்களே, பொன்னேரி தாலுக்காவில் ஒரு குகதலை ஆறு வருகிறது. அதன் இருகரைகளும் ரொம்ப மோசமாய் இருக்கின்றன. அதன் இரு கரைகளும் ரிப்பேர் செய்யப்படவேண்டும். அந்த ஆற்றில் சிமாவரத் அணைக் கட்டப்பட்டு அதனால் அந்தக் கிராமம் பயனடைகிறது. 1954-55-ம் வருஷம் கோனி மூட்டைக் கட்டி இரண்டடி உயரம் போட்டு இரண்டு வருஷமாய் 600 ஏக்கரா சாகுபடியாகிறது. அதனால் அந்த அணையை இரண்டடி உயரம் கல்லினால் தூக்கிக் கட்டி கொடுக்க வேண்டும். அடுத்தபடியாக மெயின் கால் ஒன்று அந்த ஆற்றில் போகிறது. அந்த மெயின்காலில் மிஞ்சூர், நந்தியாக்கம், அத்திப்பட்டு, வல்லூர் ஆகிய இந்த நாலு கிராமமும் பாசன வசதி அடைகிறது. இதனால் ஏழாயிரம் ஏக்கரா பயிர் செய்யப்படுகிறது. அடுத்தபடியாக நாலாவது மைலில் பொன்னேரி தாலுகா, விச்சூர் கிராமம், மதுராநாயகம் அருகில் ஒரு புது அணை ஒன்று கட்ட வேண்டும். இப்பொழுது சமிதார் இருக்கும்பொழுது மண் அணைக் கட்டி நமரை பயிர் செய்து வந்தார்கள். அந்த அணை வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டு விட்டது. அதனால் விவசாயிகள் நமரை பயிர் செய்யப்படவில்லை. இப்பொழுது கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே அந்த அணையை உண்டியாகக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். அடுத்தபடியாக பொன்னேரி தாலுக்காவில் ஐம்ன் கிராமங்களில் ஏரி தாங்கல், ஆழ்கட்டு, குளம் முதலியன ரிப்பேரில்லாமல் தரைமட்டமாய் இருக்கிறது. அவற்றையெல்லாம் ரிப்பேர் செய்து கொடுக்க வேண்டும். பொன்னேரி தாலுக்கா சத்தியவேடு ரிப்போவில் காமபாக்கம், வத்தலாவரங்களில் மலைத் தீர்ச்சி. இங்கே காரடுகள் அதிகமாக இருக்கிறது. இதை ஏழை மக்களுக்கு நபர் ஒன்றுக்கு கொஞ்சம் கொஞ்சம் விவசாயம் செய்வதற்குக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். இதை அரசாங்கத்தார் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

SRI N. RATHINA GOUNDER : மதிப்பிற்குரிய அவைத்தலைவர் அவர்களே ! விவசாயத்தை நல்ல முறையில் வளர்ப்பதற்காக வேண்டி ஐந்தாண்டு திட்டங்களை யெல்லாம் போட்டு கவர்ன்மெண்டார் பல நல்ல காரியங்களை செய்துவருகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் நினைத்தப்படி பல இடங்களில் காரியங்கள் நடைபெறவில்லை என்பது சபைமுன் கொண்டுரவ வேண்டியிருக்கிறது. பலயிடங்களில் சாகுபடி செய்யத்தக்க நிலங்கள் தரிசாகக் கிடக்கின்றன. இது சர்க்காருக்குத் தெரிவது இல்லை. ஆனால் ஐனநெருக்கமான இடங்களில் நிலம் உழுவவர்களுக்கும், நிலம் உரிய வர்களுக்கும் இடையே பல தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. இந்தத் தகராறைப் போக்க ஒரே ஒரு வழி நிலம் இல்லாவதர்களுக்கு பரவலாகக் கிடக்கும் நிலத்தைக் கொடுக்கவேண்டும்.

உழுபவர்கள் ஆகரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மறுக்க முடியாது. திருச்சிராப்பள்ளி தாலுக்காவிலும், கரூர் தாலுக்காவிலும் இம்மாதிரி உழவர்கள், உழுது வருகிறார்கள். இது மிகவும் தவறான காரியம்.

14th March 1956] [Sri N. Rathina Gounder]

மாகும். இப்படிப்பட்ட நிலம் இல்லாத உழவர்களைப் பற்றிய பிரச்சினைகளை தீர்க்க கவர்ன்மெண்டார் ஒரு முக்கிய காரியம் செய்யவேண்டும். மலை அடி வாரங்களில், நிறைய நிலங்கள் இருக்கின்றன, இன்னும் சில ஊர்களில், உழவு செய்யப்படாத நிலங்கள் ஏராளமான நிலங்கள் இருக்கின்றன. நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு இந்த நிலங்களின் பக்கத்தில் ஒரு உழவர் காலனி கட்டிக் கொடுத்து, அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் 10 ஏக்கர் வீதம் கொடுத்து அங்கு உழுது பயிர் செய்யும்படி தூண்ட வேண்டும். அவர்களுக்கு அங்கு கிணறு வெட்டவும், pumpset கள் வைக்கவும், தாராளமாக பணம் கொடுக்கவேண்டும். தண்ணீர் இறைத்து அந்நிலங்களில் விவசாயம் செய்ய மலிவாக மின்சாரம் சப்ளை செய்யவேண்டும். இதற்காக கொடுக்கப்படும் பணத்தை 20 ஆண்டுகளில் செலுத்த அவகாசம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். இவ்வித ஏற்பாடுகள் செய்து கொடுத்தால், நிலம் இல்லாத விவசாயிகள் கண்டிப்பாக அங்கே குடியேற ஆசைப்படுவார்கள், என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கென்னியிலிருந்து, திருச்சிக்கு ரயிலில் போகும்போது பார்த்தால், மலை அடிவாரங்களில் ஏராளமான உழவு செய்யப்படாத நிலங்களும் காடுகளும் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அந்நிலங்களை தக்க வளமுள்ள நிலங்களாக சர்திருத்தி, சிறிய சிறிய காலனிகள், கிராமங்கள் ஏற்படுத்தினால், நிலம் இல்லாத விவசாயிகள் அங்கேபோய் குடியேற விரும்புவார்கள், அதன்பின் இந்த நிலமில்லாத விவசாயிகளுடைய போராடங்கள், தொல்லைகள் எல்லாம் சர்க்காருக்கு இருக்காது என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சர்க்கார், விவசாயிகளுக்கு கிணறுகளை வெட்ட, பண உதவி, இரண்டு, மூன்று, ஐந்து ஆண்டு தவணையில் திருப்பிக்கொடுக்க நிபந்தனை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிறார்கள். அப் பண உதவியைக்கொண்டு விவசாயிகள் கிணறுகளை வெட்டுகிறார்கள். ஆனால், தொடர்ந்தாற்போல், மழை இல்லாத காரணத்தால் அக்கிணறுகளில் தண்ணீர் இன்றி, விவசாயத்தை செய்யமுடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு, சர்க்காருக்கு திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டிய பணத்தை தவணையின்படி திருப்பிக்கொடுக்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவ்வுதவியைப் பண கடன்களை எல்லாம், 20 ஆண்டுகளில் திருப்பிக்கொடுக்கவேண்டிய கடன்களாக, மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மற்றும், எந்தெந்த விவசாயிகளுக்கு pumpset தேவைப்படுகிறதோ, அவர்களுக்கெல்லாம் சர்க்கார் pumpset-கள் சப்ளை செய்யவேண்டும்.

கிராமங்களில் விவசாயிகள் தொன்றுதொட்டு, தங்களுடையன்ற பாடுபட்டு, அங்கிருக்கும் நிலங்களை வளப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் காடுகள் ஓரமாக உள்ள நிலங்களை இன்றும் போய்ப் பார்த்தால், அங்கு ஏராளமான சிறு சிறு கற்கள், இருப்பதைக் காலாலாம். அக் கற்களை எல்லாம் நீக்கி, அந்நிலங்களில் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்ய, அவர்களுக்கு புல்டோசர்கள் கொடுத்து உதவவேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தவிர, விவசாயி சினிஸ்டை கிணறுகளை மேலும் வெட்டித் தோண்டவும், ஆழப்படுத்தி அதிக தண்ணீர் காணவும் மின்சார drill வைத்து வேலை செய்ய உதவி செய்யவேண்டுமென்றும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நம் நாட்டிலே மழையல்லீலை, எவ்வாறு விவசாயம் செய்வதென்ற பிரச்சனை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஏதாவது கொஞ்சம் மழை பெய்தாலும், அம் மழைத் தண்ணீரை தேக்கிவைத்து விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுத்த ஆங்காங்கு குளங்கள் கிடையாது. குடியானவர்கள் நீண்ட காலமாக, மழை தண்ணீரை தேக்கிவைக்க ஒவ்வொரு ரெவினியு கிராமத்திலும் குளம் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே ஒவ்வொரு ரெவினியு கிராமத்திலும் ஒவ்வொரு குளம் ஏற்படுத்தி, மழை தண்ணீர் வீணாகப் போகாமல் தேக்கிவைத்து, விவசாயத்திற்கு உபயோகமுள்ளதாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri N. Rathina Gounder]

[14th March 1956]

தற்போது, மற்ற விவசாயங்களைக் காட்டிலும், பழ தோட்ட விவசாயம் ரொம்ப லாபகரமாக இருப்பதாகத் தெரிகிறது. கஞரிலுள்ள ஒரு விவசாயி அதிகக் கடன்பட்டு, தன்னிடத்திலுள்ள நிலங்களை அக்கடனுக்கு ௩0 செய்துவிட்டு, தன்னிடத்தில் மிச்சமாக இருந்த ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில், எலுமிச்சம் தோட்டம் எழுப்பி, பாடுபட்டதின்புலமாக நல்ல வருவாய் கிடைத்து, இப்போது அந்த விவசாயி முன்போல் நல்ல ஒரு நிலச்சுவான் தாரராக மாறி இருக்கிறார் என்பதை கண்டிருக்கிறோம். ஆகவே விவசாயிகளுக்கு, தங்கள் நிலத்தில், திராட்சை, சாத்துக்குடி, எலுமிச்சம், மாதுளை போன்ற பழத் தோட்டங்கள் உண்டாகும்படி பிரசாரம் செய்து, அதற்கான நல்ல உற்சாகம் ஊட்டும்படியான காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

12-25
p.m.

* SRI P. G. KARUTHIRUMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மானியத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். நம் விவசாய மந்திரி இந்த இலாகாவின் பொறுப்புக்களை ஏற்றதும்தான் இதுவரை, பல நல்ல காரியங்களை செய்துள்ளார். இந்த இலாகா, மிகவும் சறுகறுப்பாக நடக்கவும், அதிகமாக வளர்ச்சியடைவதற்கான காரியங்களை வெற்றிகரமாக நடத்துவதற்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை பார்த்தும்போது, கனம் மந்திரியார் அவர்களை பாராட்டாமல் இருக்கமுடியவில்லை.

நம் மாகாணத்திலுள்ள விவசாய இலாகாவின் ஆராய்ச்சி பண்ணைகள் ஒரு சிறந்த வகையில் இயங்கி, மற்ற மாகாணங்களுக்கு வழிகாட்டியாகவும் இருக்கின்றன என்பதைச் சொல்லப் பெருமைப்படுகிறேன். கோவை சர்க்கார் விவசாய ஆராய்ச்சி பண்ணையில், நல்ல சிறந்த கரும்பு வகைகளை பயிரிட்டு வளர்த்து, விவசாயிகள் அவ்வித உயர்ந்த ரக, கரும்புகளை நட்டு அதிக லாபமடையும்படியானதற்கு வேண்டிய வழி வகைகள் செய்திருக்கிறார்கள். மற்றும் நல்ல விவசாயத்திற்கு வேண்டிய நல்ல தரமுள்ள விதைகளை கண்டுபிடித்து, அவ்விதமான விதைகளை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து அவர்களுடைய விவசாயம் நல்வளம் உள்ளதாகச் செய்திருக்கிறார்கள். இவ்வித ஆராய்ச்சி பண்ணைகளுக்கு எவ்வளவு செலவானாலும், சர்க்கார் அதை பொருட்படுத்தாமல் சிறந்த ரக விதைகளையே, விவசாயிகளுக்கு விநியோகிக்கிறார்கள். இவ்வித சகாயங்கள் எல்லா இடங்களிலுமுள்ள விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கும்படி செய்ய, இந்த ராஜ்யத்தில் சுமார் 25 பிரைமரி நர்சரி சென்டர்கள் இவ்வருஷத்தில் ஏற்படுத்தப் போவதாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள், அவருடைய வரவு செலவுதிட்ட பிரசங்கத்தில் கூறி இருக்கிறார்கள். அதை நான் மிக மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கிறேன்.

தற்போது ரயத்துகளுக்கு விவசாய இலாகாவால், விதைகள் விநியோகிக்கும் முறை, ஒரு நல்ல முறையாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் விவசாயிகளின், ரயத்து seed farm விருந்து நல்ல விதைகளை வாங்கிக்கொண்டு போவதில்லை. உயர்ந்த ரக விதைகள்தான் சர்க்கார் அங்கு விநியோகிக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்காக, மறுபடியும் விவசாயிகள் திருப்பி விதைகளை அந்த seed farm-க்கு கொடுக்கும்போது நல்ல ரக விதைகளைத் திருப்பிக் கொடுப்பதில்லை. விவசாயம் நல்ல முறையில் செய்து, பாதுகாத்து, விதைகள், விதைக்கப்படுவதற்கு லாயக்குள்ளதா என்று கவனித்து நல்ல ரக விதைகளை seed farm விவசாயிகள் திருப்பி அந்த இலாகாவிற்கு கொடுப்பதில்லை. இதனால் சர்க்காருக்கும், விவசாயிகளிடம் ஒரு கெட்ட பெயர்தான் ஏற்படுகிறது. இந்த seed farm-ல் உள்ளவர்கள் விவசாயிகள் திருப்பி, வாங்கின விதைகளுக்காக, தாங்கள் பயிர் செய்து அருவடை செய்த விதைகளைக் கொடுக்கும்போது விவசாய இலாக்காவினால் நன்றாக கவனித்துப் புார்த்து வாங்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக விவசாயத் தொழிலின் தற்போதைய நிலைமையைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது விவ

14th March 1956] [Sri P. G. Karuthiruman]

சாயத் தொழிலானது, மக்களுக்கு கவர்ச்சிகரம் இல்லாத தொழிலாகத் தான் இருக்கிறது. யுத்தத்திற்கு முன்னால், ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் விவசாயம் செய்ய செலவழிக்கப்படும் பணமும், இப்போது அதே விவசாயத் திற்கு செய்யப்படும் செலவையும் கணக்குப்போட்டுப் பார்த்து, அதில் உற்பத்தியாகும் பொருளுக்கு முன்பு கிடைத்த லாபம், இப்போது கிடைக்கும் லாபம் இவைகளுமே கணக்குப்போட்டு பாரக்கும்போது ரொம்ப வருந்தத்தக்க நிலைமையில்தான் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது. 1939-ம் வருஷத்தில் ஒரு ஏக்கர் நெல் சாகுபடிக்கு 40 ரூபாய் செலவாகும். அதில் விளையும் நெல்லை விற்பனை 150 ரூபாய் வரும். ஆனால் உற்பத்திச் செலவு தற்போது 5 மடங்கு முதல் 6 மடங்காகிவிட்டது. இப்போது இருக்கும் நிலையில் ஒரு ஏக்கரில் நெல் சாகுபடி செய்ய 200 ரூபாய் செலவாகிறது. ஆனால் அதில் விளையும் நெல்லை விற்பனை 300 ரூபாய்கூட வருவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. யுத்தத்திற்குப்பிறகு உற்பத்தி செலவுக்குத் தகுந்தாற்போல் விவசாயிகளுக்குத் தங்கம் விவசாயத்தால் லாபம் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் மக்கள் அந்த நெல்லுக்குக் கொடுக்கும் விலை மாத்திரம் குறையவில்லை. உற்பத்தியாளர் நெல் விற்கும் விலையையும், மக்கள் நெல் வாங்கும் விலையையும் பார்த்தால் ஒன்றுக்கு இரண்டு மடங்காக இருக்கிறது. அங்கே நெல் உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளுக்கு நல்ல விலை கிடைக்காமல் இருக்கிறது. ஆனால் அதில் வரும் லாபமெல்லாம் மக்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் நடுவில் வரும் வியாபாரிகளுக்கும், மீள்காரர்களுக்கும், போகிறது. வெளியே நெல் விற்கப்படும் விலைக்கும் விவசாயிகளிடம், வியாபாரிகள் வாங்கும் விலைக்கும், ஏராளமான வித்தியாசம் இருக்கிறது. இந்த விலையிலுள்ள மிகப் பெரிய வித்தியாசத்தைப் போக்க சர்க்கார் உடனடியாக ஒரு திட்டம் தீட்டி, மக்கள் தானியங்களை வாங்கும் விலையில் முக்கால்பங்காவது விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேரும்படியான காரியங்கள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மத்திய சர்க்காரின் விவசாய உதவி மந்திரி அவர்கள், நான் பல தடவைகளில் சட்டசபையில் சொல்லி இருப்பதுபோல், இப்போது சொல்லி இருக்கிறார்கள். சர்க்காரோ, விவசாயத்திற்கு ஆகும்படியான செலவை நிர்ணயிக்கவேண்டும். விவசாயப் பொருள்களின் மார்க்கட் விலை குறையும்போது, சர்க்காரே அந்த விவசாய பொருள்களை வாங்கி, பகிரங்க மார்க்கட்டில் அப்பொருள்களுக்கு விலை ஏறும்போது, சர்க்கார் அப்பொருள்களை வாங்கின விலைக்கே விற்பனை மக்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் உதவி செய்யவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இது விஷயமாக ஒன்று குறிப்பிட ஆகைப்படுகிறதன். சர்க்கார் உற்பத்திச் செலவை கணக்கிட்டு நிர்ணயிக்கும் போது நல்ல முறையில் நிர்ணயித்து, அதற்குத் தகுந்தபடி அப்பொருள்களுக்கு விலை கொடுக்கவேண்டுமென்பதே எனது கோரிக்கையாகும்.

உணவு கன்ட்ரோல் காலத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட பொருள்களின் விலை அவ்வளவு நியாயமானது அல்ல. அதே சமயத்தில் விவசாய ஆராய்ச்சி பண்ணையில் experiment செய்து கணக்குப்போட்டு இருப்பதைப் பார்த்தால் ஒரு ஏக்கர் நிலத்தை சாகுபடி செய்வதற்குத் தற்போது செய்யப்படும் செலவானது, முன்பு செய்த செலவைவிட ஐந்து பங்கு ஆகிறதென்று கணக்குப் போடப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் யோசித்து, விவசாயம் செய்வது லாபகரமாக இருக்கும்படியாக சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுத்தால்தான் ஏராளமான மக்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபடுவதற்கு ஆசை கொள்ளுவார்கள். விவசாயத்தில் ஈடுபடுவதற்கு, விவசாயிகளுக்கு நல்ல வசதியாக இருக்கும். விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய நீர்ப்பாசன வசதிகள் எவ்வளவோ சர்க்கார் செய்திருந்தும் விவசாய பொருள்களுக்கு சரியான லாபகரமான விலை கிடைக்காததால் மக்கள் இந்த விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட தயங்குகிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக இந்த விவசாய இலாகாவை சாதாரணமாக நாம் நினைத்துக்கொண்டிருந்தாலும், இந்த விவசாயத் தொழிலில் நாட்டி

[Sri P. G. Karuthiruman]

[14th March 1956]

இுள்ள ஜனத் தொகையில் நூற்றுக்கு எழுபத்தைந்தது பேருக்குமேல் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. இதனால் தான் விவசாயிகள் நாட்டினுடைய முதுகெலும்பு என்று விஷயமறிந்தவர்கள் சொல்லுவார்கள். ஆகவே இந்த விவசாய இலாகாவானது நிதி இலாகாவுடன் சேர்ந்திருந்தால் நாட்டுக்கு முதுகெலும்பாகவுள்ள விவசாயிகளுக்கு வேண்டி மானியத்தை ஒதுக்கிவைக்க சௌகரியமாக இருக்கும். விவசாயிகளினுடைய அபிவிருத்திக்காக வேண்டிய பண உதவி முதலியவைகளை சர்க்கார் தாராளமாக செய்யமுடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மீன் வளர்ப்புகளை இந்த மானியத்திலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. பவானி சாகர் போன்ற இடங்களிலெல்லாம் மீன்கள் வளர்க்கப்படுகின்றன. ஆனால் அந்த மீன்கள் அந்த இடத்திலே இருக்கும் கிராம மக்களுக்கு பயன்படாமல் 60, 70 மைலுக்கு அப்பாலுள்ள பட்டினங்களிலுள்ளவர்களுக்கு தான் எடுத்துக் கொண்டு போய் விற்கப்படுகின்றன. ஆகவே எந்த இடத்திலே மீன்களை வளர்க்கின்றனார்களோ அங்கே இருக்கும்படியான கிராம மக்களுக்கு மார்க்கட் ஏற்படுத்தி விற்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக இந்த பட்டினத்திலே சிலில் அசிஸ்டென்ட் சர்ஜன்களுக்கும், வெட்பிரி டாக்டர்களுக்கும் சம்பளத்தை அதிகப்படுத்தி இருக்கிறது. ஆனால் எப்படி அதிகப்படுத்தி இருக்கிறார்களென்றால் அவர்களுடைய Basic pay-யிலே உயர்வு கிடைப்பது. 10, 15 வருஷங்களுக்கு பிறகு அதிகமாக ஏற்பாடு செய்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே அநேகமாக கால்நடை இலாகாவிலே இருக்கும்படியான டாக்டர்கள் கிராமங்களுக்கு வர மாட்டார்கள். எனவே Basic pay-யிலே ஆரம்பத்திலேயிருந்து சம்பள விகிதத்தை உடனடியாக அதிகப்படுத்தினால் சவுகரியமாக இருக்கும். இப்பொழுது போட்டிருக்கும்படியான திட்டத்தாலே கிராமத்திலே போய் வேலை செய்யும்படியான வசதி செய்து கொடுத்தால் தான் கால்நடை டாக்டர்கள் கிராமத்திலே போய் யோக்க்யமாக வேலை செய்வதற்கு சவுகரியமாயிருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆனால் கால்நடை இலாகாவிற்கு 60 லட்சம் ரூபாய் தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் அதிகமான தொகை ஒதுக்கி பால் பண்ணைகளையெல்லாம் அதிகமான இடங்களிலே ஏற்படுத்த வேண்டும். நாட்டுப் பசுக்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு மானியம் கொடுத்து குறைந்த செலவிலே அதிகமான பாலு உற்பத்திசெய்வதற்கான திட்டங்களை நிறைவேற்றினால் சவுகரியமாக இருக்கும் என்று கூறிக் கொண்டு எனக்கு பேச சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்கு நன்றியைக் கூறிக் கொள்கிறேன்.

* Sri O. VENKATASUBBA REDDI: Mr. Deputy Speaker, Sir, இந்த மானியத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். 1945-ம் வருஷம் வரையில் ஒரு விவசாயி பயிர் செய்தால் தனக்கு இவ்வளவு yield கிடைக்கிறது என்ற நிச்சயம் இருந்தது. ஆனால் 1947-ம் வருஷம் முதல் 1952-ம் வருஷம் வரையில் 5 வருஷம் தொடர்ச்சியாக கேஷம் ஏற்பட்டு விட்டது. அதனால் ஒன்றுமே கிடைக்காமல் போய்விட்டது. பிறகு 1952-ம் வருஷம் முதல் வருஷந்தோறும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மழை அதிகம் பெய்ய ஆரம்பித்தது. இவ்வருஷம் நல்ல மழை பெய்தது. ஆனால் ஒவ்வொரு வருஷமும் பயிர்களுக்கு சில புது வியாதிகள் வந்து விட்டன. இப்பொழுது பயிர் செய்தால் உடனே வியாதி வந்து விடுகிறது. அவ்வியாதிகளில் முக்கியமானது “ஸ்டம்போர்” (stem borer) அந்த வியாதிக்கு இரண்டு முறை மருந்து போட்டால்தான் குணம் ஆகிறது. இப்பொழுது அந்த மருந்து Burma Shell Oil Company-ல் “எண்டிரின்” (Endrin) என்கிற மருந்து விற்கப்படுகிறது. அதன் விலை ஒரு காலனுக்கு ரூ. 80 வரையில் இருக்கிறது. அந்த மருந்தை வாங்கிக் கொண்டு போனால் விவசாயிகளுக்கு “spray” செய்வதற்கு “sprayer” கிடைப்பதில்லை. ஒரு தாலுக்காவிற்கு ஒரு sprayer-தான் சப்ளை செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. அது பற்றவில்லை. ஆகையால் 50 கிராமங்களுக்கு ஒரு “sprayer” வீதம் ஒரு தாலுக்காவிற்கு 10 sprayer-களாவது

14th March 1956] [Sri O. Venkatasubba Reddi]

சப்ளை செய்ய வேண்டும். மற்றும், இந்த “எண்டிரின்” என்ற மருந்தை ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் வருஷம் பூராவிற்கும் குறைந்தது பாதி விலையிலாவது விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கும்படியான வசதியை செய்ய வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

12-55
p.m.

*SRI K. V. RAMASAMI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே ! தோழர் ராமலிங்கம் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன். நம் முடைய நாடு விவசாய நாடு. நூற்றுக்கு 80 பேர் விவசாயத்தை நம்பி வாழ்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் நம்பி வாழக்கூடிய இத்தொழிலை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுக்க வேண்டியது அவசியம். குறிப்பாக நிலத்தின் தரம் குறைந்து கொண்டே வருகிறது. வருஷா வருஷம் அப்படி தரம் குறைந்து கொண்டு வருகிற நிலத்தை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமானால் நிலத்தை செழுமைப்படுத்துவதற்கான எல்லா நடவடிக்கைகளையும் சர்க்கார் எடுத்தாக வேண்டும். அதற்காக குறைந்த விலையில் ஏராளமாக எருக்களை விநியோகம் செய்வதற்கான சகல முயற்சிகளையும் சர்க்கார் செய்தாக வேண்டும். இன்றைக்கு (Green manure seeds) செஸ்பேனியா, பில்லி-பசுலி போன்றவைகளை சர்க்கார் விநியோகம் செய்து வருகிறது. ஆனால் இவை போதுமான அளவில் நடைபெறவில்லை. இன்னும் ஏராளமான எருக்களை வாங்கி விற்பனை செய்வதற்கு துரிதமான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே வலியுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன். பசுந்தான் உரத்தை உற்பத்தி செய்து அவற்றை விநியோகிக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதியில் கொல்லிமலை இருக்கிறது. அங்கே பசுந்தான் உரத்தை உற்பத்தி செய்வதற்கான வசதிகளும், வாய்ப்புகளும் ஏராளம்! ஆகவே பசுந்தான் உரம் உற்பத்தி செய்வதற்கான வாய்ப்புகள் உள்ள இடங்களிலெல்லாம் அவ்வுரத்தை உற்பத்தி செய்து குறைந்த விலைக்கு விற்பனை செய்தால் எழும் வளிய விவசாயிகள் தங்களுடைய நிலத்திற்கு வாங்கி உபயோகப்படுத்த முடியும்.

அடுத்தபடியாக அம்மோனியம் ஸல்பேட், சூப்பர் பாஸ்பேட் போன்ற fertiliser-களெல்லாம் விநியோகிக்கப் படுகின்றன. பல இடங்களில் கோவாப்பேரேடிச் சொஸைடிகள் மூலமும், இன்னும் பல இடங்களில் தனி நபர்கள் (private dealers) மூலமாகவும் விநியோகிக்கப்படுகிறது. தனி நபர்கள் பலவித ஜன விரோத செயல்களில் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். எனவே! இவற்றை இனிமேல் கோவாப்பேரேடிச் சொஸைடியின் மூலத்தான் விநியோகிக்க வேண்டும் என்றும், தனி நபர்கள் கையில் இந்த பொறுப்பை ஒப்படைக்கக் கூடாது என்றும் வலியுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

இப்பொழுது புதிய சாகுபடி முறையை சர்க்கார் கையாண்டு வருகிறது. இவற்றைப் பற்றி பெரும்பாலான விவசாயிகளுக்கு தெரியாது. ஆகவே புதிய சாகுபடி முறையைப் பற்றி விவசாயிகளுக்கு தீவிரமான பிரசாரம் செய்ய வேண்டியது அவசியம். விவசாயிகளில் பெரும் பகுதி எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவர்கள். அவர்கள் பழைய முறையிலேயே தான் விவசாயம் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். எனவே இன்றைக்கு புதிய முறையில் உற்பத்தி செய்வதற்கான புதிய உணர்வை விவசாயிகளுக்கு ஏற்படுத்த வேண்டியது மிகவும் அவசியம். அப்பொழுது தான் அவர்கள் புதிய முறையில் சாகுபடி செய்ய முன் வருவார்கள். ஆகவே இதற்காக சர்க்கார் தீவிரமாக பிரசாரம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கால்நடைச் செல்லும் விவசாயத்திற்கு ஜீவநாயக இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு எல்லா விதமான வேலைகளுக்கும் இன்றியமையாதது கால்நடைகள். ஆகவே இதை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். விவசாயிகள் இன்று கடனாளிகளாக இருப்பதற்குக் காரணம் கால் நடைகளின் விலை அதிகமாக இருப்பது தான். விவசாயிகளுக்கு தேவைப்படக்கூடிய மாடு

[Sri K. V. Ramasami] [14th March 1956]

களின் விலையை சொல்லவே வேண்டாம். அது மாடுகளின் விலையாக இல்லை. யானை விலை, குதிரை விலையாக இருக்கிறது. இதற்காக கான் நடைப் பண்ணைகளை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். பழைய கோட்டை மிலே கால்நடைப் பண்ணை இருக்கிறது. சர்க்காரும் அதற்கு மான்யம் தருகிறது. அங்கே மாடுகள் இருக்கின்றன. அது நம் ராஜ்யத்திற்கு ஒரு பெருமையை அளிக்கிறது. ஆனால் அவற்றின் விலை இருக்கிறதே அதை எழுதி கொம்பிலேயே கட்டி விடுகிறார்கள். அதைப் பார்ப்பதற்கே பயமாக இருக்கிறது. (சிரிப்பு.) அதை நாம் போய் வாங்க முடிவதில்லை. திரும்பி வரவேண்டிய நிலைதான் ஏற்படுகிறது. அந்த மாடுகள் கண் காட்சி சாலைகளில் தான் இருக்க முடியுமே தவிர சாதாரண விவசாயிகளின் காடுகளிலே காண முடியாது. எனவே ஏராளமான கால்நடைப் பண்ணைகளை அபிவிருத்தி செய்து குறைந்த விலையில் மாடுகளை வாங்குவதற்கான சந்தர்ப்பத்தை உண்டாக்க வேண்டும் என்று சர்க்காருக்கு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாட்டுத் தீவனத்திற்கு எங்கள் ஜில்லாவிலே கடுமையான பஞ்சம் இருக்கிறது. மனிதர்களுக்கு சாப்பாட்டு பஞ்சம் ஏற்பட்டால்கூட அவர்கள் டீயோ, காபியோ குடித்துவிட்டு சரி செய்து கொள்வார்கள். ஆனால் மாடு எந்த டீயைக் குடிக்கும். சோளத்தட்டை பிசுவு இன்றைக்கு விசுவ ரு. 3-க்கு விற்கிறது. ஒன்றரை மடங்கு விலை ஏறி இருக்கிறது. அதே மாதிரி வைக்கோல் விலையும், பருத்திக்கொட்டை, புண்ணைக்கு இவைகளின் விலையும் ஏறி இருக்கிறது. இதற்கு காரணமே புரியவில்லை. ஆகவே மாட்டித் தீவனத்தை ஏராளமாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் மேய்ச்சல் தரையை உண்டாக்க வேண்டும். இதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். கிராமங்களிலே இருக்கக்கூடிய புறம் போக்கு நிலங்களிலோ, மற்ற நிலங்களிலோ மேய்ச்சல் தரையை ஏற்படுத்தி கால்நடைகளின் தீவனத்திற்கு வசை செய்ய வேண்டும்.

எங்களுடைய தாலுகாவில் 3 வருஷ காலமாக வெற்றிலை நோய் திராத வியாதியாக இருக்கிறது. அதைத் தீர்ப்பதற்காக விவசாய இலாகாவில் பல முயற்சிகளை எடுத்தும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் வியாதி இன்னும் தீர்ந்தபாடில்லை, வியாதி கடுமையாகிக்கொண்டு வருகிறது. மயிலுத்தம் சேர்ந்த மருந்தை அடிக்கச் சொன்னார்கள். போர்டோ மிக்ஸர் அடிக்கச் சொன்னார்கள். பல போர் அடித்தும் பார்த்தார்கள். சிலர் மருந்தை அடிக்கவில்லை. ஆனால் அதனால் வியாதியை தடுப்பதற்கு முடியவில்லை. ஆகவே இன்னும் இதை ஆராய்ச்சி செய்து இந்த வியாதியை ஒழிக்க வேண்டும். கோயம்புத்தூர், சேலம், திருச்சி ஜில்லாக்களில் லட்சக்கணக்கான மக்கள் இந்த வெற்றிலையைத் தான் நம்பி இருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்தத் தொழிலை அபிவிருத்தி பாதுகாக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கடைசியாக ஒன்று சொல்கிறேன். தலைச்சேரியில், விவசாய இலாகாவில், ஸ்ரீ ஸெல்பெட்ரோ மெண்டோனா என்ற ஒரு குமாஸ்தா டிஸ்ட்ரிக்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். டிஸ்ட்ரிக்டானவுடன் அவர் சர்க்காருக்கு அப்பீல் போட்டார்; 7-6-1955 அன்று அவர் அப்பீல் போட்டார். அவர் போட்ட அப்பீல் கடித்ததற்கு சர்க்கார் எந்த விதமான பதிலும் இன்றுவரையிலும் அனுப்பவில்லை. அவர் டிஸ்ட்ரிக்ட் பண்ணப்பட்டது நீதியா அல்லது அநீதியா என்பதற்குள் நான் புகவில்லை. ஆனால் அவர் போட்ட அப்பீலுக்கு டிபார்டுமெண்டிலிருந்து எந்த விதமான பதிலும் வரவில்லை என்று தான் சொல்கிறேன். ஆகையால் இதைப்பற்றியும் கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

12-42
P.m.

* SRI K. PARTHASARATHY : Mr. Deputy Speaker, Sir, first of all I wish to congratulate the Government on the excellent work done by them and for the very many beneficial measures promised for the next year and the next five years. This success is

14th March 1956] [Sri K. Parthasarathy]

due in no small measure to the energetic action of our Hon. Minister and to his intimate knowledge of the conditions obtaining in the rural areas. Further, from the Budget papers we find that very many schemes are to be inaugurated from this year and to be spread over in the next five years. This is rendered possible because of grants and loans from the Central Government to an appreciable extent. We hope that the loans and grants from the Centre will be available soon and we will be able to push through the schemes mentioned in the Budget papers.

During the discussion, I was surprised that an hon. Member should have suggested that we should restrict sugarcane cultivation and expansion of sugar industry should be put an end to. I was more surprised when the hon. Member Sri Rangaswamy Reddiar supported that view. We in this House have been complaining that there are not many heavy industries situated in South India and we have been complaining that very many industries of a heavy type are all concentrated in North India. Now sugar is a very good industry and it is found that there is very good scope for the expansion of sugar industry in this part of the country. Recently, I had an opportunity of studying a paper written by our State Sugarcane Specialist, Sri Parthasarathy—and he has said that there is very good scope for the improvement of sugarcane in our area and we could get very good tonnage from our parts on account of the very good soil conditions, irrigation facilities and other cultural practices obtaining in this part of the country. I am sure the Government will not relax any effort for the increase of sugarcane cultivation and for the expansion of sugar industry. The argument that any expansion of the industry or extension of area under cultivation of sugarcane in this part will hamper our efforts to increase production of rice will not, I submit, hold good. Even if 10 more factories are added to the already existing factories, the diversion of land for sugarcane cultivation in this respect will be only of the order of 10 or 15 thousand acres. This will not be even 0.2 per cent of the area under paddy cultivation in our State. Therefore my submission is that we should not relax our efforts for increasing the area under cultivation of sugarcane in our State.

We are glad to find that a very liberal provision is made in the Budget for improving sugarcane cultivation; we are also glad that even schemes for improving gur, that is jaggery, for providing facilities for marketing and storage are being pursued. I hope that in the scheme relating to sugarcane development sufficient attention will be paid to my constituency. For, my constituency, Kallakurichi taluk has an extent of more than 3,000 acres under sugarcane cultivation for over 30 years and especially for the past 10 or 15 years, not less than 5,000 acres have been under sugarcane cultivation.

From the statement made by the Hon. Minister in the House to-day, we are glad to find that the Government propose to have demonstration plots in every village in our State. I was feeling

[Sri K. Parthasarathy] [14th March 1956]

sorry that in spite of a number of fieldmen and maistries who have been propagating improved cultivation methods, our village farmers have not felt attracted to the improved methods advocated by the agricultural department. Now, the opening of demonstration plots in every village will certainly open the eyes of every agriculturist and they will certainly be able to take an intelligent interest in the activities of the department. So, I fully support that enterprise and I wish that the Government will see that this scheme is worked out successfully.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member's time is up.

SRI K. PARTHASARATHY: One more thing and that is with reference to seed farms. The Government have schemes for opening a good number of seed farms spread over the entire State and it is found that we are going to have 65 seed farms during the next year and I hope it will turn out to be a very good venture. I hope that we will be able to have at least two farms in Kallakurichi taluk which is an extensive taluk and where the ryots are backward. I hope the Government will not grudge providing at least two farms in that area.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member's time is over.

12-47
p.m.

SRI C. PONNAMBALA GOUNDER: நான் இப்போது இந்த அரசாங்கத்தாரால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் விவசாய மானியத்தை ஆதரித்துப் பேச விரும்புகிறேன். நமது நாடு விவசாயிகள் அதிகமாக அடங்கிய நாடு. அரசாங்கத்தார் விவசாயத்தில் கையாள்வேண்டிய நல்ல முறைகளைப்பற்றியெல்லாம் நன்றாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நல்ல வேளையாக கனம் விவசாய மந்திரி அவர்களிடத்தில் விவசாயத்தோடு ஒட்டிய கால்நடை அபிவிருத்தி இலாகாவும் இருப்பது மிகவும் சிறந்தது. அதே மாதிரி கூட்டுறவு இலாகாவும் கனம் விவசாய மந்திரி அவர்களிடத்தில் இருந்தால் விவசாயம் நன்றாக அபிவிருத்தியடைவதற்கு ஒரு நல்ல மார்க்கம் இருக்கும்.

இப்போது நமது நாட்டில் விவசாய மக்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு தகுந்த விலை கிடைப்பதில்லை. விவசாயத் தொழிலோ சாதாரணமாகக் கட்டுப்படியாகாத தொழில். உழுதவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழக்குக் கூட மிஞ்சாது என்று சொல்வார்கள். அப்படித் தான் இன்றைக்கு விவசாயத் தொழில் நமது நாட்டில் இருக்கிறது. யாராவது புதிய தொழிலில் பிரவேசிக்க விரும்பினால் அவர்கள் ஒரு நாளும் விவசாயத் தொழிலைக் கைக்கொள்ள மாட்டார்கள். பரம்பரையாகவே விவசாயத் தொழிலில் இருப்பவர்கள் தான் அந்தத் தொழிலில் இருக்கிறார்கள். ஆனாலும் விவசாயம் லாபகரமான தொழில் அல்ல. அதனால் தான் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் மக்கள் “வாயில்லாப் பூச்சி”களாக இருக்கிறார்கள் என்று அது மிகையாகாது. என்றைக்கு தான் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு விவசாய விலை கூட முடியுமோ அன்றைக்குத் தான் விவசாயம் செழித்தோங்கும். விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு வியாபாரிகள் விலை நிர்ணயிக்கும் நிலை நீடிக்கும்வகையிலும் விவசாயம் முன்னேறுது. விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு சர்க்கார் நியாயமாக விலை கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். இந்தக் காரியத்தை அரசாங்கத்தார் முக்கியமாகச் செய்யவேண்டும். இல்லையேல், விவசாயத் தொழிலே இந்த நாட்டில் அழிந்துபோய்விடும்.

நம் ராஜ்யத்தில் புஞ்செய் நிலங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன என்று முன்பு பேசியவர்கள் கூறினார்கள். குறிப்பாகத் திருச்சி ஜில்லாவிலே ஜமீன் பிரதேசங்களில் ஏராளமான புஞ்செய் நிலங்கள் இருக்கின்றன.

14th March 1956] [Sri C. Ponnambala Gounder]

திருச்சி தஞ்சாவூரையொட்டி இருப்பதால் அங்கே நஞ்சை நிலங்கள் அதிகம் என்று பலர் சொல்கிறார்கள். உண்மையில் அப்படியல்ல. கருருக்குக் கிழக்கே ஏதோ இரண்டு, மூன்று மைல் விஸ்திரணத்திற்குத் தான் காவேரி பாய்கிறது. அந்த இடங்களைத் தவிர மற்ற இடங்களிலெல்லாம் புஞ்சை நிலங்கள் தான் அதிகமாக இருக்கின்றன. கோயம்புத்தூர், சேலம், வட ஆற்காடு முதலிய ஜில்லாக்களில் தான் புஞ்சை நிலங்கள் அதிகம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் திருச்சி ஜில்லாவில் பெரும்பாலும் புஞ்சைப் பிரதேசங்களாக இருக்கின்றன. இந்த இடங்களில் கால்நடைகள் வளருவதற்கு வசதிகள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக, திருச்சி ஜில்லாவில் மணப்பாறையில் வருஷாவருஷம் நிறைய ஆடு, மாடுகள் மூன்று, நான்கு லக்ஷம் விற்பனையாகின்றன. அப்படிப்பட்ட பிரதேசத்தில் கால்நடைப் பண்ணை இல்லை. முன்பு சில வருஷங்களில் கோயம்புத்தூரிலுள்ள கால்கேயம் பண்ணைகளிலிருந்து கால்நடைகளை வாங்கிக்கொண்டு வந்து மணப்பாறையில் விற்பனை செய்தார்கள். இப்போது அதுவும் இல்லை. மணப்பாறை போன்ற இடங்களில் கால்நடைப் பண்ணைகளை வைக்கவேண்டும்.

கால்நடைகளை அபிவிருத்தி செய்வதென்றால் எருமைகளையும் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும். இப்போது எருமைப் பால் தான் அதிகமாக உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. எருமைகளை உற்பத்தி செய்வதற்கு இப்போது பண்ணைகள் எங்கும் இல்லை. ஆகவே எருமைகளையும் சென்னை அரசாங்கத்தார் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும்.

கிராமத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்கு கால்நடைகளோடு கோழிகளும் மிகவும் அவசியம். ஆகவே கோழி வளர்ப்புப் பண்ணைகளும் வேண்டும். இப்போது சர்க்கார் கோழிகளை அபிவிருத்தி செய்து வருகிறார்கள். இருந்தாலும், இன்னும் ஏராளமான பணம் செலவழித்து கோழிகளை நிறைய அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நீர்ப்பாசனம் விவசாயத்தை ஓட்டியதாகும். சிறு நீர்ப்பாசனங்களான கிராமங்களிலிருக்கக் கூடிய குளங்கள் தூர்ந்து போயிருக்கின்றன. அவைகளில் வர வர மண் அதிகமாகி வருகிறது. அதனால் தண்ணீர் குறைந்து வருகிறது. மேலும் மழை குறைந்தால் குளங்களும் சிறு நீர்ப்பாசனங்களும் காய்ந்து அதன் காரணமாக சாகுபடி குறைகிறது. ஆகவே விவசாயிகளுக்குக் கிணறுகள் வெட்டிக்கொடுத்து அரசாங்கத்தார் பாசனவசதி செய்துதரவேண்டும். காட்டு ஆறு ஓடும் தண்ணீரில் எவ்வளவு தண்ணீரைத் தேக்க முடியுமோ அவ்வளவு தண்ணீரைத் தேக்குவதற்கு வசதி செய்யவேண்டும். ஏரிகளில் தண்ணீர் மட்டத்தை உயர்த்துவதற்கும் வசதி செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக விவசாய ஆராய்ச்சிப் பண்ணைகள் மிகவும் அவசியம். திருச்சி ஜில்லாவில் இது விஷயமாக ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் ஆராய்ச்சிப் பண்ணைகள் இருப்பதால் விவசாயம் அங்கே செழிப்பாக நடக்கிறது. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் விவசாய ஆராய்ச்சிப் பண்ணை அவசியம் இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு ஜில்லாவில் உள்ளவர்களும் விவசாய ஆராய்ச்சிப் பண்ணைகளைச் சென்று பார்ப்பதற்கு வசதிகள் இருக்கவேண்டும்.

மேலும் விவசாய அபிவிருத்தி சம்பந்தமான விஷயங்களை கிராமத்திலுள்ள படித்தறியாத மக்களுக்குத் தெரிவிப்பதற்காக அவர்களுக்கு அது சம்பந்தமான சினிமாப் பங்களைக்காட்டுவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் விவசாயம் அபிவிருத்தி அடையும். அப்படிச் செய்யாமல் ஏதோ துண்டுப் பிரசுரங்கள் மூலமாக அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்தினால் அவர்கள் புரிந்து கொள்ளமாட்டார்கள்.

அடுத்தபடியாக, திருச்சிணுப்பள்ளி ஜில்லாவில் தென்கரை என்ற ஒரு வாய்க்காலும் அதைத் தொடர்ந்து ஐயக்கொண்டான் என்ற ஒரு வாய்க்காலும் இருக்கின்றன. இவைகளுக்குத் தண்ணீர் விடும் விஷயத்தில் ஒரு

[Sri C. Ponnambala Gounder] [14th March 1956]

தகராறு இருக்கிறது. ஐயகொண்டான் வாய்க்காலக்காரர்கள் மே மாதம் 1-ம் தேதியிலிருந்து ஜூன் மாதம் 1-ம் தேதி வரை வாய்க்கால் திறக்கப் பட்டு தண்ணீர் விடப்படவேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் தென்கரை வாய்க்காலக்காரர்கள் ஜூன் மாதம் 1-ம் தேதியிலிருந்து ஜூலை மாதம் 1-ம் தேதி வரை தண்ணீர் விடப்படவேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள். இதில்

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member's time is up.

12-54
p.m.

* SRI M. NARAYANA KURUP: Mr. Deputy Speaker, Sir, I wish only to speak a few words about the Government's policy or lack of it. As in other matters, in the field of agriculture also the Government have no planned policy. It will be interesting to note how many times the phrase 'Socialistic pattern' is uttered by Hon. Ministers before the Budget debate closes. They think that without any planned policy, Socialistic pattern will come of its own accord, if some projects or isolated schemes are executed here and there. We have the instance of sage Valmiki who began uttering "Mara, mara" which ultimately ended in "Ram, Ram". Similarly, the Government think that by uttering the *mantra* of Socialistic pattern, ultimately they will convert themselves into socialism. Sir, I ask, is the agricultural policy of our Government one which will take us towards Socialistic pattern or structure. I submit that in a socialistic society goods are produced more for consumption than for marketing and competition. It is admitted on all hands that the extent of land available is limited. Therefore, it must be the Government's policy to see how best this land can be utilized. For this, there must be a system of crop planning which the Government have not thought of. There has been considerable argument as to whether paddy should be cultivated or sugarcane should be cultivated or plantain should be grown or other fruit-bearing trees should be grown. I submit that the whole thing must be viewed as a comprehensive whole to see how best the land could be utilized for achieving the ideal of a Welfare State. Now, what do we find? Everything is left to private enterprise. There is close competition between commercial crops and food crops and the Government have not thought it fit either to encourage or to hold the balance between the two by adopting any price support either in the one sector or in the other sector. Though Hon. Ministers are complacent that agricultural commodities have not gone below the critical level of prices, still the price level is far from satisfactory. Prices of agricultural commodities must have some relation to other products also. In other words, there must be some parity between agricultural prices in general and the prices of other industrial products which agriculturists and people as a whole consume. Not only there should be parity between agricultural products and industrial products but there should be parity between the various agricultural commodities also. Unless that is done—the Government may do something here and something there—they cannot achieve the object of Socialist society

14th March 1956] [Sri M. Narayana Kurup]

or remove the inequalities, but, as has been pointed out, there will be only accentuation of the existing inequalities in wealth and in income.

In the Agricultural Department there is considerable wastage particularly with reference to its workshop. If I remember correctly, there is a workshop run by the Industries Department and almost the same articles are produced in the agricultural workshop with the result that there is wastage in both. The Hon. Minister has stated that there has been considerable improvement in the matter of providing seeds, manure, etc., to the cultivators. Speaker after speaker has referred to the fact that these things do not reach the villagers. Only in a few places in taluks these articles are stored and people have to go a long way to get them. Very often they are not available for the season and for the crops for which they are intended. In this connection, I wish to point out that whereas in Tamil districts a taluk means generally between 1½ to 2 lakhs of people, in Malabar it means between 5 to 7 lakhs of people. We have got in nine taluks about 47 lakhs of people and in one taluk we have got about 7½ lakhs of people. Therefore, unless the Government see that good seeds and manure are supplied to the villagers in their own village, the villagers will not derive real benefit. But the Government have always shirked their responsibility and have entrusted the distribution business for reasons of difficulties of State trading to some organization or other. I request the Government to look into the matter and see that the villagers get the benefits of the scheme.

* SRI V. GOVINDASAMI NAIDU : கனம் உதவி சபாநாயகர் 1 p.m.

அவர்களே, இந்த மானியத்தை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இப்பொழுது விவசாய இலாகாவிலே சுமார் 400 பண்ணைகள் ஆங்காங்கு விதையைத் தயாரிப்பதற்கு அமைக்கப் போகின்றார்கள் என்று கூறும்போது அது போற்றத்தக்க விஷயம். அதிலே ஐம்பது பண்ணைகளை இந்த வருஷத்திலே அமைக்கப் போவதாகவும் கூறியிருக்கிறார்கள். ஐம்பது பண்ணைகளை இந்த வருஷத்தில் அமைக்கப்போவது சம்மந்தமாக நான் என்னுடைய பேரங்கையொன்றை மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். சில பண்ணைகளில் பத்து ஏக்கரா நிலமாவது ஒதுக்கப்படவேண்டும். அதில் விவசாய பொருள்களை விளைவிப்பதற்கு என்ன செலவாகிறது என்பதைக் கணக்கிடவேண்டும். எந்த அளவு தானியம் அதில் விளைகின்றது என்பதையும் கணக்கிடவேண்டும். இம்மாதிரி திட்டவாட்டமாக ஒரு கணக்கை விவசாய இலாகாவின் தயாரிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இந்தப் பண்ணைகளை அமைக்கும்பேர்து அவைகள் தண்ணீர் இல்லாத இடங்களில் அமைக்கப்படக்கூடாது. தண்ணீர் வசதியுள்ள நல்ல இடத்திலே பண்ணைகளை அமைத்து, அவைகளுக்கு வேண்டிய வசதிகளையும் செய்து, அதன் மூலமாக வேண்டிய அளவுக்கு நாம் நல்ல பொறுக்கு விதைகளைப் பெருக்கிக்கொள்ளவேண்டும்.

பயிர்களுக்குப் பூச்சி வருவதைத் தடுப்பதற்கு நான்கு இடங்களிலே மருந்துகளை “ஸ்டோர்” செய்து வைக்கிறார்கள் எந்தெந்த இடத்திலே பயிர்களுக்குப் பூச்சு விழுந்திருக்கின்றனவோ அங்கு தேவைப்பட்ட மருந்தை அனுப்பி, பூச்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பயிர்களுக்கு மருந்து அடிக்க வேண்டிய வசதி செய்யப்போகின்றோம் என்று சர்க்கார் அறிக்கையிலே இருக்கிறது.

[Sri V. Govindasami Naidu] [14th March 1956]

இவ்வளவு பெரிய மாகாணத்தில் நான்கு இடங்களில் மட்டும் பூச்சியைக் கொல்லும் மருந்துகளை வைத்திருந்தால் அது போதுமா என்பதையும் மந்திரி அவர்கள் யோசிக்கவேண்டும். ஒரு தாலுகா தலைமையிடத்திலே பூச்சியைக் கொல்லும் மருந்து வைத்தும், அந்தத் தாலுகாவிலுள்ள பயிர்களுக்கு மருந்தை அடித்துக்கொண்டு வந்தும், இப்பொழுது பூச்சித் தொந்தரவைச் சமாளிக்கக்கூடிய அளவில் இல்லை. இந்த வருஷத்திலே கூட பாதி விலைக்கு பூச்சி மருந்துகளை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தார்கள். காரணம் என்னவென்றால் பூச்சி அதிகமாக இருப்பதுதான். இதற்கு நான் சொல்வது என்னவென்றால், எந்த விவசாயியாக இருந்தாலும் பயிர்களுக்குப் பூச்சி வருவது என்பதில் வித்தியாசம் இருக்கமுடியாது. பெரிய விவசாயியாக இருந்தாலும், சிறிய விவசாயியாக இருந்தாலும், பயிர்களுக்குப் பூச்சி வருவது என்பது ஒரே மாதிரியாகத்தான் வரும். அதில் ஒன்றும் வித்தியாசம் இருக்கப் போவதில்லை. ஆகவே, சர்க்காரே முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு எங்கெங்கு பயிர்கள் பூச்சிக் காய்ந்திருக்கின்றனவோ, அவைகளுக்கு மருந்து தெளிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

ஒரு கிராமத்தில் பயிர்களுக்கு பூச்சி வந்துவிட்டதென்றால், பூச்சி வந்த பயிர்களுக்கு மட்டும் மருந்து அடித்தால் போதாது. சுற்றுப்புறமுள்ள ஒரு மைல் வட்டாரத்திற்கும் மருந்து தெளிக்கவேண்டும். ஏனென்றால், ஒரு தளைக்கு பூச்சி வந்தால் அதோடு பூச்சி பரவாமல் நின்றுவிடாது. பக்கத்தில் உள்ள பயிர்களுக்குப் பரவி மேலும் மேலும் பயிர்கள் பாதிக்கப்பட்டு விடும். ஆகவே, ஒரு சதுர மைல் வட்டாரத்திற்குப் பூச்சி மருந்து தெளிக்கப்படவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் பூச்சி எல்லா இடங்களுக்கும் பரவாமல் தடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஒரு ஏக்கராவுக்கு இவ்வளவு ரூபாய் கட்டவேண்டும் என்ற நிபந்தனையை வேண்டுமானாலும் வைக்கலாம். செல்வாக்கு உள்ளவர்கள் மட்டும் பணத்தைச் செலவு செய்து பூச்சி மருந்தை வாங்கி பயிர்களுக்கு அடித்தாலும், பண வசதி இல்லாத ஏழை விவசாயி தன்னுடைய பயிர்களுக்கு பூச்சி மருந்து அடிக்காமலிருந்தால், மருந்து அடிக்கப்பட்ட கழனிகளிலுள்ள பயிர்களும் மறுபடியும் பூச்சியினால் பாதிக்கப்பட்டுவிடும். ஆகவே, பூச்சி விழுந்த எல்லாப் பயிர்களும் மருந்து அடிக்கப்பட்டு காப்பாற்றப்படவேண்டும். சர்க்காரே இது விஷயத்தில் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு பூச்சி விழுந்த எல்லாப் பயிர்களுக்கும் தாங்களே மருந்து தெளிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அது தவிர, எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசும் போது மின்சார சப்ளையும், பம்பு செட்டுகளும் ஆங்காங்கே கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். மின்சாரம் எல்லா இடத்திலும் சப்ளை ஆகிறது. ஆனால், பம்பு செட்டு கிடைத்தால் கம்பி கிடைக்கவில்லை, கம்பி கிடைத்தால் பைப் கிடைக்கவில்லை என்ற தொந்தரவு இருந்துவருகிறது. ஆகையால், சர்க்கார் உடனடியாக மேல்நாட்டிலிருந்தாவது, வேறு எங்கிருந்தாவது சாமான்களை இறக்குமதி செய்தாவது விவசாயிகளுக்குக் கடனாகக் கொடுத்து, பணத்தைப் பல தவணைகளில் வாங்கிக் கொள்ள ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். சமீப காலத்தில் இரண்டு மூன்று கிராமத்திலே மின்சார சப்ளை ஆய்விட்டது. மூன்று மாதத்திற்கும் மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளவில்லையென்றால் “மினிமம்” சார்ஜ் வசூலிக்கப்பட்டு விடும் என்று நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் பட்டணத்திற்கு வந்து பணத்தைச் செலவு செய்தாலும் பம்பு செட்டு கிடைக்காமல் திரும்பிப் போகிறார்கள். இது விஷயத்தை சர்க்காருக்கும் ஏற்கனவே தெரிவித்திருக்கிறேன். ஆனால் என்ன தெரிவித்தாலும் காரியம் நடக்கவில்லை. சென்னை அரசாங்கத்திற்கு “இறக்குமதி வைசன்” வழங்கும் அதிகாரம் இல்லாததால் மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து “பர்மிஷன்” வேண்டியிருக்கிறது போலும். சென்னை அரசாங்கம் இது விஷயத்தில் மத்திய அரசாங்கத்துடன் தொடர்பு கொண்டு, விவசாயிகளுக்கு பம்பு

14th March 1956] [Sri V. Govindasami Naidu]

செட்டுகளை சப்ளை செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த வாய்ப்பை அளித்த உதவி சபா நாயகரவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI C. KANDASAMY : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாயம், கால்நடை. சம்பந்தமாக நான் சில விஷயங்களைக் கூற விரும்புகிறேன். விவசாயம் இலாகாவுக்குத் தலைவராக விவசாயப் பிரச்னைகள் பற்றிய விஷயங்களில் தேர்ச்சி பெற்றிருக்கக்கூடிய ஒருவர் இருப்பதுதான் பொருத்தமானது, என்று நீண்ட நெடுங்காலமாக இந்தச் சபையில் வற்புறுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஆனால், விவசாயத் துறையில் தேர்ச்சி பெற்றவர் விவசாய இலாகா டைரக்டராக இல்லாமலிருக்கும் முறை தொடர்ந்திருப்பது சரியல்ல. ஒரு இலாகாவை நிர்வகிக்கவேண்டுமானால் அந்த இலாகாவின் தன்மைகள் புரீசனையும் உணர்ந்து, அதற்காக விசேஷ படிப்பு படித்தவர்கள் தலைவராக இருக்கவேண்டும். விவசாயத் துறையில் விசேஷ படிப்பு உள்ளவரும், விவசாயப் பிரச்னைகள் நன்கு அறிந்தவரும் ஆகிய ஒருவர் தலைவராக நியமிக்கப்படுவாரானால் விவசாய இலாகா நல்ல முறையில் வேலை செய்வதற்கு உதவிகரமாக இருக்கும் என்று மீண்டும் நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

விவசாயமும் கால்நடை அபிவிருத்தியும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையன. நாட்டில் 70 முதல் 80 சத வித மக்கள் விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயரவேண்டியது அவசியம். அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயரவேண்டுமானால் விவசாய இலாகாவும் கால்நடை அபிவிருத்தி இலாகாவும் எந்த அளவுக்கு விரிவாக்கப்படவேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு விரிவாக்கப்படவேண்டும். அப்படி விரிவாக்கப்பட்டால்தான் ஜனங்களுக்குச் சரிவர நன்மை கிடைக்க முடியும். யிற்சி பெற்றவர்களைத் தயாரிப்பதற்கு இன்றிருக்கக்கூடிய விவசாயக் கல்லூரிகளும், கால்நடை வைத்தியக் கல்லூரிகளும் போதாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். பல “ஆர்ட்ஸ்” கல்லூரிகள் வைக்கப் படும்போது, விவசாயம், கால்நடை வைத்தியம் சம்பந்தமான கல்லூரிகள் இரண்டே இரண்டை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குப் போடப்பட்டிருக்கக்கூடிய வேலைகளை வைத்துக் கொண்டு பார்த்தால், இது எம்மாதிரி போதும் என்பதை மந்திரி அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். எங்கெங்கு விவசாயப் பண்ணைகள் இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் விவசாயக் கல்லூரிகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். உதாரணமாக, ஆடுதுறை விவசாயப் பண்ணையில் ஏற்கனவே பலவிதமான வேலைகள் நடந்துவருகின்றன. அந்த இடத்தில் ஒரு விவசாயக் கல்லூரியை ஏற்படுத்தினால் தஞ்சை ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய மாணவர்களுக்கும், அதை சுற்றியிருக்கும் இதர பகுதியிலிருந்து வரும் மாணவர்களுக்கும் உதவியாக இருக்கும். அங்கு ஒரு கல்லூரியை ஏற்படுத்துவதென்பது கடினமான காரியம் அல்ல. அதிக செலவாகக்கூடியதும் அல்ல. அம்மாதிரி வசதியுள்ள இடங்களில் விவசாயக் கல்லூரியை ஏற்படுத்துவது மிகவும் தேவையானது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். விவசாயக் கல்லூரிகளையும், கால்நடைக் கல்லூரிகளையும் ஏற்கனவே பண்ணைகள் இருக்கக்கூடிய இடங்களிலும், வசதிகள் உள்ள இடங்களிலும் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று மந்திரி அவர்களை கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

விவசாய இலாகா சம்பந்தமாகப் பேசும்போது பசுந்தான் உரம், ரசாயன உரம், வழங்குவது இன்னும் நவீன முறையில் சாகுபடி செய்கக்கூடிய வழிகளைக் கண்டுபிடித்து விவசாயிகளுக்குச் சொல்லி கொடுப்பது ஆகியவைகளுக்குத் திட்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதை ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். அதன் மூலமாக விரிவான அளவு சாகுபடி அபிவிருத்தியடைந்திருக்கிறது என்பதையும் ஒத்துக்கொள்கிறேன்.

[Sri C. Kandasamy]

[14th March 1954]

ஆனால் எந்த அளவுக்கு குறைந்த பட்சம் நிலம் படைத்தவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட பசுந்தால் உரம் கிடைத்திருக்கிறது என்று பார்க்கவேண்டும். அப்படி குறைந்த நிலம் படைத்தவர்கள் அந்த சலுகையை எந்த அளவு அடைந்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் படைத்தவர்களுக்குத்தான் அந்தச் சலுகைகள் எல்லாம் போயிருக்கிறதே தவிர கீழ்த்தட்டிலுள்ளவர்களுக்கு அவைகள் போயிருப்பதாகவே இல்லை. ஆனால் புள்ளி விவரத்தைப் பார்த்தால் ஏதோ செலவு செய்திருப்பதாகத்தான் இருக்கிறது. அந்தப் புள்ளி விவரங்களை வைத்துக்கொண்டு எல்லோருக்கும் விநியோகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லிவிட முடியாது. நிலப் பிரபுக்களுக்குத்தான் டிபார்ட்மெண்ட் வசதி செய்துகொண்டு வருகிறதே தவிர கீழ்த்தட்டிலுள்ளவர்களுக்கு எந்த விதமான வசதியும் சலுகையும் கொடுத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இந்த முறையில் அந்த டிபார்ட்மெண்ட் இயங்கிக்கொண்டு வருகிறது. இப்படி அது நடந்துகொள்ளக்கூடாது என்றுதான் சொல்லுகிறேன்.

இப்பொழுது உற்பத்தி அதிகமாகியிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒரு விதத்தில் அதை ஒப்பிக்கொண்டாலும் விவசாயிகள் சொளகர்யம் அடையும் அளவில் உற்பத்தியாகி இருக்கின்றனவா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். எல்லா ஜனங்களுக்கும் விஸ்தாரமாக அந்த உற்பத்தி பெருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அதனால் தேசத்தில் எந்த அளவில் நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். டிபார்ட்மெண்டை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்றால் அது ஜனங்களுக்கு சொளகர்யம் அளிக்கும் அளவில் விஸ்தரிக்கப்படவேண்டும். பிரசாரத்தின் மூலமாக சகல விவசாயிகளுக்கு நன்மை அளிக்க வேண்டும்.

பசுந்தான் உரம் கொடுப்பதில் கூட பணக்காரர்களுக்குத்தான் அதிகமாக கொடுக்கப்பட்டு வருகிறதேயொழிய சாதாரண ஏழை விவசாயிகளுக்கு அது கிடைப்பதாகவே இல்லை. பணக்காரருக்குப் கொடுப்பதால் அவனுடைய நிலத்தில் விளையும் வெள்ளாமை நன்றாக இருக்கிறது. பக்கத்தில் ஏழை விவசாயிக்கு அதாவது பசுந்தான் கொடுக்கப்படாத விவசாயி வெள்ளாமைப்பட்டதற்கு இரண்டு மடங்கு அதிகமாக உற்பத்தியாகி இருப்பது நன்றாக தெரியும். பணக்காரருக்கு இரட்டிப்பு மடங்கு விவசாயமாக இருக்கிறது என்பதை வைத்துக்கொண்டு புள்ளி விவரம் கொடுக்கக்கூடாது. அதனால் நான் சொல்லுவது என்னவென்றால் விவசாயிகளுக்கு பசுந்தான் சாகுபடிக்குமுன் கடனாகக் கொடுத்துவிட்டு வரியை வசூல் செய்வதுபோல் அவர்களிடமிருந்து உரத்திற்குக் கொடுத்த பணத்தை அறுவடையில் வசூல் செய்து கொள்ளலாம். அந்த விதத்தில் விவசாயிகளுக்கு காலா காலத்தில் பசுந்தான் உரத்தைக் கொடுத்து உதவி செய்தால் நன்றாக இருக்கும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பம்பு செட்டுகள், டிராக்டர்கள் முதலிய நவீன முறை சாதனங்களைக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவைகள் சரியானபடி விவசாயிகளுக்குப் போகவில்லை. உத்தியோகஸ்தர்கள் ஏதோ தவறுதலான முறையில் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை. விவசாயிகளும் வசதி பெறக் கூடிய அளவில் அவைகளை சப்ளை செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க கனம் மந்திரி அவர்கள் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் யோசித்து அதைச் செய்து ஆக வேண்டும். அப்படி வசதி செய்து கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் பலன் ஏற்படும்.

அதிக நேரம் பேசுவதற்கு இடம் இல்லாததால் குறிப்பாக ஒன்றை மட்டும் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். தஞ்சை ஜில்லாவில் உம்பளச்சேரி கானைகள் என்ற ஒரு வகை மாடு இருக்கிறது. அது வேறு எந்த ஜில்லாவிலும் கிடைக்காது. தஞ்சை ஜில்லாவில்தான்

14th March 1956] [Sri C. Kandasamy]

அது நன்றாக வளர்ச்சி அடையும். அங்கு இருக்கக்கூடிய சேற்றில் அந்த ஒரு வகை மாடுதான் நன்றாக உழுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். மற்ற வகைகளைக் கொண்டு வந்து அங்குள்ள சேற்றில் உழ முடியாது. இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம் தான். இதைப்பற்றி பல பட்ஜெட் விவாதத்தில் சொல்லியும் இதுவரை அதை வளர்ப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. அந்த பகுதியிலேயே சமார் பத்தாயிரம் ஏக்கர் நிலம் தரிசாகக் கிடக்கிறது. அந்த நிலங்களை எடுத்து புல் வளர்ச்சிக்கு உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளலாம். புல் வளர்ச்சிக்கு மாடுகளை மேய்ப்பதற்கு அந்த நிலங்களை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அங்கு வேண்டிய புல்களை வளர்க்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அரசாங்கமே சில ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து அங்கேயே ஒரு பண்ணையை அங்கு அமைத்து உம்பளச்சேரி காளைகள் அபிவிருத்தி அடையச் செய்ய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டால் நன்றாக இருக்கும். தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு வேண்டிய காளை மாடுகளை அங்கு உற்பத்தி செய்து கொள்ள முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. VELU : கனம் உதவி தலைவர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தின் மீது கொண்டுவரப்பட்ட வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகளைப் பேச ஆசைப்படுகிறேன். சென்ற 1955-56-ம் வருஷத்தில் டிராக்டர்கள், மோட்டார் பம்பு செட்டுகள் இவைகளுக்கு என்று ஒதுக்கி வைக்கப்பட்ட பணத்தை விட 1956-57-ம் வருஷத்திற்குக் குறைவாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல டிராக்டர்கள் வாடகைக்கு இப்பொழுது ஜில்லா விவசாய ஆபீசில் கிடைக்கின்றன. டிராக்டர்களை அதிகப்படியான வாடகைக்கு கொடுக்கிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் குறைந்த வாடகைக்கு அவைகளை கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

1-13
p.m.

அத்துடன் டிராக்டர்கள் வேலைக்கு எந்த மணியிலிருந்து உபயோகிக்கப்படுகிறதோ அந்த மணியிலிருந்துதான் வாடகையை கணக்கு செய்ய வேண்டுமெல்லாமல் எப்போது அதை ஜில்லா ஆபீஸிலிருந்து அனுப்பி னுர்களோ அதிலிருந்து கணக்கிடக்கூடாது. பல இடங்களில் பல டிராக்டர்களைக் கேட்டிருந்தும் அவைகள் காலாகாலத்தில் கிடைப்பதுமில்லை. கவனிக்கப்படாமலும் இருந்துவிடுகின்றன.

விவசாயக் கல்வி சம்பந்தமாக அதாவது (Refresher course in Agriculture) சர்க்கார் விவசாயக் கல்லூரியில் 17 வயதிலிருந்து 21 வயதுள்ள வாலிபர்களுக்கு விவசாயத்தில் பயிற்சியளித்துவருகிறார்கள். அவ்விதமான பயிற்சி கோயம்புத்தூர் விவசாயக் கல்லூரியில் கொடுத்து வருகிறார்கள். அப்படி பயிற்சியளிப்பதற்கு மாணவர்கள் பொறுக்கும்போது செல்வாக்குள்ளவர்களுக்கும் பணம் படைத்தவர்களுக்கும் தான் அந்தக் கல்லூரிகளில் இடம் கிடைக்கிறதே தவிர விவசாயத்தில் பூராவாகவும் ஈடுபட்டுள்ள விவசாய மக்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு இடம் கிடைப்பது மிகவும் கடினமாகவிருக்கிறது. அதனால் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடியவர்களுடைய பிள்ளைகள் பயனடைய பயிற்சி அளிக்க இடம் இல்லாமல் போய் விடுகிறது. அப்படி இல்லாமல் விவசாயிகளுடைய பிள்ளைகளிடமும் அந்தக் கல்லூரிகளில் சேர்த்துக்கொண்டு பயிற்சி அளிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் செய்தால் தான் அது போற்றக்கூடியதாக இருக்கும். விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும் கடன் வசதியைப்பற்றி அநேகம் மெம்பர்கள் பேசிவிட்டார்கள். கடன் வசதி பெறுவதில் அதிகப்படியான தொல்லைகள் இருந்துவருகின்றன. 100 ரூபாய் கடன் வாங்கவேண்டும் என்றால் அதற்கு விவசாயி ரூ. 25 அல்லது 30 செலவு செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி இல்லாமல் விவசாயி “கடன் வேண்டும்” என்று கேட்டவுடன் அவனுக்குக் கடன் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமெனவோ கடன் பெறுவதற்கு இப்பொழுது இருக்கும் சட்ட திட்டங்களை கொஞ்சம் தளர்த்திக் கொடுத்தாவது கடன் கிடைப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri A. Velu]

[14th March 1956]

பலர் கால்நடை அபிவிருத்தியைப்பற்றி சொன்னார்கள். எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் கந்தசாமி அவர்கள் உம்பளச்சேரி காளை இனத்தைப்பற்றி பேசினார். நீண்ட காலமாகவே இதைப்பற்றி பேசப்பட்டு வருவதோடு ஜில்லா கமிட்டிகளிலும் பேசப்பட்டு வருகின்றது. அந்த உம்பளச்சேரி மாடுகளை அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்யவும், அவைகளை வளர்க்கவும் தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

சென்ற புது வருஷப் பிறப்பில் குழைந்தைகளுக்கு பால் இலவசமாகக் கொடுக்கப்பட்டது. பசுக்களை நல்ல அபிவிருத்தி செய்வதன் மூலம் ஏழைப் பிள்ளைகளுக்கெல்லாம் எப்போதும் பால் இலவசமாக வழங்க ஏற்பாடு செய்வதாகவும் அப்பொழுது வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். இப்பொழுது அது நின்று விட்டது. நல்ல பசுக்களை வாங்கி அவைகளை விருத்தி செய்வதோடு எல்லா ஏழைப் பிள்ளைகளுக்கும் இலவசமாக பால் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நமது நாட்டில் மீன் வளர்ப்பை விருத்தி செய்து மீன் எண்ணெயையும் இலவசமாக ஏழை குழந்தைகளுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். காவேரிப்பட்டினத்திலுள்ள மீனவர்கள் பள்ளியை நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி அடைய சகல வசதிகளையும் செய்து கொடுப்பதோடு அவர்களுக்கு கூட்டுறவு சொசைட்டிகளை அமைத்துக் கொடுத்து உதவ வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய பண உதவிகளையும் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

1-16 p.m. * THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, the hon. Members who participated in this debate have only pleaded for the expansion of the various services relating to these various departments in which the people are vitally interested. I am indeed very thankful to the hon. Members for their constructive and helpful suggestions and I may at once assure them that Government will certainly look into the various suggestions and proposals made by the hon. Members by way of expanding and extending the services that are being rendered by the Department of Agriculture, Fisheries and Veterinary.

Sir, the hon. the Leader of the Praja Socialist Party could only talk about the absence of policies and the programme of the Government. I can understand that the Leader of the Praja Socialist Party should claim as his exclusive monopoly the socialistic pattern. He would not permit any other person even to talk about it. In the same way, he could not understand that whatever Government would do could go to the benefit of the people at large. He was particularly referring to the question of parity of prices. He made a suggestion about crop control. Whatever the hon. Member might be thinking about the absence of policies and programme in the Government's actions, there is a policy, there is a definite programme which hon. members could easily understand. But I do not think that crop control is a feasible proposition. When the agriculturists were subjected to so many controls a few years ago, they had been praying for the day when all these controls would be removed. Crop control would not be liked even by the agriculturists, particularly the poorer agriculturists. But we do seek to regulate the crops. We do want agriculture to develop all round. We do want the ryots to take to cultivation of various crops. It is only then that agriculture will pay to some extent. I would like to point

14th March 1956] [Sri M. Bhaktavatsalam]

out to the hon. Member who pleaded for parity of prices that more than the cultivators and producers, the people who have to purchase these food products for their daily requirements are much larger in number. They cannot pay prices beyond a certain limit and the lower the prices, the greater is the benefit to the vast number of agriculturists. Land is limited and the population is growing. There are vast numbers of people who have to purchase rice from the market and it is to their interest that the prices should be kept at a certain level. Anyhow, the Government are following the price support policy. It is not as if prices should be raised to the level of those of other industrial products. But a certain minimum price is fixed and if the price of paddy tends to go below that, then the Government step in, purchase the grain and thus help the agriculturists from suffering any serious loss or breakdown.

SRI M. NARAYANA KURUP: Are there not more consumers depending on industrial products than those who depend upon agricultural products? Then, why is it that the Government allow the prices of manufactured products to go so high?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: All people do not necessarily rely on industrial products. Everyone wants either rice or cholam or cumbu or ragi. That is the difference between industrial products and agricultural products.

Sir, several hon. Members referred to the cultivation of sugarcane and other commercial crops. As I have pointed out, unless the ryot is enabled and encouraged to grow various crops—food crops as well as commercial crops—he will not be able to carry on. Preventing the ryots from growing commercial crops and insisting on them to grow only paddy are not the way forwards in the general development of agriculture, which is related to the economic development of the country to which we look forward. So, apart from the deficit in sugar which this State is suffering from and apart from the need mentioned by certain hon. Members for developing the sugar industry as such in this State, agriculturists should be encouraged to grow paying crops like sugarcane along with paddy. The hon. Member pleaded for price parity. Several hon. Members referred to the fall in prices. Hon. Members speaking from this side of the House, Mr. Karuthiruman particularly, referred to this fall in prices and said that the cost of cultivation had not considerably gone down. The only solution is to step up production by enabling ryots to take to new methods of cultivation. This will to some extent help in meeting the fall in prices. Therefore, it is the policy of the Government that prices should be kept at a certain level in the interests of the large number of people who depend upon food crops and that, at the same time, the ryots must be enabled to see that agriculture pays itself and also benefits them by enabling them to adopt new methods of cultivation, not only in respect of food crops but also commercial crops like sugarcane.

[14th March 1956]

SRI M. NARAYANA KURUP : Is low price an incentive to production?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Therefore, we advise the ryot to take to certain new methods of cultivation which may enable him to step up production by 10 to 15 per cent. It is possible to step up production even by 20 per cent but it can be done only gradually. This will to some extent meet the fall in prices. If the cultivator has 10 acres of land out of which he puts 2 acres under turmeric and 2 acres under sugarcane, he can make up the loss he may sustain by the fall in the price of paddy.

The hon. Member, Mr. Kandasami, made certain observations which I gladly welcome. He referred to the need for training more students in agriculture. But I do not agree that more pucca agricultural colleges have to be started for meeting this demand. I may tell the hon. Member—perhaps he is already aware of it—that a number of training centres, I mean, grama sevak training centres, attached to agricultural research stations have been started for the purpose of meeting these requirements under the National Extension Service Scheme. It is agriculture that is mainly taught in these institutions.

The hon. Member also referred to the need for the smaller ryots taking advantage of the new methods of cultivation. I would like to tell him what I have myself seen. Perhaps he is not aware of it. I went round a number of villages in his own taluk, Tiruturaipundi, and I do remember in several villoges hundreds of people came to me—all petty ryots—and said that they had taken to the sowing of green manure seeds. I have seen in Tiruturaipundi and Nagapattinam taluks several hundreds of villagers coming forward with enthusiasm to take part in the cultivation of green manure seeds. I have not seen in the course of my tours more than two or three bigger ryots among them. It is the smaller ryots who have appreciated the usefulness of these methods and who have taken to them.

Then, Sir, the hon. Member, who spoke first did so as an agriculturist. He made certain suggestions. He wanted the small ryots to be benefited under the loan scheme. So far as the Government are concerned, there is no distinction between small ryots and bigger ryots in the matter of granting loans. In the case of loans, there are necessarily certain conditions to be observed. The Government must have some security. At least, there must be some personal security and if it is not there, the ryot cannot avail himself of the loan facilities. Anyhow, the Government have been examining every now and then how they can extend these facilities to the poorer ryots who want loans.

The hon. Member referred also to the need for enabling the people in villages to have chicks easily so that they could run small poultry farms. The Government have taken up this scheme

14th March 1956] [Sri M. Bhaktavatsalam]

in a restricted way because it is not practicable to extent it at once throughout the State. They have taken up the work of distributing about 5,000 chicks to start with in the National Extension Service areas.

The hon. Member referred in appreciative terms to the '*mezhi chelvam*' but complained that sometimes the subordinate officers were required to sell these issues to the people. Sir, officers are entrusted with the propaganda work and as a part of that they are asked to distribute these journals. This journal is priced and is a very valuable journal as was pointed out by the hon. Member. But I would like to suggest to hon. Members that if only non-officials like him will take up the task of popularising these valuable journals among the ryots, there will be no need for the officers of the Government to take up this distribution. The Government are anxious that this must go to the ryot, at least to the ryots who can afford to pay two to three annas and purchase it.

1-30
p.m.

SRI M. PALANIYANDI : மேழிச் செல்வம் என்பது ஓர் நல்ல புத்தகம் என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். அதைப்பற்றி மக்களிடம் பிரசாரம் செய்ய வேண்டும் என்றால் கூட அந்தப் புத்தகங்கள் கிடைப்பதில்லை. கிராம மக்களுக்கு வேண்டும் என்று கேட்டாலும் அவைகள் கிடைப்பதில்லை. இந்தக் குறையை தீர்த்துவிட்டால் நல்லது. எவ்வளவு புத்தகங்கள் வேண்டுமானாலும் வாங்க மக்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : மேழிச் செல்வம் டெமாண்ட் ரேட்டரிடம் நிச்சயமாகக் கிடைக்கிறது. கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னால் அவர் வாங்கி கொடுப்பார். கிடைக்க வில்லை என்று சொல்வது சரியல்ல. புத்தகம் வேண்டும் என்று சொன்னால் அதை மறுபடியும் அச்சடித்துக் கொடுக்கக்கூட தயாராக இருக்கிறோம். அப்படி அச்சடித்தும் அனுப்பலாம்.

Then, Sir, the hon. Member who followed the hon. Member who spoke first, spoke purely as an M.L.A. in the Opposition. I do not think, after listening to him, he had any practical knowledge of the agricultural practices in villages. He was saying that the small ryots did not get anything. At one stage he pleaded for the cultivation of sugarcane and at another stage he said sugarcane should not be cultivated because that would affect the availability of rice. Hon. Members are aware that we have passed over the crisis. We are now in a sound position. We have achieved self-sufficiency in the matter of food production. The fear of the ryots, even the poor ryots, has been that the price of paddy would fall more and more and that they would not be able to make both ends meet. So as was pointed out by another hon. Member if a few thousands of acres are brought under sugarcane, that is not at all going to affect the food required for the people in the State because in the other areas if people step up production that would be much more than what would be lost on account of conversion of these paddy fields into sugarcane fields.

I am so glad to see the keen interest evinced by the hon. Member from Tindivanam, Sri Venugopala Goundar in our Research

[Sri M. Bhaktavatsalam] [14th March 1956]

Stations. It is no doubt unfortunate that on account of the unexpected cyclone and whather conditions, the Farmer's Day this year could not be celebrated. But still I want the Farmer's Day to be celebrated everywhere as a great festival. I have seen with great satisfaction ryots taking very keen interest and participating in the celebration. I may assure the hon. Member that even the Tindivanam Farm will observe the Farmer's Day in quite a fitting manner. The same hon. Member referred to the unserviceable nature of the studbull provided in the South Arcot district. I have been told that these bulls which were entrusted to private care were not taken proper care of. Therefore they ceased to serve properly. But these very studbulls when taken over to the Orthanaad Farm in Tanjore district, these very bulls which were found to be unserviceable at Tindivanam and other places in South Arcot district, are serving well at Orthanaad.

Sir, the hon. Member Sri Kandasamy referred to the need for improving the 'Umblacheri' breed of cattle. It is a good breed. Probably he is aware that we have started a livestock farm in Orthanaad. The object of starting that farm is to improve the 'Umblacheri' breed of cattle.

SRI C. KANDASAMY : It should be started somewhere near Umblacheri.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not question the earnestness of the hon. Member. Of course there is a sense of local patriotism. We thought at Orthanaad there were facilities and therefore we started the farm there. I do appreciate the point sought to be made out by the hon. Member. We will see whether we can have a small centre in that particular area if Orthanaad is not considered to be part of Umblacheri area.

Sir, hon. Members referred to the need for more veterinary dispensaries and other aids. I would like to tell the hon. Members that we do look to contributions from the people both for recurring and non-recurring expenditure. I am glad to say people do come forward with their own contributions and veterinary dispensaries are springing up here and there. Apart from that Government within the limits of the Budget have been expanding the veterinary service to the extent finances permit. I do hope people would come forward to offer their contribution so that we can have more veterinary dispensaries.

Sir, the hon. Member from Karur Sri Ratna Goundar, referred to the need for reclaiming waste lands. We have done it in Athur to the extent possible. But there are certain waste lands which are hilly lands. It will be too costly to reclaim then. Wherever it is feasible Government do take up the work of reclaiming waste lands. It won't be sufficient if only the lands are reclaimed. There must be water and other facilities. Government have to look into

14th March 1956] [Sri M. Bhaktavatsalam]

all these things before they take up the question of reclaiming waste lands. I may assure the hon. Member that Government have been doing this wherever possible.

Sir, another hon. Member made a very useful suggestion, namely, the need for more fruit cultivation. Government are fully alive to that. They have been encouraging the raising of orchards. They have themselves been maintaining orchards. There is a proposal to start a fruit research station as I pointed out some time back. Government would also aid those coming forward to organize orchards with loan and other facilities.

Reference was made to the distribution of chemical manures. If it is to be exclusively entrusted to the co-operative societies, I have had representations that it should not be done. That is because politics do creep in in the co-operative societies. I do not refer to all co-operative societies and all co-operative central stores. But politics do creep in and I am not unaware of that. But some times it is exaggerated. At first we thought we can give the work of distribution to co-operative societies. There were objections to this. Therefore we had to do it partly through the co-operative societies and partly through private dealers. Instead of one dealer we are appointing three dealers chosen by the Collectors. There was a suggestion that there need not be any control at all and we can leave it free. But I would like to tell hon. Members that there is still shortage of ammonium sulphate and other chemical manures. The Sindri Factory is producing to the full but still it is not sufficient to meet all our requirements. Therefore the Government of India have to import from other countries to meet the shortage. When they pay higher prices all that is put into a pool and that is supplied for a pool price. Therefore Government have to take up the question of distribution instead of leaving it open.

Sir, the hon. Member from Namakkal, Sri Ramaswami, referred particularly to the betel vine disease. I may assure him that Government have been looking into it and Government found that application of bordeaux mixture did show some effect in controlling the disease. But as was pointed out by another hon. Member, if certain other ryots would not attend to it, then the ryot who attends to it is also affected. Government have been looking into the research side in this matter and I am sure that we shall take all possible steps to eradicate this disease from that area. Useful and practical suggesting were made about fodder and grazing facilities. As I pointed out the other day, while speaking on the Forest Demand, my desire is that we should built the afforestation in the villages with the permission provision for grazing facilities. We are poor so far as grazing facilities are concerned. We will certainly look into this question. I hope that we shall be able to do something substantial by way of providing necessary grazing facilities. I am fully alive to the need for

1-40
p.m.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [14th March 1956]

making fodder to the cattle easily available. I do hope that the Agriculture Department will get not merely appreciation but more and more effective co-operation from the ryots and from hon. Members particularly so that this department will go ahead in enlarging the various services to the people as has been suggested by hon. Members. Thank you, Sir.

DEPUTY SPEAKER: Is the hon. Member Sri S. Ramalingam withdrawing his cut motion?

SRI S. RAMALINGAM: In view of the satisfactory reply given by the Hon. Minister and the assurance he has given, viz., that the issues raised on the debate would be considered by Government, I withdraw my cut motion.

The cut motion, was by leave, withdrawn.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,28,81,300 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries.”

The Demand was put and carried and the Grant was made

DEPUTY SPEAKER: I will now put Demand XXXVIII. There is no cut motion for it. The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,25,000 under Demand XXXVIII—Capital Outlay on Agriculture.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER: I will now take up Demand No. XIX. Is the hon. Member Vadivelu withdrawing his cut-motion?

SRI S. VADIVELU: Yes, Sir.

The cut motion, was by leave, withdrawn.

DEPUTY SPEAKER: The question is:

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 69,82,300 under Demand XIX—Veterinary.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

